

Sygnatura akt II AKa 72/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2016 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Stanisław Rączkowski (spr)

Sędziowie: SSA Wojciech Kociubiński

SSA Robert Wróblewski

Protokolant: Anna Turek

przy udziale prokuratora Prokuratury Regionalnej we Wrocławiu Marka Ratajczyka

po rozpoznaniu w dniach 20 maja 2016 r. i 24 maja 2016r.

sprawy **T. G. (1)**

oskarżonego z art. 258 § 3 kk, z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk, art. 64 § 1 kk i z art. 65 § 1kk, art. 278 § 5 kk w zw. z art. 65 § 1 kk;

T. P. (1)

oskarżonego z art. 258 § 1 kk, art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 65 § 1 kk., art. 278 § 5 kk. w zw. z art. 65 § 1 kk;

A. R. (1)

oskarżonego z art. 258 § 1 kk, z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 65 § 1 kk., art. 278 § 5 kk. w zw. z art. 65 § 1 kk, art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 kk;

T. R. (1)

oskarżonego z art. 258 § 1 kk, art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) przy zast. art. 11 § 2 kk oraz w zw. z art. 65 § 1 kk, art. 278 § 5 kk w zw. art. 65 § 1 kk;

J. H. (1)

oskarżonego z art. 258 § 1 kk, art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. art. 65 § 1 kk, z art. 278 § 5 kk w zw. z art. 65 § 1 kk;

J. J. (1)

oskarżonego z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk;

J. J. (2)

oskarżonego z art. 258 § 1 kk, z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 2 kk art. 65 § 1 kk;

Z. S. (1)

oskarżonego z art. 258 § 1 kk, z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) przy zast. art. 11 § 2 kk oraz w zw. z art. 65 § 1 kk, art. 278 § 5 kk;

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora wobec oskarżonych T. G. (1) i J. J. (1) oraz apelacji wniesionych przez oskarżonych T. G. (1), J. H. (1), J. J. (2), T. P. (1), A. R. (1), T. R. (1), Z. S. (1),

od wyroku Sądu Okręgowego w Opolu

z dnia 28 września 2015 r. sygn. akt III K 87/14

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego T. G. (1) w ten sposób, że:

1.ustala, iż oskarżony przestępstwa zarzucanego mu w punkcie II części wstępnej wyroku, a przypisanego mu w punkcie 2 części rozstrzygającej wyroku dopuścił się od połowy 2005 r. do stycznia 2006 r. oraz od stycznia 2008 r. do lutego 2010 r., a przestępstwa zarzucanego mu w punkcie IV części wstępnej wyroku, przypisanego mu w punkcie 2 części rozstrzygającej wyroku dopuścił się od stycznia 2008 r. do stycznia 2010 r.,

2. ustala, iż oskarżony zarzucane mu przestępstwo w punkcie III części wstępnej wyroku, a przypisane mu w punkcie 5 części rozstrzygającej wyroku popełnił od stycznia 2008 r.,

II. utrzymuje w mocy w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok wobec oskarżonego T. G. (1), a także utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonego J. J. (1),

III. zasądza od oskarżonego T. G. (1) na rzecz Skarbu Państwa zwrot wydatków wyłożonych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym w kwocie 2 zł oraz wymierza mu 6800 zł opłaty za drugą instancję, a koszty procesu za postępowanie odwoławcze w odniesieniu do T. G. (1) i J. J. (1) związane z apelacją prokuratora zalicza na rachunek Skarbu Państwa,

IV. na podstawie art. 632pkt2k.p.k. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz J. J. (1) 600 zł tytułem poniesionych przez niego kosztów za obronę przed sądem odwoławczym,

V. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego T. P. (1) w ten sposób, że :

1. w punkcie 8 części rozstrzygającej w miejsce art. 60§6pkt 4k.k. przyjmuje art. 60§7k.k. w zw. z art. 37a k.k. i odstępuje od wymierzenia oskarżonemu kary, a na podstawie art. 39 pkt 7 k.k. w zw. z art. 43a§1 k.k. orzeka od T. P. (1) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Funduszu Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 1000(tysiąca) złotych, stwierdzając, iż utraciła moc orzeczona kara łączna grzywny

2. w punkcie 12 części rozstrzygającej w miejsce art. 60§6pkt 4k.k. przyjmuje art. 60§7k.k. w zw. z art. 37a k.k. i odstępuje od wymierzenia oskarżonemu kary, a na podstawie art. 39 pkt 7 k.k. w zw. z art. 43a§1 k.k. orzeka od T. P. (1) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Funduszu Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 1 000(tysiąca) złotych,

VI. utrzymuje w mocy w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok wobec oskarżonego T. P. (1),

VII. zasądza od oskarżonego T. P. (1) na rzecz Skarbu Państwa 2,50 zł tytułem zwrotu wydatków wyłożonych w postępowaniu odwoławczym przez Skarb Państwa oraz wymierza mu 6400 zł opłaty za obie instancje,

VIII. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego A. R. (1) w ten sposób, że :

1. w punkcie 16 części rozstrzygającej w miejsce art. 60§6pkt 4k.k. przyjmuje art. 60§7k.k. w zw. z art. 37a k.k. i odstępuje od wymierzenia oskarżonemu kary, a na podstawie art. 39 pkt 7 k.k. w zw. z art. 43a§1 k.k. orzeka od A. R. (1) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Funduszu Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 1000(tysiąca) złotych, stwierdzając, iż utraciła moc orzeczona kara łączna grzywny,

2. podstawę wymiaru kary pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie 17 części dyspozytywnej uzupełnia o art. 60§3k.k. oraz art. 60§6 pkt 2k.k. i wymierzoną oskarżonemu karę pozbawienia wolności obniża do 2(dwóch) lat i 8(ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz obniża orzeczoną karę grzywny do 450 stawek dziennych grzywny po 100 złotych każda stawka stwierdzając jednocześnie, iż utraciła moc orzeczona kara łączna pozbawienia wolności,

3. w punkcie 20 części rozstrzygającej w miejsce art. 60§6pkt 4k.k. przyjmuje art. 60§7k.k. w zw. z art. 37a k.k. i odstępuje od wymierzenia oskarżonemu kary, a na podstawie art. 39 pkt 7k.k. w zw. z art. 43a §1k.k. orzeka od A. R. (1) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Funduszu Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 1000 (tysiąca) złotych,

4. wymierzoną temu oskarżonemu karę w punkcie 21 części dyspozytywnej obniża do roku pozbawienia wolności oraz 100 stawek dziennych grzywny przyjmując jedną stawkę za równoważną kwocie 100(sto) złotych,

5. uchyla orzeczenie o zaliczeniu na poczet kary pozbawienia wolności okresu tymczasowego aresztowania oskarżonego(pkt 61 części dyspozytywnej),

IX. utrzymuje w mocy w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok wobec oskarżonego A. R. (1),

X. na podstawie art. 85§1 i 2 k.k. i art. 86§1 i 2 k.k. wymierza oskarżonemu A. R. (1) karę łączną 2(dwóch) lat i 8(ośmiu)miesięcy pozbawienia wolności oraz 450 stawek dziennych grzywny po 100 złotych każda stawka,

XI. na podstawie art. 60§5k.k.wykonanie orzeczonej oskarżonemu A. R. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszca na okres próby 6(sześciu) lat,

XII. na podstawie art. 73§2k.k.oddaje oskarżonego A. R. (1) w okresie próby pod dozór kuratora sądowego,

XIII. na podstawie art. 63§1k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza oskarżonemu A. R. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 19 lutego 2010 r. do 9 lipca 2010 r. przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny,

XIV. zasądza od oskarżonego A. R. (1) na rzecz Skarbu Państwa 2,50 zł tytułem zwrotu wydatków wyłożonych w postępowaniu odwoławczym przez Skarb Państwa oraz wymierza mu 9 400 zł opłaty za obie instancje,

XV. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego T. R. (1), w ten sposób, że:

1. w punkcie 23 części rozstrzygającej w miejsce art. 60§6pkt 4k.k. przyjmuje art. 60§7k.k. w zw. z art. 37a k.k. i odstępuje od wymierzenia oskarżonemu kary, a na podstawie art. 39 pkt 7k.k. w zw. z art. 43a§1 k.k. orzeka od T. R. (1) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Funduszu Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 1000(tysiąca) złotych, stwierdzając, iż utraciła moc orzeczona kara łączna grzywny,

2. w punkcie 27 części rozstrzygającej w miejsce art. 60§6pkt 4k.k. przyjmuje art. 60§7k.k. w zw. z art. 37a k.k. i odstępuje od wymierzenia oskarżonemu kary, a na podstawie art. 39 pkt 7k.k. w zw. z art. 43a§1 k.k. orzeka od T. R. (1) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Funduszu Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 1000(tysiąca) złotych,

XVI. utrzymuje w mocy w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok wobec oskarżonego T. R. (1),

XVII. zasądza od oskarżonego T. R. (1) na rzecz Skarbu Państwa 2,50 zł tytułem zwrotu wydatków wyłożonych w postępowaniu odwoławczym przez Skarb Państwa oraz wymierza mu 6400 zł opłaty za obie instancje,

XVIII. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego J. H. (1) w ten sposób, że:

1. uniewinnia go od popełnienia zarzucanego mu czynu w punkcie XXXII aktu oskarżenia, eliminując z opisu czynu zawartego w punkcie 35 części dyspozytywnej sformułowanie „ zapis z punktu XXXII w ilości nie mniejszej niż 109 526 KWh wartości 43 311,93 zł zastępuje zapisem w ilości nie mniejszej niż 26 611,2 KWh wartości około 10 523 zł, oraz eliminuje sformułowanie „występków” zastępując go sformulowaniem „występku”, a także eliminuje sformułowanie „ przy czym przyjmuje dodatkowo, iż zostały popełnione w warunkach ciągłego przestępstwa z art. 91§1k.k.”, z podstawy wymiaru kary za występki przypisany oskarżonemu w punkcie 35 części dyspozytywnej eliminuje art. 91§1k.k., zaś orzeczoną karę za ten występki obniża do 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz do 50 stawek dziennych grzywny przyjmując jedną stawkę dzienną za równoważną kwocie 30 złotych oraz stwierdza, iż utraciła moc kara łączna;

2. podstawę wymiaru kary pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie 32 części dyspozytywnej uzupełnia o art. 60§2k.k. oraz art. 60§6 pkt 2k.k. i orzeczoną karę pozbawienia wolności obniża do 2(dwóch)lat,

3. uchyla orzeczenie o zaliczeniu okresu rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonego w sprawie na poczet kary pozbawienia wolności (pkt 63 części dyspozytywnej),

XIX. utrzymuje w mocy w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok wobec oskarżonego J. H. (1),

XX. na podstawie art. 85k.k. oraz art. 86§1k.k. w zw. z art. 4§1k.k. wymierza oskarżonemu J. H. (1) karę łączną 2(dwóch) lat pozbawienia wolności oraz 250 stawek dziennych grzywny po 30 złotych każda stawka,

XXI. na podstawie art. 69§1k.k. i art. 70§1pkt 1k.k. w zw. z art. 4§1k.k. wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu J. H. (1) na okres próby 5(pięciu) lat,

XXII. na podstawie art. 73§2k.k. oddaje oskarżonego J. H. (1) w okresie próby pod dozór kuratora sądowego,

XXIII. na podstawie art. 63§1k.k. zalicza oskarżonemu J. H. (1) na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 18 lutego 2010 r. do 22 czerwca 2010 r. przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny, uznając tym samym za wykonaną grzywnę w całości, a na poczet orzeczonej kary pozbawienia

wolności zalicza oskarżonemu okres jego tymczasowego aresztowania od 23 czerwca 2010 r. do 6 sierpnia 2010 r.,

XXIV. koszty związane z postępowaniem w odniesieniu do czynu, od którego oskarżony został uniewinniony zalicza na rachunek Skarbu Państwa, zalicza również na rachunek Skarbu Państwa koszty procesu za postępowanie odwoławcze związane z apelacją oskarżonego,

XXV. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego J. J. (2), w ten sposób, że:

1. w punkcie 38 części rozstrzygającej w miejsce art. 60§6pkt 4k.k. przyjmuje art. 60§7k.k. w zw. z art. 37a k.k. i odstępuje od wymierzenia oskarżonemu kary, a na podstawie art. 39 pkt 7k.k. w zw. z art. 43a §1k.k. orzeka od J. J. (2) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Funduszu Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 100(stu) złotych, stwierdzając, iż utraciła moc orzeczona kara łączna grzywny,

2. wymierzoną J. J. (2) karę grzywny w punkcie 39 części rozstrzygającej obniża do 80 stawek dziennych po 10 złotych każda stawka,

XXVI. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. S. (1) 600 zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu J. J. (2) z urzędu przed sądem odwoławczym oraz 138 zł z tytułu zwrotu VAT,

XXVII. zwalnia oskarżonego J. J. (2) od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

XXVIII. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego Z. S. (1), w ten sposób, że :

1. popełnione przez niego przestępstwa opisane w punkcie 54 części dyspozytywnej kwalifikuje z art. 18§3k.k. w zw. z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11§2k.k. w zw. z art. 65§1k.k. i art. 91§1k.k., a za podstawę wymiaru kary za ten ciąg przestępstw przyjmuje art. 19§2k.k. w zw. z art. 53 ust. 2 ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w zw. z art. 11§3k.k. i art. 91§1k.k. oraz art. 60§2 i §6 pkt 2 k.k. i wymierzoną temu oskarżonemu karę pozbawienia wolności obniża do 1(jednego) roku, stwierdzając jednocześnie, iż utraciła moc kara łączna,

2. uchyla orzeczenia o zaliczeniu tymczasowego aresztowania oskarżonego na poczet kary pozbawienia wolności (pkt 66 części dyspozytywnej),

XXIX. utrzymuje w mocy w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok wobec oskarżonego Z. S. (1),

XXX. na podstawie art. 85k.k. i art. 86§1 i 2 k.k. w zw. z art. 4§1k.k. wymierza oskarżonemu Z. S. (1) karę łączną 1 (jednego) roku i 2(dwóch) miesięcy pozbawienia wolności oraz 200(dwieście) stawek dziennych grzywny po 30(trzydzieści) złotych każda stawka,

XXXI. na podstawie art. 69§1k.k. i art. 70§1pkt 1k.k. w zw. z art. 4§1k.k. wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu Z. S. (1) na okres próby 5(pięciu) lat,

XXXII. na podstawie art. 73§2k.k. oddaje oskarżonego Z. S. (1) w okresie próby pod dozór kuratora sądowego,

XXXIII. na podstawie art. 63§1k.k. zalicza oskarżonemu Z. S. (1) na poczet orzeczonej kary grzywny okres jego tymczasowego aresztowania w sprawie od 10 grudnia 2010 r. do 19 marca 2011 r., przyjmując, iż jeden dzień pozbawienia wolności odpowiada 2(dwóm) stawkom dziennym

grzywny, a okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 20 marca 2011 r. do 13 lipca 2011 r. zalicza na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności,

XXXIV. zasądza od oskarżonego Z. S. (1) na rzecz Skarbu Państwa 2,50 zł tytułem zwrotu wydatków wyłożonych w postępowaniu odwoławczym przez Skarb Państwa oraz wymierza mu 1 500 zł opłaty za obie instancje,

XXXV. na podstawie art. 435k.p.k. zmienia zaskarżony wyrok wobec P. S. (1) w ten sposób, że :

1. w punkcie 45 części rozstrzygającej w miejsce art. 60§6pkt 4k.k. przyjmuje art. 60§7k.k. w zw. z art. 37a k.k. i odstępuje od wymierzenia oskarżonemu kary, a na podstawie art. 39 pkt 7k.k. w zw. z art. 43a §1k.k. orzeka od P. S. (1) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Funduszu Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 100(stu) złotych, stwierdzając, iż utraciła moc orzeczona kara łączna grzywny,

2. w punkcie 49 części rozstrzygającej w miejsce art. 60§6pkt 4k.k. przyjmuje art. 60§7k.k. w zw. z art. 37a k.k. i odstępuje od wymierzenia oskarżonemu kary, a na podstawie art. 39 pkt 7k.k. w zw. z art. 43a §1k.k. orzeka od P. S. (1) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Funduszu Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 100(stu) złotych.

UZASADNIENIE

Prokurator Prokuratury Okręgowej w Opolu skierował do Sądu Okręgowego w Opolu akt oskarżenia, którym objął 9 osób, stawiając łącznie 50 zarzutów(k. 3365-3383, t. XVII).

W sprawie zapadł wyrok Sądu Okręgowego w Opolu w dniu 24 maja 2013 r. o sygn. III K 105/11(k.4732, t. XXV).

Apelację od wskazanego wyroku wnieśli: prokurator oraz oskarżeni T. G. (1)(k. 5107-5121), T. P. (1)(k. 5097-5102) , J. J. (2) (k. 5087-5088), Z. S. (1)(k. 5089-5095), A. R. (1)(k. 5103-5106) i T. R. (1)(k. 5103-5105). Prokurator zaskarżył wyrok na niekorzyść oskarżonych: T. G. (1), T. P. (1), A. R. (1), T. R. (1), J. H. (1), J. J. (1), J. J. (2), P. S. (1) i Z. S. (1)(k. 5079-5086).

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu wyrokiem z dnia 12 czerwca 2014 r. o sygn. II AKa 48/14(k. 5248-5297) częściowo uwzględnił apelację prokuratora i w związku z tą apelacją uchylił zaskarżony wyrok :

- w odniesieniu do T. G. (1) w zakresie pierwszych sześciu zarzucanych mu przestępstw i rozstrzygnięć zawartych w wyroku związanych z zarzucanymi przestępstwami(zarzuty I-VI z a/o),

- w odniesieniu do T. P. (1) w zakresie pięciu z zarzucanych mu czynów (zarzuty IX,X,XI,XV,XVI z a/o),

- w odniesieniu do A. R. (1) w całości(zarzuty XVII – XXII z a/o),

- w odniesieniu do T. R. (1) w całości (zarzuty XXIII-XXVII z a/o),

- w odniesieniu do J. H. (1) w zakresie pięciu zarzucanych mu przestępstw (zarzuty XXVIII, XXIX, XXX,XXXI,XXXII z a/o),

- w odniesieniu do J. J. (1) w zakresie zarzutu z punktu XXXV a/o,

- w odniesieniu do J. J. (2) w całości (zarzuty XXXVI-XXXVII z a/o),

- w odniesieniu do P. S. (1) w całości(zarzuty XXXVIII-XLII),

- w odniesieniu do Z. S. (1) w zakresie pięciu zarzucanych mu przestępstw(zarzuty XLIII, XLIV, XLV,XLVI,XLVII).

Wobec A. R. (1), T. R. (1), T. G. (1), T. P. (1), Z. S. (1) i innych zapadł wyrok przed Sądem Okręgowym w Opolu w dniu 27 marca (...). o sygn.. III K 84/13(k. 5647).

Po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego A. R. (1) Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 2.09. (...) o sygn.. akt II AKa 227/14(k. 5654, k. 5870-5887) uchylił zaskarżony wyrok wobec A. R. (1) i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji.

Przedmiotem ponownego rozpoznania były zarzuty postawione :

1. T. G. (1) oskarżonemu o to, że:

I. w okresie od lata 2007 r. do lutego 2010 r. w O., C., W. pow. (...), G. pow. (...) i innych miejscowościach na terenie Polski założył i kierował zorganizowaną grupą przestępczą, w skład której wchodził T. P. (1), A. R. (1), T. R. (1), J. J. (1), Z. S. (1), J. H. (1), P. S. (1), J. J. (2) i inne osoby, mającą na celu uprawę konopi innych niż włókniste oraz wytwarzanie i dystrybucję znacznych ilości środków odurzających w postaci marihuany,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 3 k.k.,

II. w okresie co najmniej od lata 2007 r. do lutego 2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z A. R. (1), T. R. (1), J. H. (1), P. S. (1), T. P. (1), osobą, co do której umorzono postępowanie z powodu zgonu, i Z. S. (1), na terenie posesji w miejscowości C., ul. (...), w ramach podziału ról, wytwarzał – prowadząc przy tym w co najmniej dziesięciu kolejnych cyklach wegetacyjnych uprawę znacznych ilości ziela konopi innych niż włókniste – środek odurzający w postaci marihuany, a poprzez suszenie pozyskanego ziela konopi uzyskał łącznie znaczną ilość środka odurzającego w postaci około 50.000 gram marihuany o łącznej wartości ok. 1.250.000 zł, przy czym opisany czyn popełnił w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Opolu sygn. akt III K 6/02 z dnia 13.01.2003 r. za przestępstwa z art. 40 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 24.04.1997 r. i inne, którą odbywał w okresach od dnia 09.11.2000 r. do dnia 16.03.2001 r. oraz od dnia 02.01.2006 r. do dnia 18.01.2008 r., przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 12 K.k., art. 64 § 1 K.k. i z art. 65 § 1 K.k.,

III. w okresie co najmniej od lata 2007 r. do lutego 2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z A. R. (1), T. R. (1), J. H. (1), P. S. (1), T. P. (1), osobą, co do której umorzono postępowanie z powodu zgonu, i Z. S. (1), na terenie posesji w miejscowości C., ul. (...), w ramach podziału ról, poprzez instalację dodatkowego przyłącza z pominięciem układu pomiarowo – rozliczeniowego dokonał kradzieży energii elektrycznej na cele produkcji marihuany w ilości nie mniejszej niż (...), wartości 50.304,51 zł, na szkodę (...) S.A. Oddział w O., przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 5 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k.,

IV. w okresie co najmniej od listopada 2007 r. do stycznia 2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z A. R. (1), T. R. (1), P. S. (1), J. H. (1), T. P. (1), Z. S. (1) i J. J. (2), na terenie posesji w miejscowości (...), ul. (...), w ramach podziału ról, wytwarzał – prowadząc przy tym w co najmniej ośmiu kolejnych cyklach wegetacyjnych uprawę znacznych ilości ziela konopi innych niż włókniste, każdorazowo w ilości ok. 1000 krzewów – środek odurzający w postaci marihuany, a poprzez suszenie pozyskanego ziela konopi uzyskał łącznie znaczną ilość środka odurzającego w postaci około 101.000 gram marihuany o łącznej wartości ok. 2.525.000 zł, w

tym w dniu 27 stycznia 2010 r. uzyskali znaczną ilość środka odurzającego w postaci około 7000 gram marihuany o wartości ok. 175.000 zł, przy czym opisany czyn popełnił w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Opolu sygn. akt III K 6/02 z dnia 13.01.2003 r. za przestępstwa z art. 40 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 24.04.1997 r. i inne, którą odbywał w okresach od dnia 09.11.2000 r. do dnia 16.03.2001 r. oraz od dnia 02.01.2006 r. do dnia 18.01.2008 r., przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 12 K.k., art. 64 § 1 K.k. i z art. 65 § 1 K.k.,

V. w okresie co najmniej od marca 2009 r. do stycznia 2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z A. R. (1), T. R. (1), P. S. (1), T. P. (1), J. H. (1) i Z. S. (1), na terenie posesji w miejscowości (...), ul. (...), w ramach podziału ról, poprzez instalację dodatkowego przyłącza z pominięciem układu pomiarowo – rozliczeniowego dokonał kradzieży energii elektrycznej na cele produkcji marihuany w ilości nie mniejszej niż 109.526 kWh, wartości 43.311,93 zł na szkodę (...) S.A. Oddział w O., przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 5 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k.,

VI. w nieustalonym okresie pomiędzy początkiem 2009 roku a 19 lutego 2010 r. w (...), gm. G., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z J. J. (1), w ramach podziału ról, wytwarzał – prowadząc przy tym uprawę znacznych ilości ziela konopi innych niż włókniste – środek odurzający w postaci marihuany, a poprzez suszenie pozyskanego ziela konopi uzyskał łącznie znaczną ilość środka odurzającego w postaci marihuany w łącznej ilości nie mniejszej niż 20.000 gramów, wartości rynkowej około 500.000 zł, przy czym opisany czyn popełnił w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Opolu sygn. akt III K 6/02 z dnia 13.01.2003 r. za przestępstwa z art. 40 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 24.04.1997 r. i inne, którą odbywał w okresach od dnia 09.11.2000 r. do dnia 16.03.2001 r. oraz od dnia 02.01.2006 r. do dnia 18.01.2008 r., przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 12 K.k., art. 64 § 1 K.k. i z art. 65 § 1 K.k.,

2. T. P. (1) oskarżonemu o to, że:

IX (I). w okresie od lata 2007 r. do lutego 2010 r. w O., C., W. pow. (...), G. pow. (...) i innych miejscowościach na terenie Polski brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, którą założył i kierował T. G. (1), w skład której wchodził A. R. (1), T. R. (1), J. J. (1), Z. S. (1), J. H. (1), P. S. (1), J. J. (2) i inne osoby, mającą na celu uprawę konopi innych niż włókniste oraz wytwarzanie i dystrybucję znacznych ilości środków odurzających w postaci marihuany,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 K.k.,

X (II). w okresie co najmniej od lata 2007 r. do lutego 2010 r. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), A. R. (1), T. R. (1), J. H. (1), P. S. (1), Z. S. (1) i osobą, co do której umorzono postępowanie z powodu zgonu, na terenie posesji w miejscowości C., ul. (...), w ramach podziału ról, wytwarzał – prowadząc przy tym w co najmniej dziesięciu kolejnych cyklach wegetacyjnych uprawę znacznych ilości ziela konopi innych niż włókniste – środek odurzający w postaci marihuany, a poprzez suszenie pozyskanego

ziela konopi uzyskał łącznie znaczną ilość środka odurzającego w postaci nie mniej niż 50.000 gram marihuany o łącznej wartości ok. 1.250.000 zł, przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 12 K.k. i z art. 65 § 1 K.k.,

XI (III). w okresie co najmniej od lata 2007 r. do lutego 2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), A. R. (1), T. R. (1), J. H. (1), P. S. (1), Z. S. (1) i osobą, co do której umorzono postępowanie z powodu zgonu, na terenie posesji w miejscowości C., ul. (...), w ramach podziału ról, poprzez instalację dodatkowego przyłącza z pominięciem układu pomiarowo – rozliczeniowego dokonał kradzieży energii elektrycznej na cele produkcji marihuany w ilości nie mniejszej niż 104.110 kWh, wartości 50.304,51 zł, na szkodę (...) S.A. Oddział w O., przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 5 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k.,

XV (VII). w okresie co najmniej od listopada 2007 r. do stycznia 2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), A. R. (1), T. R. (1), J. H. (1), P. S. (1), Z. S. (1) i J. J. (2), na terenie posesji w miejscowości (...), ul. (...), w ramach podziału ról, wytwarzał – prowadząc przy tym w co najmniej ośmiu kolejnych cyklach wegetacyjnych uprawę znacznych ilości ziela konopi innych niż włókniste, każdorazowo w ilości ok. 1000 krzewów – środek odurzający w postaci marihuany, a poprzez suszenie pozyskanego ziela konopi uzyskał łącznie znaczną ilość środka odurzającego w postaci około 101.000 gram marihuany o łącznej wartości ok. 2.525.000 zł, w tym w dniu 27 stycznia 2010 r. uzyskali znaczną ilość środka odurzającego w postaci około 7.000 gram marihuany o wartości ok. 175.000 zł, przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 12 K.k. i z art. 65 § 1 K.k.,

XVI (VIII). w okresie co najmniej od marca 2009 r. do stycznia 2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), A. R. (1), T. R. (1), J. H. (1), P. S. (1) i Z. S. (1), na terenie posesji w miejscowości (...), ul. (...), w ramach podziału ról, poprzez instalację dodatkowego przyłącza z pominięciem układu pomiarowo – rozliczeniowego dokonał kradzieży energii elektrycznej na cele produkcji marihuany w ilości nie mniejszej niż 109.526 kWh, wartości 43.311,93 zł na szkodę (...) S.A. Oddział w O., przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 5 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k.,

3. A. R. (1) oskarżonemu o to, że:

XVII (I). w okresie od lata 2007 r. do lutego 2010 r. w O., C. pow. (...), W. pow. (...), G. pow. (...) i innych miejscowościach na terenie Polski brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, którą założył i kierował T. G. (1), w skład której Z. S. (1), T. R. (1), T. P. (1), J. H. (1), P. S. (1), J. J. (2), J. J. (1) i inne osoby, mającą na celu uprawę konopi innych niż włókniste oraz wytwarzanie i dystrybucję znacznych ilości środków odurzających w postaci marihuany,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 K.k.,

XVIII (II). w okresie co najmniej od lata 2007 r. do lutego 2010 r. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), T. P. (1), Z. S. (1), T. R. (1), J. H. (1), P. S. (1) i osobą, co do

której umorzono postępowanie z powodu zgonu, na terenie posesji w miejscowości C., ul. (...), w ramach podziału ról, wytwarzał – prowadząc przy tym w co najmniej dziesięciu kolejnych cyklach wegetacyjnych uprawę znacznych ilości ziela konopi innych niż włókniste – środek odurzający w postaci marihuany, a poprzez suszenie pozyskanego ziela konopi uzyskali łącznie znaczną ilość środka odurzającego w postaci nie mniej niż 50.000 gram marihuany o łącznej wartości ok. 1.250.000 zł, przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 12 K.k. i z art. 65 § 1 K.k.,

XIX (III). w okresie co najmniej od lata 2007 r. do lutego 2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), T. P. (1), Z. S. (1), T. R. (1), J. H. (1), P. S. (1) i osobą, co do której umorzono postępowanie z powodu zgonu, na terenie posesji w miejscowości C., ul. (...), w ramach podziału ról, poprzez instalację dodatkowego przyłącza z pominięciem układu pomiarowo – rozliczeniowego dokonał kradzieży energii elektrycznej na cele produkcji marihuany w ilości nie mniejszej niż 104.110 kWh, wartości 50.304,51 zł, na szkodę (...) S.A. Oddział w O., przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 5 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k.,

XX (IV). w okresie co najmniej od listopada 2007 r. do stycznia 2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), T. P. (1), Z. S. (1), T. R. (1), J. H. (1), P. S. (1) i J. J. (2), na terenie posesji w miejscowości (...), ul. (...), w ramach podziału ról, wytwarzał – prowadząc przy tym w co najmniej ośmiu kolejnych cyklach wegetacyjnych uprawę znacznych ilości ziela konopi innych niż włókniste, każdorazowo w ilości ok. 1000 krzewów – środek odurzający w postaci marihuany, a poprzez suszenie pozyskanego ziela konopi uzyskali łącznie znaczną ilość środka odurzającego w postaci około 101.000 gram marihuany o łącznej wartości ok. 2.525.000 zł, w tym w dniu 27 stycznia 2010 r. uzyskali znaczną ilość środka odurzającego w postaci około 7.000 gram marihuany o wartości ok. 175.000 zł, przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 12 K.k. i z art. 65 § 1 K.k.,

XXI (V). w okresie co najmniej od marca 2009 r. do stycznia 2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), T. P. (1), Z. S. (1), T. R. (1), J. H. (1) i P. S. (1), na terenie posesji w miejscowości (...), ul. (...), w ramach podziału ról, poprzez instalację dodatkowego przyłącza z pominięciem układu pomiarowo – rozliczeniowego dokonał kradzieży energii elektrycznej na cele produkcji marihuany w ilości nie mniejszej niż 109.526 kWh, wartości 43.311,93 zł na szkodę (...) S.A. Oddział w O., przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 5 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k.,

XXII (VI). w nieustalonym okresie pomiędzy 2008 rokiem a 19 lutego 2010 r. w O., działając wspólnie i w porozumieniu z osobą, co do której wyłączono materiały do odrębnego postępowania, w ramach podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie środkami odurzającymi w znacznych ilościach w postaci marihuany w łącznej ilości nie mniejszej niż 20.000 gramów, wartości rynkowej około 500.000 zł, przyjmując wskazane środki odurzające od J. J. (1), który wraz z T. G. (1) wytwarzał je w G., a następnie przekazując je osobie, co do której wyłączono materiały

do odrębnego postępowania, przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 K.k.,

I.A. w okresie od nieustalonej bliżej daty w 2005 r. do czerwca 2006 r. w miejscowości P. działając, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy, wspólnie i w porozumieniu z T. W. (1), R. K. (1), prowadził w co najmniej dwu cyklach, uprawy konopi innych niż włókniste, z których wytworzył poprzez suszenie znaczną ilość, to jest nie mniej niż 12 kg środka odurzającego w postaci marihuany o wartości ok. 180 tys. zł. a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu

tj. o przestępstwo z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U z dnia 19 września 2005 r.) przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

II.A. w okresie od listopada 2008 r. do lutego 2010 r. w miejscowości U. 180, gm. G., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy, wspólnie i w porozumieniu z T. W. (1), R. W. (1), R. K. (1), prowadził w co najmniej dziesięciu cyklach, uprawy konopi innych niż włókniste, z których wytworzył poprzez suszenie znaczną ilość, to jest nie mniej niż 50 kg, środka odurzającego, w postaci marihuany o wartości ok. 750 tys. zł. a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu

tj. o przestępstwo z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

4. T. R. (1) oskarżonemu o to, że:

XXIII (I). w okresie od lata 2007 r. do lutego 2010 r. w O., C. pow. (...), W. pow. (...), G. pow. (...) i innych miejscowościach na terenie Polski brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, którą założył i kierował T. G. (1), w skład której wchodził A. R. (1), Z. S. (1), T. P. (1), J. H. (1), P. S. (1), J. J. (2), J. J. (1) i inne osoby, mającą na celu uprawę konopi innych niż włókniste oraz wytwarzanie i dystrybucję znacznych ilości środków odurzających w postaci marihuany,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 K.k.,

XXIV (II). w okresie co najmniej od lata 2007 r. do lutego 2010 r. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), T. P. (1), A. R. (1), Z. S. (1), J. H. (1), P. S. (1) i osobą, co do której umorzono postępowanie z powodu zgonu, na terenie posesji w miejscowości C., ul. (...), w ramach podziału ról, wytwarzał – prowadząc przy tym w co najmniej dziesięciu kolejnych cyklach wegetacyjnych uprawę znacznych ilości ziela konopi innych niż włókniste – środek odurzający w postaci marihuany, a poprzez suszenie pozyskanego ziela konopi uzyskał łącznie znaczną ilość środka odurzającego w postaci nie mniej niż 50.000 gram marihuany o łącznej wartości ok. 1.250.000 zł, przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 12 K.k. i z art. 65 § 1 K.k.,

XXV (III). w okresie co najmniej od lata 2007 r. do lutego 2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), T. P. (1), A. R. (1), Z. S. (1), J. H. (1), P. S. (1) i osobą, co do której umorzono postępowanie z powodu zgonu, na terenie posesji w miejscowości C., ul. (...), w ramach podziału ról, poprzez instalację dodatkowego przyłącza z pominięciem układu pomiarowo – rozliczeniowego dokonał kradzieży energii elektrycznej na cele produkcji marihuany w ilości nie mniejszej niż 104.110 kWh, wartości 50.304,51 zł, na szkodę (...) S.A. Oddział

w O., przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 5 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k.,

XXVI (IV). w okresie co najmniej od listopada 2007 r. do stycznia 2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), T. P. (1), A. R. (1), Z. S. (1), J. H. (1), P. S. (1) i J. J. (2), na terenie posesji w miejscowości (...), ul. (...), w ramach podziału ról, wytwarzał – prowadząc przy tym w co najmniej ośmiu kolejnych cyklach wegetacyjnych uprawę znacznych ilości ziela konopi innych niż włókniste, każdorazowo w ilości ok. 1000 krzewów – środek odurzający w postaci marihuany, a poprzez suszenie pozyskanego ziela konopi uzyskali łącznie znaczną ilość środka odurzającego w postaci około 101.000 gram marihuany o łącznej wartości ok. 2.525.000 zł, w tym w dniu 27 stycznia 2010 r. uzyskali znaczną ilość środka odurzającego w postaci około 7.000 gram marihuany o wartości ok. 175.000 zł, przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii zast. art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 12 K.k. i z art. 65 § 1 K.k.,

XXVII (V). w okresie co najmniej od marca 2009 r. do stycznia 2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), T. P. (1), A. R. (1), Z. S. (1), J. H. (1) i P. S. (1), na terenie posesji w miejscowości (...), ul. (...), w ramach podziału ról, poprzez instalację dodatkowego przyłącza z pominięciem układu pomiarowo – rozliczeniowego dokonał kradzieży energii elektrycznej na cele produkcji marihuany w ilości nie mniejszej niż 109,526 kWh, wartości 43,311,93 zł na szkodę (...) S.A. Oddział w O., przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 5 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k.,

5. J. H. (1) oskarżonemu o to, że:

XXVIII (I). w okresie od lata 2007 r. do lutego 2010 r. w O., C., W. pow. (...), G. pow. (...) i innych miejscowościach na terenie Polski brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, którą założył i kierował T. G. (1), w skład której wchodził A. R. (1), T. R. (1), T. P. (1), Z. S. (1), P. S. (1), J. J. (2), J. J. (1) i inne osoby, mającą na celu uprawę konopi innych niż włókniste oraz wytwarzanie i dystrybucję znacznych ilości środków odurzających w postaci marihuany,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 K.k.,

XXIX (II). w okresie co najmniej od lata 2007 r. do lutego 2010 r. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), T. P. (1), A. R. (1), T. R. (1), Z. S. (1), P. S. (1) i osobą, co do której umorzono postępowanie z powodu zgonu, na terenie posesji w miejscowości C., ul. (...), w ramach podziału ról, wytwarzał – prowadząc przy tym w co najmniej dziesięciu kolejnych cyklach wegetacyjnych uprawę znacznych ilości ziela konopi innych niż włókniste – środek odurzający w postaci marihuany, a poprzez suszenie pozyskanego ziela konopi uzyskał łącznie znaczną ilość środka odurzającego w postaci nie mniej niż 50.000 gram marihuany o łącznej wartości ok. 1.250.000 zł, przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii zast. art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 12 K.k. i z art. 65 § 1 K.k.,

XXX (III). w okresie co najmniej od lata 2007 r. do lutego 2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), T. P. (1), A. R. (1), T. R. (1), Z. S. (1), P. S. (1) i osobą, co do której umorzono

postępowanie z powodu zgonu, na terenie posesji w miejscowości C., ul. (...), w ramach podziału ról, poprzez instalację dodatkowego przyłącza z pominięciem układu pomiarowo – rozliczeniowego dokonał kradzieży energii elektrycznej na cele produkcji marihuany w ilości nie mniejszej niż 104.110 kWh, wartości 50.304,51 zł, na szkodę (...) S.A. Oddział w O., przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 5 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k.,

XXXI (IV). w okresie co najmniej od listopada 2007 r. do stycznia 2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), T. P. (1), A. R. (1), T. R. (1), Z. S. (1), P. S. (1) i J. J. (2), na terenie posesji w miejscowości (...), ul. (...), w ramach podziału ról, wytwarzał – prowadząc przy tym w co najmniej ośmiu kolejnych cyklach wegetacyjnych uprawę znacznych ilości ziela konopi innych niż włókniste, każdorazowo w ilości ok. 1000 krzewów – środek odurzający w postaci marihuany, a poprzez suszenie pozyskanego ziela konopi uzyskał łącznie znaczną ilość środka odurzającego w postaci około 101.000 gram marihuany o łącznej wartości ok. 2.525.000 zł, w tym w dniu 27 stycznia 2010 r. uzyskali znaczną ilość środka odurzającego w postaci około 7.000 gram marihuany o wartości ok. 175.000 zł, przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 12 K.k. i z art. 65 § 1 K.k.,

XXXII (V). w okresie co najmniej od marca 2009 r. do stycznia 2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), T. P. (1), A. R. (1), T. R. (1), Z. S. (1) i P. S. (1), na terenie posesji w miejscowości (...), ul. (...), w ramach podziału ról, poprzez instalację dodatkowego przyłącza z pominięciem układu pomiarowo – rozliczeniowego dokonał kradzieży energii elektrycznej na cele produkcji marihuany w ilości nie mniejszej niż 109.526 kWh, wartości 43.311,93 zł na szkodę (...) S.A. Oddział w O., przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 5 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k.,

6. J. J. (1) oskarżonemu o to, że:

XXXV (II). w nieustalonym okresie pomiędzy początkiem 2009 roku a 19 lutego 2010 r. w (...), gm. G., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), w ramach podziału ról, wytwarzał – prowadząc przy tym uprawę znacznych ilości ziela konopi innych niż włókniste – środek odurzający w postaci marihuany, a poprzez suszenie pozyskanego ziela konopi uzyskał łącznie znaczną ilość środka odurzającego w postaci marihuany w łącznej ilości nie mniejszej niż 20.000 gramów, wartości rynkowej około 500.000 zł, przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 12 K.k. i z art. 65 § 1 K.k.,

7. J. J. (2) oskarżonemu o to, że:

XXXVI (I). w okresie od lata 2007 r. do lutego 2010 r. w O., C. pow. (...), W. pow. (...), G. pow. (...) i innych miejscowościach na terenie Polski brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, którą założył i kierował T. G. (1), w skład której wchodził A. R. (1), T. R. (1), T. P. (1), J. H. (1), P. S. (1), J. J. (2), J. J. (1) i inne osoby, mającą

na celu uprawę konopi innych niż włókniste oraz wytwarzanie i dystrybucję znacznych ilości środków odurzających w postaci marihuany,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 K.k.,

XXXVII (II). w okresie co najmniej od listopada 2007 r. do stycznia 2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), T. P. (1), A. R. (1), T. R. (1), J. H. (1), P. S. (1) i Z. S. (1), na terenie posesji w miejscowości (...), ul. (...), w ramach podziału ról, wytwarzał – prowadząc przy tym w co najmniej ośmiu kolejnych cyklach wegetacyjnych uprawę znacznych ilości ziela konopi innych niż włókniste, każdorazowo w ilości ok. 1000 krzewów – środek odurzający w postaci marihuany, a poprzez suszenie pozyskanego ziela konopi uzyskał łącznie znaczną ilość środka odurzającego w postaci około 101.000 gram marihuany o łącznej wartości ok. 2.525.000 zł, w tym w dniu 27 stycznia 2010 r. uzyskali znaczną ilość środka odurzającego w postaci około 7.000 gram marihuany o wartości ok. 175.000 zł, przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii zast. art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 12 K.k. i z art. 65 § 1 K.k.,

8. P. S. (1) oskarżonemu o to, że:

XXXVIII (I). w okresie od lata 2007 r. do lutego 2010 r. w O., C., W. pow. (...), G. pow. (...) i innych miejscowościach na terenie Polski brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, którą założył i kierował T. G. (1), w skład której wchodził A. R. (1), T. R. (1), T. P. (1), J. H. (1), Z. S. (1), J. J. (2), J. J. (1) i inne osoby, mającą na celu uprawę konopi innych niż włókniste oraz wytwarzanie i dystrybucję znacznych ilości środków odurzających w postaci marihuany,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 K.k.,

XXXIX (II). w okresie co najmniej od lata 2007 r. do lutego 2010 r. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), T. P. (1), A. R. (1), T. R. (1), J. H. (1), Z. S. (1) i osobą, co do której umorzono postępowanie z powodu zgonu, na terenie posesji w miejscowości C., ul. (...), w ramach podziału ról, wytwarzał – prowadząc przy tym w co najmniej dziesięciu kolejnych cyklach wegetacyjnych uprawę znacznych ilości ziela konopi innych niż włókniste – środek odurzający w postaci marihuany, a poprzez suszenie pozyskanego ziela konopi uzyskał łącznie znaczną ilość środka odurzającego w postaci nie mniej niż 50.000 gram marihuany o łącznej wartości ok. 1.250.000 zł, przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii zast. art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 12 K.k. i z art. 65 § 1 K.k.,

XL (III). w okresie co najmniej od lata 2007 r. do lutego 2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), T. P. (1), A. R. (1), T. R. (1), J. H. (1), Z. S. (1) i osobą, co do której umorzono postępowanie z powodu zgonu, na terenie posesji w miejscowości C., ul. (...), w ramach podziału ról, poprzez instalację dodatkowego przyłącza z pominięciem układu pomiarowo – rozliczeniowego dokonał kradzieży energii elektrycznej na cele produkcji marihuany w ilości nie mniejszej niż 104.110 kWh, wartości 50.304,51 zł, na szkodę (...) S.A. Oddział w O., przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 5 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k.,

XLI (IV). w okresie co najmniej od listopada 2007 r. do stycznia 2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy o

przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), T. P. (1), A. R. (1), T. R. (1), J. H. (1), Z. S. (1) i J. J. (2), na terenie posesji w miejscowości (...), ul. (...), w ramach podziału ról, wytwarzał – prowadząc przy tym w co najmniej ośmiu kolejnych cyklach wegetacyjnych uprawę znacznych ilości ziela konopi innych niż włókniste, każdorazowo w ilości ok. 1000 krzewów – środek odurzający w postaci marihuany, a poprzez suszenie pozyskanego ziela konopi uzyskał łącznie znaczną ilość środka odurzającego w postaci około 101.000 gram marihuany o łącznej wartości ok. 2.525.000 zł, w tym w dniu 27 stycznia 2010 r. uzyskali znaczną ilość środka odurzającego w postaci około 7.000 gram marihuany o wartości ok. 175.000 zł, przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 12 K.k. i z art. 65 § 1 K.k.,

XLII (V). w okresie co najmniej od marca 2009 r. do stycznia 2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), T. P. (1), A. R. (1), T. R. (1), J. H. (1) i Z. S. (1), na terenie posesji w miejscowości (...), ul. (...), w ramach podziału ról, poprzez instalację dodatkowego przyłącza z pominięciem układu pomiarowo – rozliczeniowego dokonał kradzieży energii elektrycznej na cele produkcji marihuany w ilości nie mniejszej niż 109.526 kWh, wartości 43.311,93 zł na szkodę (...) S.A. Oddział w O., przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 5 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k.,

9. Z. S. (1) oskarżonemu o to, że:

XLIII (I). w okresie od lata 2007 r. do lutego 2010 r. w O., C., W. pow. (...), G. pow. (...) i innych miejscowościach na terenie Polski brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, którą założył i kierował T. G. (1), w skład której wchodził A. R. (1), T. R. (1), T. P. (1), J. H. (1), P. S. (1), J. J. (2), J. J. (1) i inne osoby, mającą na celu uprawę konopi innych niż włókniste oraz wytwarzanie i dystrybucję znacznych ilości środków odurzających w postaci marihuany,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 K.k.,

XLIV (II). w okresie co najmniej od lata 2007 r. do lutego 2010 r. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), T. P. (1), A. R. (1), T. R. (1), J. H. (1), P. S. (1) i osobą, co do której umorzono postępowanie z powodu zgonu, na terenie posesji w miejscowości C., ul. (...), w ramach podziału ról, wytwarzał – prowadząc przy tym w co najmniej dziesięciu kolejnych cyklach wegetacyjnych uprawę znacznych ilości ziela konopi innych niż włókniste – środek odurzający w postaci marihuany, a poprzez suszenie pozyskanego ziela konopi uzyskał łącznie znaczną ilość środka odurzającego w postaci nie mniej niż 50.000 gram marihuany o łącznej wartości ok. 1.250.000 zł, przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 12 K.k. i z art. 65 § 1 K.k.,

XLV (III). w okresie co najmniej od lata 2007 r. do lutego 2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), T. P. (1), A. R. (1), T. R. (1), J. H. (1), P. S. (1) i osobą, co do której umorzono postępowanie z powodu zgonu, na terenie posesji w miejscowości C., ul. (...), w ramach podziału ról, poprzez instalację dodatkowego przyłącza z pominięciem układu pomiarowo – rozliczeniowego dokonał kradzieży energii elektrycznej na cele produkcji marihuany w ilości nie mniejszej niż 104.110 kWh, wartości 50.304,51 zł, na szkodę (...) S.A. Oddział w O., przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 5 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k.,

XLVI (IV). w okresie co najmniej od listopada 2007 r. do stycznia 2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), T. P. (1), A. R. (1), T. R. (1), J. H. (1), P. S. (1) i J. J. (2), na terenie posesji w miejscowości (...), ul. (...), w ramach podziału ról, wytwarzał – prowadząc przy tym w co najmniej ośmiu kolejnych cyklach wegetacyjnych uprawę znacznych ilości ziela konopi innych niż włókniste, każdorazowo w ilości ok. 1000 krzewów – środek odurzający w postaci marihuany, a poprzez suszenie pozyskanego ziela konopi uzyskali łącznie znaczną ilość środka odurzającego w postaci około 101.000 gram marihuany o łącznej wartości ok. 2.525.000 zł, w tym w dniu 27 stycznia 2010 r. uzyskali znaczną ilość środka odurzającego w postaci około 7.000 gram marihuany o wartości ok. 175.000 zł, przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 12 K.k. i z art. 65 § 1 K.k.,

XLVII (V). w okresie co najmniej od marca 2009 r. do stycznia 2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), T. P. (1), A. R. (1), T. R. (1), J. H. (1) i P. S. (1), na terenie posesji w miejscowości (...), ul. (...), w ramach podziału ról, poprzez instalację dodatkowego przyłącza z pominięciem układu pomiarowo – rozliczeniowego dokonał kradzieży energii elektrycznej na cele produkcji marihuany w ilości nie mniejszej niż 109.526 kWh, wartości 43.311,93 zł na szkodę (...) S.A. Oddział w O., przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 5 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k.,

Sąd Okręgowy w Opolu postanowieniem z 20 października 2014 r. połączył do łącznego rozpoznania sprawę A. R. (1) o sygn. III K 84/13 (zarzuty I A i II A) ze sprawą III K 87/14 (k.5611).

Po ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Okręgowy w Opolu wyrokiem z dnia 28 września 2015 r. o sygn. III K 87/14 :

1. Uznał **T. G. (1)** za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt **I** części wstępnej wyroku, przy czym przyjmuje, iż został on popełniony w okresie od początku 2005 roku do stycznia 2010 roku oraz eliminuje z jego opisu J. J. (1) i miejscowość G., pow. (...), to jest przestępstwa z art. 258 § 3 kk i za to z mocy tego przepisu wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;
2. Uznał **T. G. (1)** za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt **II, IV** części wstępnej wyroku, z tą zmianą, co do zarzutu **II**, iż przyjmuje w opisie, że przestępstwa dopuścił się w okresie od połowy 2005 roku, a nadto ustala, iż czyny te zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk, tj. przestępstw z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 2 kk oraz w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i za to na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) przy zast. art. 11 § 3 kk i art. 91 § 1 kk wymierza mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności i karę 300 (trzystu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równoważną kwocie 100 (stu) złotych;
3. Na podstawie art. 45 § 1 kk za ciąg przestępstw przypisany T. G. (1) w pkt 2 wyroku orzekł przepadek korzyści majątkowej w łącznej kwocie 200.000 (dwieście tysięcy) złotych;
4. Na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) za ciąg przestępstw przypisany T. G. (1) w pkt 2 wyroku orzekł na rzecz Stowarzyszenia (...) w Z. nawiązkę w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych;

5. Uznał **T. G. (1)** za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt **III, V** części wstępnej wyroku z tą zmianą w opisie, że zapis z pkt III „...w ilości nie mniejszej niż 104.110 kwh, wartości 50.304,51 zł...” zastąpił zapisem „w ilości nie mniejszej niż 20.563,2 kwh wartości około 9935 zł”, zaś zapis z pkt V „...w ilości nie mniejszej niż 109.526 kwh, wartości 43.311,93 zł...” zastąpił zapisem „w ilości nie mniejszej niż 26.611,2 kwh, wartości około 10.523 zł”, tj. występków z art. 278 § 5 kk w zw. art. 65 § 1 kk, przy czym przyjął dodatkowo, iż zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 5 kk w zw. z art. 278 § 1 kk przy zast. art. 91 § 1 kk i art. 33 § 2 i 3 kk wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności i karę 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę dzienną za równoważną kwocie 100 (stu) złotych;

6. Uniewinnił **T. G. (1)** od zarzutu popełnienia czynu opisanego w pkt **VI** części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) przy zast. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk, art. 64 § 1 kk i z art. 65 § 1 kk;

7. Na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 i 2 kk, art. 91 § 2 kk za zbiegające się przestępstwa wymierzył **T. G. (1)** karę łączną 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i karę 320 (trzystu dwudziestu) stawek dziennych grzywny, każda w kwocie po 100 (sto) złotych;

8. Uznał **T. P. (1)** za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt **IX** części wstępnej wyroku, przy czym przyjął, iż został on popełniony w okresie od początku 2005 roku do stycznia 2010 roku oraz wyeliminował z opisu J. J. (1) i miejscowość G., pow. (...), to jest przestępstwa z art. 258 § 1 kk i za to z mocy tego przepisu przy zast. art. 60 § 3 kk w zw. z art. 60 § 6 pkt 4 kk wymierzył mu karę grzywny w ilości 100 (stu) stawek dziennych każda w kwocie po 100 (sto) złotych;

9. Uznał oskarżonego **T. P. (1)** za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt **X, XV** części wstępnej wyroku, z tą zmianą, co do zarzutu **X**, iż przyjął w opisie, że przestępstwa dopuścił się w okresie od połowy 2005 roku, a nadto ustalił, iż czyny te zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk, tj. przestępstw z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) przy zast. art. 11 § 2 kk oraz w zw. z art. 65 § 1 kk i za to na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) przy zast. art. 11 § 3 kk i art. 91 § 1 kk i na podstawie art. 60 § 3 kk i art. 60 § 6 pkt 2 kk wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i karę 300 (trzystu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równoważną kwocie 100 (stu) złotych;

10. Na podstawie art. 45 § 1 kk za ciąg przestępstw przypisany **T. P. (1)** w pkt 9 wyroku orzekł przepadek korzyści majątkowej w łącznej kwocie 200.000 (dwieście tysięcy) złotych;

11. Na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) za ciąg przestępstw przypisany **T. P. (1)** w pkt 9 wyroku orzekł na rzecz Stowarzyszenia (...) w Z. nawiązkę w kwocie 10.000 (dziesięciu tysięcy) złotych;

12. Uznał **T. P. (1)** za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt **XI, XVI** części wstępnej wyroku z tą zmianą w opisie, że zapis z pkt XI „...w ilości nie mniejszej niż 104.110 kwh, wartości 50.304,51 zł...” zastąpił zapisem „w ilości nie mniejszej niż 20.563,2 kwh wartości około 9935 zł”, zaś zapis z pkt XVI „...w ilości nie mniejszej niż 109.526 kwh, wartości 43.311,93 zł...” zastąpił zapisem „w ilości nie mniejszej niż 26.611,2 kwh, wartości około 10.523 zł” tj. występków z art. 278 § 5 kk w zw. art. 65 § 1 kk, przy czym przyjął dodatkowo, iż zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 5 kk w zw. z art. 278 § 1 kk przy zast. art. 91 § 1 kk i przy zast. art. 60 § 3 kk w zw. z art. 60 § 6 pkt 4 kk wymierzył mu karę grzywny w ilości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych każda w kwocie po 100 (sto) złotych;

13. Na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 i 2 kk, art. 91 § 2 kk za zbiegające się przestępstwa wymierzył **T. P. (1)** karę łączną grzywny w wysokości 400 (czterystu) stawek dziennych, każda w kwocie po 100 (sto) złotych;

14. Na podstawie art. 60 § 5 kk wykonanie orzeczonej T. P. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby lat 6 (sześciu);

15. Na podstawie art. 73 § 2 kk w okresie próby oddał T. P. (1) pod dozór kuratora sądowego;

16. Uznał **A. R. (1)** za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt **XVII** części wstępnej wyroku, przy czym przyjął, iż został on popełniony w okresie od początku 2005 roku do stycznia 2010 roku oraz wyeliminował z opisu J. J. (1) i miejscowość G., pow. (...), to jest przestępstwa z art. 258 § 1 kk i za to z mocy tego przepisu przy zast. art. 60 § 3 kk w zw. z art. 60 § 6 pkt 4 kk wymierzył mu karę grzywny w ilości 100 (stu) stawek dziennych każda w kwocie po 100 (sto) złotych;

17. Uznał oskarżonego **A. R. (1)** za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt **XVIII, XX, I A i II A** części wstępnej wyroku z tą zmianą, co do czynu z pkt **XVIII**, iż przyjął w opisie, że przestępstwa dopuścił się w okresie od połowy 2005 roku, co do czynów z pkt **I A i II A** przyjął dodatkowo, iż działał w ramach ustalonego podziału ról, a nadto, co do czynu z pkt **II A**, iż przestępstwa dopuścił się do dnia 19 lutego 2010 roku, a nadto ustalił, iż wszystkie czyny zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk, tj. przestępstw z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) przy zast. art. 11 § 2 kk oraz w zw. z art. 65 § 1 kk i za to na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) przy zast. art. 11 § 3 kk i art. 91 § 1 kk wymierzył mu karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 500 (pięćset) stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę za równoważną kwocie 100 (stu) złotych;

18. Na podstawie art. 45 § 1 kk za ciąg przestępstw przypisany A. R. (1) w pkt 17 wyroku orzekł przepadek korzyści majątkowej w łącznej kwocie 510.000 (pięćset dziesięć tysięcy) złotych;

19. Na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) za ciąg przestępstw przypisany A. R. (1) w pkt 17 wyroku orzekł na rzecz Stowarzyszenia (...) w Z. nawiązkę w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych;

20. Uznał **A. R. (1)** za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt **XIX, XXI** części wstępnej wyroku z tą zmianą w opisie, że zapis z pkt **XIX** „...w ilości nie mniejszej niż 104.110 kWh, wartości 50.304,51 zł...” zastąpił zapisem „w ilości nie mniejszej niż 20.563,2 kWh wartości około 9935 zł”, zaś zapis z pkt **XXI** „...w ilości nie mniejszej niż 109.526 kWh, wartości 43.311,93 zł...” zastąpił zapisem „w ilości nie mniejszej niż 26.611,2 kWh, wartości około 10.523 zł” tj. występków z art. 278 § 5 kk w zw. art. 65 § 1 kk, przy czym przyjął dodatkowo, iż zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 5 kk przy zast. art. 91 § 1 kk i przy zast. art. 60 § 3 kk w zw. z art. 60 § 6 pkt 4 kk wymierzył mu karę grzywny w ilości 200 (dwustu) stawek dziennych każda w kwocie po 100 (sto) złotych;

21. Uznał **A. R. (1)**, w ramach czynu opisanego w pkt **XXII** części wstępnej wyroku, za winnego tego, że w roku 2009 w O. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry podjętego zamiaru, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w ten sposób, że co najmniej trzykrotnie przyjął od J. J. (1) marihuanę w łącznej ilości nie mniej niż 12 kg, wartości rynkowej około 300.000 zł, którą następnie przekazał innej osobie, tj. przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 56 ust. 3 cyt. ustawy przy zast. art. 60 § 3 kk i art. 60 § 6 pkt 3 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równoważną kwocie 100 (stu) złotych;

22. Na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 i 2 kk, art. 91 § 2 kk za zbiegające się przestępstwa wymierzył **A. R. (1)** karę łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności i 500 (pięćset) stawek dziennych, każda w kwocie po 100 (sto) złotych;

23. Uznał **T. R. (1)** za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt **XXIII** części wstępnej wyroku, przy czym przyjął, iż został on popełniony w okresie od początku 2005 roku do stycznia 2010 roku oraz wyeliminował z opisu J. J. (1)

i miejscowość G., pow. (...), to jest przestępstwa z art. 258 § 1 kk i za to z mocy tego przepisu przy zast. art. 60 § 3 kk w zw. z art. 60 § 6 pkt 4 kk wymierzył mu karę grzywny w ilości 100 (stu) stawek dziennych każda w kwocie po 100 (sto) złotych;

24. Uznał **T. R. (1)** za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt **XXIV, XXVI** części wstępnej wyroku, z tą zmianą, co do zarzutu **XXIV**, iż przyjął w opisie, że przestępstwa dopuścił się w okresie od połowy 2005 roku, a nadto ustalił, iż czyny te zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk, tj. przestępstw z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) przy zast. art. 11 § 2 kk oraz w zw. z art. 65 § 1 kk i za to na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) przy zast. art. 11 § 3 kk i art. 91 § 1 kk i na podstawie art. 60 § 3 kk i art. 60 § 6 pkt 2 kk wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i 300 (trzystu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równoważną kwocie 100 (stu) złotych;

25. Na podstawie art. 45 § 1 kk za ciąg przestępstw przypisany **T. R. (1)** w pkt 24 wyroku orzekł przepadek korzyści majątkowej w łącznej kwocie 200.000 (dwieście tysięcy) złotych;

26. Na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) za ciąg przestępstw przypisany **T. R. (1)** w pkt 24 wyroku orzekł na rzecz Stowarzyszenia (...) w Z. nawiązkę w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych;

27. Uznał **T. R. (1)** za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt **XXV, XXVII** części wstępnej wyroku z tą zmianą w opisie, że zapis z pkt XXV „...w ilości nie mniejszej niż 104.110 kwh, wartości 50.304,51 zł...” zastąpił zapisem „w ilości nie mniejszej niż 20.563,2 kwh wartości około 9935 zł”, zaś zapis z pkt XXVII „...w ilości nie mniejszej niż 109.526 kwh, wartości 43.311,93 zł...” zastąpił zapisem „w ilości nie mniejszej niż 26.611,2 kwh, wartości około 10.523 zł”, tj. występów z art. 278 § 5 kk w zw. art. 65 § 1 kk, przy czym przyjął dodatkowo, iż zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 5 kk przy zast. art. 91 § 1 kk i przy zast. art. 60 § 3 kk w zw. z art. 60 § 6 pkt 4 kk wymierzył mu karę grzywny w ilości 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych każda w kwocie po 100 (sto) złotych;

28. Na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 i 2 kk, art. 91 § 2 kk za zbiegające się przestępstwa wymierzył **T. R. (1)** karę łączną grzywny w ilości 450 (czterysta pięćdziesiąt) stawek dziennych, każda w kwocie po 100 (sto) złotych;

29. Na podstawie art. 60 § 5 kk wykonanie orzeczonej **T. R. (1)** kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 6 (sześć) lat;

30. Na podstawie art. 73 § 2 kk w okresie próby oddał **T. R. (1)** pod dozór kuratora sądowego;

31. Uznał **J. H. (1)** za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt **XXVIII** części wstępnej wyroku, przy czym wyeliminował z opisu czynu **J. J. (1)** i miejscowość G., pow. (...), to jest przestępstwa z art. 258 § 1 kk i za to z mocy tego przepisu wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

32. Uznał oskarżonego **J. H. (1)** za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt **XXIX, XXXI** części wstępnej wyroku, przy czym przyjął, że oba czyny zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk, tj. przestępstw z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. art. 65 § 1 kk i za to na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) przy zast. art. 11 § 3 kk i art. 91 § 1 kk wymierzył mu karę 3 (trzech) lat i 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności i 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równoważną kwocie 30 (trzydziestu) złotych;

33. Na podstawie art. 45 § 1 kk za ciąg przestępstw przypisany **J. H. (1)** w pkt 32 wyroku orzekł przepadek korzyści majątkowej w łącznej kwocie 70.000 (siedemdziesiąt tysięcy) złotych;

34. Na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) za ciąg przestępstw przypisany **J. H. (1)** w pkt 32 wyroku orzekł na rzecz Stowarzyszenia (...) w Z. nawiązkę w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych;

35. Uznał **J. H. (1)** za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt **XXX i XXXII** części wstępnej wyroku z tą zmianą w opisie, że zapis z pkt XXX „...w ilości nie mniejszej niż 104.110 kWh, wartości 50.304,51 zł...” zastąpił zapisem „w ilości nie mniejszej niż 20.563,2 kWh wartości około 9935 zł”, zaś zapis z pkt XXXII „...w ilości nie mniejszej niż 109.526 kWh, wartości 43.311,93 zł...” zastąpił zapisem „w ilości nie mniejszej niż 26.611,2 kWh, wartości około 10.523 zł”, tj. występków z art. 278 § 5 kk w zw. z art. 65 § 1 kk, przy czym przyjął dodatkowo, iż zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk, i za to na podstawie art. 278 § 5 kk w zw. z art. 91 § 1 i art. 33 § 2 i 3 kk wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności i 100 (stu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę dzienną za równoważną kwocie 30 (trzydziestu) złotych;

36. Na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 i 2 kk, art. 91 § 2 kk za zbiegające się przestępstwa wymierzył **J. H. (1)** karę łączną 3 (trzech) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności i 250 (dwieście pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równoważną kwocie 30 (trzydziestu) złotych;

37. Uniewinnił **J. J. (1)** od zarzutu popełnienia czynu opisanego w pkt XXXV części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) przy zast. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i z art. 65 § 1 kk;

38. Uznał **J. J. (2)** za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt **XXXVI** części wstępnej wyroku, przy czym wyeliminował z opisu czynu J. J. (1) i miejscowość G., pow. (...), to jest przestępstwa z art. 258 § 1 kk i za to z mocy tego przepisu przy zast. art. 60 § 3 kk w zw. z art. 60 § 6 pkt 4 kk wymierzył mu karę grzywny w ilości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych każda w kwocie po 10 (dziesięć) złotych;

39. Uznał **J. J. (2)** za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt **XXXVII** części wstępnej wyroku, z tą zmianą, że przyjął, iż przestępstwa dopuścił się w okresie od marca 2007 roku do lutego 2008 roku oraz ustalili, że prowadził uprawę ziela konopi innych niż włókniste w co najmniej 4 kolejnych cyklach vegetacyjnych i wytworzył co najmniej 62 kg marihuany o wartości co najmniej 1.000.000 zł, to jest przestępstwa z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 2 kk art. 65 § 1 kk i za to na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) przy zast. art. 11 § 3 kk i art. 60 § 3 kk i art. 60 § 6 pkt 2 kk wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i 100 (stu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równoważną kwocie 10 (dziesięciu) złotych;

40. Na podstawie art. 45 § 1 kk za przestępstwo przypisane **J. J. (2)** w pkt 39 wyroku orzekł przepadek korzyści majątkowej w kwocie 20.000 (dwudziestu tysięcy) złotych;

41. Na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) za przestępstwo przypisane **J. J. (2)** w pkt 39 wyroku orzekł na rzecz Stowarzyszenia (...) w Z. nawiązkę w kwocie 2.000 (dwóch tysięcy) złotych;

42. Na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 i 2 kk za zbiegające się przestępstwa wymierzył **J. J. (2)** karę łączną grzywny w ilości 100 (stu) stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę za równoważną kwocie 10 (dziesięciu) złotych;

43. Na podstawie art. 60 § 5 kk wykonanie orzeczonej **J. J. (2)** kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 4 (czterech) lat;

44. Na podstawie art. 73 § 2 kk w okresie próby oddał **J. J. (2)** pod dozór kuratora sądowego;

45. Uznał **P. S. (1)** za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt **XXXVIII** części wstępnej wyroku, przy czym wyeliminował z opisu czynu J. J. (1) i miejscowość G., pow. (...), to jest przestępstwa z art. 258 § 1 kk i za to z mocy tego przepisu przy zast. art. 60 § 3 kk w zw. z art. 60 § 6 pkt 4 kk wymierzył mu karę grzywny w ilości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych każda w kwocie po 20 (dwadzieścia) złotych;

46. Uznał **P. S. (1)** za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt **XXXIX, XLI** części wstępnej wyroku, przy czym przyjął dodatkowo, że zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk tj. przestępstw z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. art. 65 § 1 kk i za to na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) przy zast. art. 11 § 3 kk i art. 91 § 1 kk i na podstawie art. 60 § 3 kk i art. 60 § 6 pkt 2 kk wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równoważną kwocie 20 (dwadzieścia) złotych;

47. Na podstawie art. 45 § 1 kk za ciąg przestępstw przypisany **P. S. (1)** w pkt 46 wyroku orzekł przepadek korzyści majątkowej w łącznej kwocie 70.000 (siedemdziesiąt tysięcy) złotych;

48. Na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) za ciąg przestępstw przypisany w pkt 46 wyroku orzekł od **P. S. (1)** na rzecz Stowarzyszenia (...) w Z. nawiązkę w kwocie 2.000 (dwóch tysięcy) złotych;

49. Uznał **P. S. (1)** za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt **XL, XLII** części wstępnej wyroku z tą zmianą w opisie, że zapis z pkt XL „...w ilości nie mniejszej niż 104.110 kwh, wartości 50.304,51 zł...” zastąpił zapisem „w ilości nie mniejszej niż 20.563,2 kwh wartości około 9935 zł”, zaś zapis z pkt XLII „...w ilości nie mniejszej niż 109.526 kwh, wartości 43.311,93 zł...” zastąpił zapisem „w ilości nie mniejszej niż 26.611,2 kwh, wartości około 10.523 zł”, tj. występków z art. 278 § 5 kk w zw. z art. 65 § 1 kk, przy czym przyjął dodatkowo, iż zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk i za to z mocy tego przepisu, przy zast. art. 60 § 3 kk w zw. z art. 60 § 6 pkt 4 kk wymierzył mu karę grzywny w ilości 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych każda w kwocie po 20 (dwadzieścia) złotych;

50. Na podstawie art. 85 kk, 86 § 1 i 2 kk, art. 91 § 2 kk za zbiegające się przestępstwa wymierzył **P. S. (1)** karę łączną grzywny w ilości 200 (dwustu) stawek dziennych, każda w kwocie po 20 (dwadzieścia) złotych;

51. Na podstawie art. 60 § 5 kk wykonanie orzeczonej **P. S. (1)** kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat;

52. Na podstawie art. 73 § 2 kk w okresie próby oddał **P. S. (1)** pod dozór kuratora sądowego;

53. Uznał **Z. S. (1)** za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt **XLIII** części wstępnej wyroku, przy czym wyeliminował z opisu czynu J. J. (1) i miejscowość G., pow. (...), to jest przestępstwa z art. 258 § 1 kk i za to z mocy tego przepisu wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

54. Uznał **Z. S. (1)** za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt **XLIV, XLVI** części wstępnej wyroku, z tą zmianą, co do zarzutu **XLIV**, iż przyjął w opisie, że przestępstwa dopuścił się w okresie od połowy 2005 roku, a nadto ustalił, iż czyny te zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk, tj. przestępstw z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) przy zast. art. 11 § 2 kk oraz w zw. z art. 65 § 1 kk i za to na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) przy zast. art. 11 § 3 kk i art. 91 § 1 kk kk wymierzył mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równoważną kwocie 30 (trzydziestu) złotych;

55. Na podstawie art. 45 § 1 kk za ciąg przestępstw przypisany **Z. S. (1)** w pkt 54 wyroku orzekł przepadek korzyści majątkowej w łącznej kwocie 3.650 (trzy tysiące sześćset pięćdziesiąt) złotych;

56. Na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) za ciąg przestępstw przypisany **Z. S. (1)** w pkt 54 wyroku orzekł na rzecz Stowarzyszenia (...) w Z. nawiązkę w kwocie 5.000 (pięciu tysięcy) złotych;

57. Uznał **Z. S. (1)** za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt **XLV, XLVII** części wstępnej wyroku, z tą zmianą w opisie, że zapis z pkt XLV „...w ilości nie mniejszej niż 104.110 kwh, wartości 50.304,51 zł...” zastąpił zapisem „w ilości nie mniejszej niż 20.563,2 kwh wartości około 9935 zł”, zaś zapis z pkt XLVII „...w ilości nie mniejszej niż 109.526 kwh, wartości 43.311,93 zł...” zastąpił zapisem „w ilości nie mniejszej niż 26.611,2 kwh, wartości około 10.523 zł”, a nadto z ich opisów wyeliminował ustalenie, że „...z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu...”, zaś z kwalifikacji art. 65 § 1 kk, tj. występków z art. 278 § 5 kk, przyjął dodatkowo, iż zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 5 kk przy zast. art. 91 § 1 kk i art. 33 § 2 i 3 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę dzienną za równoważną kwocie 30 (trzydziestu) złotych;

58. Na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 i 2 kk, art. 91 § 2 kk za zbiegające się przestępstwa wymierzył **Z. S. (1)** karę łączną 3 (trzech) lat i 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności i 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równoważną kwocie 30 (trzydziestu) złotych;

59. Na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył **T. G. (1)** na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 26 maja 2011 r. do dnia 16 listopada 2012 r.;

60. Na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył **T. P. (1)** na poczet orzeczonej kary grzywny okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 24 stycznia 2011 r. do dnia 16 czerwca 2011r., przyjmując, iż jeden dzień zatrzymania równa się dwóm dziennym stawkom grzywny;

61. Na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył **A. R. (1)** na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 19 lutego 2010 r. do dnia 9 lipca 2010 r.

62. Na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył **T. R. (1)** na poczet orzeczonej kary grzywny okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 27 stycznia 2010 r. do dnia 11 sierpnia 2010 r., przyjmując, iż jeden dzień zatrzymania równa się dwóm dziennym stawkom grzywny;

63. Na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył **J. H. (1)** na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 18 lutego 2010 r. do dnia 6 sierpnia 2010 r.;

64. Na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył **J. J. (2)** na poczet orzeczonej kary grzywny okres zatrzymania w dniu 26 listopada 2010 r., przyjmując, iż jest równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny;

65. Na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył **P. S. (1)** na poczet orzeczonej kary grzywny okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 27 stycznia 2010 r. do dnia 7 maja 2010 r., przyjmując, iż jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny oraz na poczet kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania od dnia 8 maja 2010 r. do dnia 11 sierpnia 2010 r.;

66. Na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył **Z. S. (1)** na poczet kary pozbawienia okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 10 grudnia 2010 r. do dnia 13 lipca 2011 r.;

67. Na podstawie art. 230 § 2 kpk nakazał zwrócić **T. R. (1)** dowody rzeczowe zapisane w księdze przechowywanych przedmiotów pod numerem bieżącym 20/11 poz. 1, 2, 3, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 19, 20, 21, 22, 23, to jest nakazał zwrócić:

- kalendarz biurowy (1),

- schemat dozowania nawozów do roślin (2),

- telefon komórkowy marki N. (...) nr (...) (3),
- telefon komórkowy marki N. (...) nr (...) (7),
- telefon komórkowy marki N. (...) nr (...) (8),
- opakowanie po karcie (...) nr (...) (10),
- telefon komórkowy marki N. (...) nr (...) (11),
- telefon komórkowy marki N. (...) nr (...) (12),
- telefon komórkowy marki N. (...) nr (...) (13),
- telefon komórkowy marki N. (...) nr (...) (14),
- kartę sim P. nr (...) (15),
- telefon komórkowy marki N. (...) nr (...) (16),
- telefon komórkowy marki N. (...) nr (...) (17),
- telefon komórkowy marki N. (...) nr (...) (19),
- pudełko po telefonie marki N. (...) (20),
- pudełko po telefonie marki N. (...) (21),
- pudełko po telefonie marki N. (...) (22),
- karta sieci P. (23),

68. Na podstawie art. 230 § 2 kpk nakazał zwrócić **A. R. (1)** dowody rzeczowe zapisane w księdze przechowywanych przedmiotów pod numerem bieżącym 20/11 poz. 18, 34, 35, 36, 37, 38, 39, to jest nakazał zwrócić:

- telefon komórkowy marki N. (...) nr (...) (18),
- dwie lufki szklane (34),
- fajkę wodną (35),
- urządzenie termo- higrometr z zegarem marki P. (36),
- urządzenie elektroniczne (miernik) (37),
- telefon komórkowy marki N. (...) nr (...) (38),
- telefon komórkowy marki N. (...) nr (...) (39);

69. Na podstawie art. 230 § 2 kpk nakazał zwrócić **P. S. (1)** dowody rzeczowe zapisane w księdze przechowywanych przedmiotów pod numerem bieżącym 20/11 poz. 4, 24, 25, 26, 27, 28, 29 to jest nakazuje zwrócić:

- telefon komórkowy marki N. (...) nr (...) (4),
- opakowanie po telefonie marki N. (...) (24),
- karta simteligent sieci O. nr (...) (25),

- część złamanej karty sieci P. nr (...) (26),
- karta sieci P. nr tel. (...) (27),
- dwie koperty z adresem odbiorcy: P. S. (2)(...) (...)-(...) O. (28, 29);

70. Na podstawie art. 230 § 2 kpk nakazał zwrócić **J. J. (2)** dowody rzeczowe zapisane w księdze przechowywanych przedmiotów pod numerem bieżącym 20/11 poz. 58, to jest nakazuje zwrócić telefon komórkowy marki N. (...) o numerze imei (...);

71. Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo adwokaturze (Dz. U. nr 16 poz. 124 z późn. zm.) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata J. S. (1) kwotę 2.509 (dwa tysiące pięćset dziewięć) złotych 20 (dwadzieścia) groszy, w tym podatek VAT, tytułem udzielonej oskarżonemu J. J. (2) obrony z urzędu;

72. Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo adwokaturze (Dz. U. nr 16 poz. 124 z późn. zm.) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata R. L. kwotę 2.509 (dwa tysiące pięćset dziewięć) złotych 20 (dwadzieścia) groszy, w tym podatek VAT, tytułem udzielonej oskarżonemu P. S. (1) obrony z urzędu;

73. Na podstawie art. 627 kpk i art. 633 kpk zasądził od oskarżonego T. G. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości w części nań przypadające, w tym wymierzył mu opłatę w kwocie 6.800 (sześć tysięcy osiemset) złotych;

74. Na podstawie art. 627 kpk i art. 633 kpk zasądził od oskarżonego T. P. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości w części nań przypadające, w tym wymierza mu opłatę w kwocie 8.400 (osiem tysięcy czterysta) złotych;

75. Na podstawie art. 627 kpk i art. 633 kpk zasądził od oskarżonego A. R. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości w części nań przypadające, w tym wymierzył mu opłatę w kwocie 10.400 (dziesięć tysięcy czterysta) złotych;

76. Na podstawie art. 627 kpk i art. 633 kpk zasądził od oskarżonego T. R. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości w części nań przypadające, w tym wymierzył mu opłatę w kwocie 9.400 (dziewięć tysięcy czterysta) złotych;

77. Na podstawie art. 627 kpk i art. 633 kpk zasądził od oskarżonego J. H. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości w części nań przypadające, w tym wymierzył mu opłatę w kwocie 1.900 (jeden tysiąc dziewięćset) złotych;

78. Na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego J. J. (2) w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych;

79. Na podstawie art. 627 kpk i art. 633 kpk zasądził od oskarżonego P. S. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości w części nań przypadające, w tym wymierzył mu opłatę w kwocie 1.100 (jeden tysiąc sto) złotych;

80. Na podstawie art. 627 kpk i art. 633 kpk zasądził od oskarżonego Z. S. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości w części nań przypadające, w tym wymierzył mu opłatę w kwocie 1.600 (jeden tysiąc sześćset) złotych;

81. Na podstawie art. 632 pkt 2 kpk orzekł, iż w części uniewinniającej koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wniósł T. G. (1). Zarzucił:

I. obrazę przepisów postępowania, mających istotny wpływ na treść orzeczenia, a to art. 4 k.p.k., 7 k.p.k. i 410 k.p.k. w związku z niewłaściwą oceną materiału dowodowego sprawy i ukształtowanie przekonania Sądu na podstawie wybranych, a nie wszystkich dowodów, ocenianych dowolnie, a nie swobodnie z naruszeniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, polegające na przyjęciu przez Sąd I instancji, iż oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 258§3 kk i z art. 53 ust.2 oraz art. 63 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii co skutkowało błędnymi przez Sąd I instancji ustaleniami faktycznymi podczas, gdy ze spójnych wyjaśnień T. a G. oraz innych oskarżonych i świadków wynika, iż:

- T. G. nie założył i nie kierował zorganizowaną grupą przestępczą działającą na terenie Polski (m. O., C., (...));
- domniemana grupa nie działała w sposób ciągły, dynamiczny i zorganizowany;
- brak jest wprowadzenia przez oskarżonego pomiędzy współoskarżonych ugruntowanej struktury hierarchicznej;
- brak jest posłuchu oskarżonych względem oskarżonego T. G. (1);
- oskarżony T. G. (1) nie miał żadnego wpływu na sposób funkcjonowania, zakładania poszczególnych plantacji marihuany, przede wszystkim w okresie od 2006 do 2008 roku, gdy odbywał karę pozbawienia wolności w Zakładzie Karnym w S.;
- oskarżony T. G. nie organizował zbytu marihuany w latach 2005-2010, a Sąd I instancji poczynił w tym zakresie dowolne ustalenia, albo sprzeczne z zasadami logiki
- Sąd dokonał błędnej oceny roli oskarżonego A. R. (1), który był właścicielem nieruchomości na których hodowano marihuanę, finansowała zakup nieruchomości, w których znajdowały się uprawy marihuan, zatrudniał swoich znajomych, uzależniał od siebie osoby współpracujące, organizował zbyty marihuany we własnym zakresie, wydawał polecenia swoim znajomym
- oskarżony nie miał żadnego wpływu, ani nie uczestniczył w podziale zysków dokonywanych przez A. R. (1) w latach 2005-2010;
- oskarżony nie organizował i nie uczestniczył w organizacji zbytu, obrotu suszem marihuany, którą to dystrybucją zajmował się A. R. (1);

II. obrazę przepisów postępowania, mających istotny wpływ na treść orzeczenia, a to art. 4 k.p.k., 7 k.p.k. i 43.0 k.p.k., polegającą na niewłaściwej ocenie materiału dowodowego i ukształtowaniem przekonania Sądu na podstawie wybranych, a nie wszystkich dowodów, ocenianych dowolnie, a nie swobodnie z naruszeniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, polegającego na przyjęciu przez Sąd I instancji, iż oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 258§3 k.k., podczas gdy:

- przypisanie roli kierowniczej T. G. (1) stanowił bezkrytyczną ocenę materiału dowodowego, z którego nie wynika taka rola oskarżonego T. G. (1);
- brak jest podstaw do przyjęcia, że pomiędzy oskarżonymi istniała jakakolwiek hierarchia, gdyż dowolnie zakładali oni plantacje marihuany poza wiedzą innych współoskarżonych (np. R. czy w U. w sprawie o sygn. akt III K 84/13) oraz byli grupą znajomych, kolegów, a każdy z nich mógł swobodnie zrezygnować z udziału w prowadzeniu plantacji;
- brak jest podstaw do przyjęcia, że domniemanej grupie przewodniczyć miał T. G. (1), w szczególności podkreślić należy, że w sprawie o sygn. akt III K 84/13 to A. R. (1) został wskazany przez oskarżyciela publicznego, jako osoba która zbywała dostarczone narkotyki z innych plantacji (P., U., mieszkanie T. R.) we własnym zakresie bez udziału T. G. w latach 2008-2012 i płaciła każdemu z pozostałych współsprawców; nielogicznym jest przyjęcie, że osoba uzależniona finansowo od A. R. (1), miała narzucać mu swoją wolę;
- brak jest elementu organizacyjnego, wyróżniającego się w podziale zadań (ról) i koordynacji działań uczestników, w realiach przedmiotowej sprawy mamy do czynienia z grupą znajomych A. R., których nie łączyła organizacja struktury, jej trwałość czy wspólny cel lecz którzy chcąc zarobić współdziałali w popełnieniu przestępstwa;
- nie występował element kierownictwa i dyscypliny, wskazać należy, że w sprawie o sygn.akt III K 84/13 przedstawiony został zupełnie odmienny opis relacji pomiędzy współoskarżonymi, oskarżeni nie są w stanie wskazać konkretnej osoby decyzyjnej, a szczególności nie uwzględnia się roli osk. T. G., który ze względu na wiedzę którą miał z lat 90-tych w zakresie uprawy marihuany nazywany był przez niektórych oskarżonych p.

- ze zgromadzonego materiału dowodowego nie wynika, aby zorganizowanie grupy dokonało się przed popełnieniem planowanych przestępstw;

- z zebranego materiału dowodowego nie wynika aby relacje pomiędzy współoskarżonymi miały charakter trwały, a poszczególni współoskarżeni wyrażali gotowość do prowadzenia działalności w sposób ciągły i zorganizowany;

- Sąd I instancji w sposób dowolny zmienił czasookres popełnienia przez T. G. zarzucanego w akcie oskarżenia I czynu z okresu od lata 2007 do lutego 2010 na okres od początku 2005 roku do stycznia 2010, podczas gdy w tym czasie od 2006 roku do 2008 roku oskarżony przebywał w zakładzie karnym, nie przebywał w tym czasie na plantacjach, po wyjściu z zakładu karnego przebywał w domu, później za granicą, nie dokonywał zakupu poszczególnych nieruchomości w latach 2005 i 2006 przeznaczonych przez A. R. (1) na prowadzenie plantacji marihuany.

III. obrazę przepisów postępowania, mających istotny wpływ na treść orzeczenia, a to art. 7 k.p.k. i 410 k.p.k., 92 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. i 2 § 2 k.p.k. polegające na przyjęciu winy i sprawstwa oskarżonego w pkt. 1, 2 i 5 zaskarżonego wyroku w oparciu o dowolną ocenę zebranego materiału dowodowego w sprawie a w szczególności:

- oparciu roli oskarżonego T. G. na niewiarygodnych, wzajemnie sprzecznych, wielokrotnie zmienianych i dopasowywanych do wymogów „chwili” wyjaśnień oskarżonych A. R. (1) i T. R. (1), pomimo, iż osoby te wyjaśniały nie w sposób spontaniczny, wielokrotnie zmieniały wersje wyjaśnień, wzajemnie wspierały się, umniejszały swoją rolę w popełnianych przestępstwach, przerzucały odpowiedzialność na inne osoby i w oczywisty sposób pomimo skorzystania z art. 60 k.k. w czasie trwania rozprawy prowadziły nadal inne plantacje marihuany

- uznanie w pełni za wiarygodne wyjaśnienia A. i T. R. (1), którzy dążyli do pomówienia oskarżonego, na każdym etapie postępowania składali sprzeczne i wzajemnie wykluczające się wyjaśnienia na każdym etapie postępowania, co więcej wspólną wersję okoliczności faktycznych ustalili dopiero po wyjściu z aresztu; ich rola była wiodąca w popełnieniu zarzucanych im czynów; wskazywani byli przez innych współoskarżonych (J. H. (1), J. J. (2), T. P. (1)) jako główni pomysłodawcy, inwestorzy i inicjatorzy przestępstwa; dążyli do pomówienia oskarżonego T. G. (1) w celu umniejszenia swojej roli w inkryminowanym procederze; są dla siebie osobami bliskimi, a analiza ich wyjaśnień prowadzi do wniosku, że uzgadniali oni wersję przebiegu zdarzeń, a T. R. (1) w zasadzie potwierdzał co mówi ojciec oraz przyznał w postępowaniu przygotowawczym, że wyjaśniał nieprawdę aby chronić ojca;

- nieuzasadnionemu przyznaniu A. i T. R. (1) dobrodziejstwa nadzwyczajnego złagodzenia kar w trybie art. 60 kk. podczas gdy ich rola w przestępstwie była wiodąca; A. R. (1) finansował zakup poszczególnych nieruchomości, dokonywał podziału zysków z plantacji;

- dopiero po blisko roku prowadzenia postępowania przygotowawczego A. R. (1) i T. R. (1), kiedy opuścili Areszt Śledczy, zmienili wyjaśnienia dążąc do umniejszenia swojego udziału w przestępstwie i działali w celu uzyskania nadzwyczajnego złagodzenia kary;

- odmówienia wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego T. G. (1), podczas gdy wyjaśnienia T. G. (1) znajdują wprost odzwierciedlenie w wyjaśnieniach innych współoskarżonych T. P. (1), J. H. (1), J. J. (2), P. S. (1), Z. S. (1), którzy nie widzieli oskarżonego na plantacjach w okresie czasu przedstawionego w zrzucie oraz nie potwierdzili roli i udziału oskarżonego w prowadzeniu plantacji, wskazali, że to A. R. (1) był pomysłodawcą, inicjatorem, inwestorem i organizatorem przestępstwa oraz że organizował zbyt marihuany a nie T. G. (1);

- odmówienia wiarygodności wyjaśnieniom T. P. (1), który skorzystał z dobrodziejstwa art. 60 k.k. wskazując, iż nie działał w ramach żadnej zorganizowanej grupy przestępczej, a jedynie z pozostałymi oskarżonymi łączyły go relacje koleżeńskie (k. 5638); i jednocześnie wykazał, iż to z A. R. (1) zakładał Plantację oraz dzielił zyski z tych plantacji ((... i C.) 50% /50 % pomiędzy T. P. i A R.

- jedynie ze słyszenia współoskarżony J. J. (2) wiedział o osobie o pseudonimie (...) (k.2641), ale nie wiedział kto to jest i czy taka osoba faktycznie istnieje,

- odmówienia wiarygodności zeznaniom R. K. (1), który wskazał, na rolę A. R., jako na osobę finansującą plantację w M., P. i U. i osobę, która zapewniała zbyt marihuany oraz podział zysków bez żadnego udziału T. G.

- błędną ocenę zeznań pośrednika (...), który jako znajomy osk. A. R., na ostatniej rozprawie zeznał, iż osk. A. R. i T. G. (1) oglądali nieruchomości w W. w 2006 r., a jego zeznaniom należy w całej rozciągłości odmówić wiary, albowiem po 10 latach ten świadek w sposób oczywisty został „przygotowany” do złożenia zeznań w sprawie

co bezzasadnie skutkowało przyjęciem przez Sąd I instancji, wyjaśnień ww. współoskarżonych jako wiarygodne jedynie w części w jakiej były tożsame z wyjaśnieniami A. i T. R. (1);

IV. obrazę przepisów postępowania, mających istotny wpływ na treść orzeczenia, a to art. 4 kpk, 7 kpk i 410 kpk, polegające na dowolnej ocenie zeznań świadka A. G. (1) i wyjaśnień oskarżonego T. G. (1) poprzez;

- uznanie za niewiarygodne zeznań świadka w zakresie w jakim A. G. (1) zaprzeczyła, aby była „łącznikiem” pomiędzy T. G. (1), a A. R. (1), gdy T. G. (1) przebywał w zakładzie karnym co do sposobu prowadzenia plantacji w miejscowości (...) i w C.;

- kierowania przez T. G. (1) zorganizowaną grupą przestępczą (s. 37 uzasadnienia wyroku), podczas gdy spontaniczne, swobodne i nieskrępowane zeznania świadka A. G. (1), iż nie przekazywała informacji o plantacjach marihuany, nie była „łącznikiem”, korespondują z konsekwentnymi wyjaśnieniami T. G. (1) oraz Z. S. (1), a przeciwnie wyjaśnienia A. R. (1) nie znajdują żadnego oparcia w zebranych materiale dowodowym, przy czym Sąd I instancji w sposób niekonsekwentny przyjął, iż bliskie więzi rodzinne nie mają znaczenia dla wiarygodności współoskarżonych, zmieniających swoje wyjaśnienia (A. R. (1) i T. R. (1)) innym razem na tej podstawie odmawia wiarygodności zeznaniom świadka A. G. (1);

V. obrazę przepisów postępowania, mających istotny wpływ na treść orzeczenia, a to art. 7 k.p.k. i 410 k.p.k. polegające na dowolnym przyjęciu przez Sąd I instancji, iż:

- oskarżony T. G. (1) uzyskał korzyść majątkową w kwocie 200 000,00 zł, tzn. w takiej samej wysokości jak oskarżony T. P. (1), który przebywał cały okres czasu na plantacjach w C. (B.) i W., w przeciwieństwie do oskarżonego T. G. (1) który przebywał dwa lata w zakładzie karnym;

- oskarżony T. G. (1) organizował zbyt marihuany wraz z M. K. (1), podczas gdy, oskarżony T. G. (1) oraz M. K. (1) odbywali w tym czasie karę pozbawienia wolności lata 2006-2008 i T. G. (1) nie mógł nawet skontaktować M. K. (1) z A. R., albowiem ten przebywał w ZK w areszcie do 2007 r.

- oskarżony miał się rozliczać z T. R. (1) przez cały czas jak funkcjonowała plantacja w W. tj. od początku 2007 r. czyli w czasie gdy bezspornie osk. przebywał w ZK w S. co jest niemożliwe (wyjaśnienia A. R. (1));

- oskarżony popełnił zarzucany mu czyn utworzenia i kierowania zorganizowaną grupą przestępczą w latach 2005 - 2010, podczas gdy oskarżony w czasie od 2006 r. do 2008 r. przebywał w zakładzie karnym i nie jest logicznym aby mógł uzyskać jakakolwiek korzyść majątkową, a później przebywał za granicą;

VI. naruszenie przepisów postępowania mająca wpływ na treść wydanego w sprawie orzeczenia; a to art. 366 kpk w zw. z art. 4 kpk polegające na zaniechaniu wyjaśnienia przez Sąd I instancji kto i w jakich okolicznościach miał zapewniać zbyt marihuany w okresie czasu gdy oskarżony T. G. (1) odbywał karę pozbawienia wolności, a M. K. (1) był tymczasowo aresztowany (sprzeczne wyjaśnienia T. P. i A. R.), kto i w jaki sposób dzielił wówczas pieniądze uzyskane z upraw, jaki miał być przy tym udział w zyskach T. G. (1) i dowolne przyjęcie, że osk. uzyskał korzyść majątkową w kwocie 200 000,00 zł. takiej samej jak oskarżony T. P. (1), który przebywał cały okres czasu na plantacjach w C. (B.) i W., w przeciwieństwie do osk. T. G. (1) i który wyjaśnił, że dzielił się na pół zyskiem z A. R. (1).

VII. naruszenie prawa materialnego; a to przepisu art. 45 § 1 k.k. poprzez jego zastosowanie w sprawie przez Sąd I instancji i orzeczenie względem oskarżonego T. G. (1) przepadku korzyści majątkowej w kwocie 200 000,00 zł.,

podczas gdy z zebranego materiału dowodowego wina i sprawstwo oskarżonego nie wynika, a samo przyjęcie kwoty korzyści majątkowej w wysokości 200 000,00 zł. przez Sąd nastąpiło dowolnie bez zbadania czy oskarżony w ogóle dysponuje takim majątkiem;

VIII. obrazę przepisów postępowania, mających istotny wpływ na treść orzeczenia, a to art. 5§2 k.p.k, poprzez nierozstrzygnięcie wątpliwości na korzyść oskarżonego, co do posiadanej przez oskarżonego T. G. (1) wiedzy o istnieniu nielegalnego przyłącza poboru energii elektrycznej na plantacjach w miejscowościach C. (B.) i (...), podczas gdy z ustalonych w sprawie okoliczności faktycznych wynika, iż nie zdołano ustalić kto pierwotnie wykonał obejście w nieruchomości w C. (s. 9, 13 uzasadnienia wyroku), a bieżącą naprawą i konserwacją instalacji elektrycznej zajmował się Z. S. (1) (s. 5 uzasadnienia wyroku), który był dobrym znajomym A. R. i wszelkie pomoce techniczne świadczył na jego prośbę i zlecenie co też wyjaśnił

IX. obrazę przepisów postępowania, mających istotny wpływ na treść orzeczenia, a to art. 366 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. 410 k.p.k. polegające na zaniechaniu wyjaśnienia przez Sąd I instancji w jaki sposób oskarżony T. G. (1) miał uczestniczyć w założeniu nielegalnego obejścia na instalacji elektrycznej w miejscowościach (...) i C. (s. 48 uzasadnienia wyroku), a także w jaki sposób możliwe było przypisanie oskarżonemu popełnienia czynu zabronionego z art. 278§5 k.k. (s. 61 i n. uzasadnienia wyroku), podczas gdy w punkcie uzasadnienia wyroku (s. 48) (...) Sąd w ogóle nie wymienia oskarżonego T. G. (1) jako osobę współdziałającą w tym procederze.

Obrońca oskarżonego wniósł o:

- uniewinnienie oskarżonego T. G. (1) od wszystkich przypisanych mu czynów w pkt. 1, 2, 5 części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku i zarzucanych mu aktem oskarżenia;

ewentualnie o:

- uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji odnośnie oskarżonego T. G. (1)

Także w całości dotyczącej skazania wyrok zaskarżył T. P. (1). Zarzucił:

1) błąd w ustaleniach faktycznych, który miał wpływ na treść orzeczenia, polegający na przyjęciu, że oskarżony T. P. (1) osiągnął z popełnienia przestępstwa korzyść majątkową w kwocie 200.000,00 zł. i w konsekwencji na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeczenia przepadku uzyskanej korzyści majątkowej w wyżej wymienionej kwocie, podczas gdy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż nie ustalono konkretnych kwot stanowiących uzyskaną przez oskarżonego korzyść majątkową podlegającą przepadkowi ani też kwoty łącznie otrzymanej przez wszystkich oskarżonych za przypisaną im w wyroku ilość sprzedanych środków odurzających, a także wielkości udziałów oskarżonych w bezprawnie osiągniętej korzyści;

2) błąd w ustaleniach faktycznych, który miał wpływ na treść orzeczenia, polegający na przyjęciu, że oskarżony T. P. (1) działał w ramach zorganizowanej grupy przestępczej określonej w treści art. 258 k.k. podczas gdy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż działał on jedynie w ramach luźnej grupy znajomych, którym przyświecał jedynie wspólny cel zarobkowy;

3) błąd w ustaleniach faktycznych polegających na przyjęciu, iż T. P. (1) winny jest popełnienia przestępstw opisanych w pkt XI i XVI części wstępnej wyroku, a to zaboru prądu wartości około 9935,00 zł. oraz wartości 10523,00 zł. podczas gdy przewód sądowy, a w szczególności zeznania pracowników (...) S.A. oraz (...) nie wykazały jakichkolwiek wartości, które mogłyby być wartością szkody na rzecz wymienionych podmiotów.

Ponadto z ostrożności procesowej na podstawie art. 427 § 2 k.p.k. i art. 438 pkt. 4 k.p.k. przedmiotowemu rozstrzygnięciu zarzucił:

4) rażąco niewspółmierność kary wobec oskarżonego T. P. (1), przy uwzględnieniu okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego, a to uprzednią niekaralność oraz pozytywną prognozę kryminologiczną, a nade wszystko postawę oskarżonego w trakcie postępowania przygotowawczego, jak również sądowego, podczas których złożył obszerne wyjaśnienia, ujawnił informacje dotyczące osób uczestniczących w popełnieniu zarzucanych mu przestępstw oraz istotne okoliczności ich popełnienia, a także wyraził szczery żal i skruchę.

Powołując się na powyższe zarzuty obrońca oskarżonego wniósł o:

5) zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od przypisanego mu w pkt. IX czynu statutowanego w treści art. 258 k.k.

6) uchylenie w zakresie pkt. 10 sentencji zaskarżonego wyroku przepadku korzyści majątkowej w łącznej kwocie 200.000,00 zł. jako kwoty w żaden sposób nie udowodnionej,

7) uchylenie w zakresie pkt. 12 sentencji zaskarżonego wyroku opisu wartości prądu określonej na kwotę 9935,00 zł. oraz 10523,00 zł.

ewentualnie

8) uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Oskarżony A. R. (1) apelacją swego obrońcy zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

a) obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie:

- art. 7 k.p.k. poprzez dowolną i nie znajdującą oparcia w zeznaniach świadków oraz wyjaśnieniach oskarżonych analizę materiału dowodowego co do ustalenia osiągniętej z tytułu przypisanego A. R. (1) ciągu przestępstw z pkt 17 wyroku korzyści majątkowej w wysokości 510.000,00 zł.;

b) art. 5 § 2 k.p.k. poprzez wytlumaczenie na niekorzyść oskarżonego A. R. (1) nie dających się usunąć wątpliwości, dotyczących tego, jaki konkretnie zysk uzyskał oskarżony z zarzucanych mu przestępstw z pkt 17 wyroku oraz z jakich konkretnie źródeł taki zysk miał pochodzić;

c) błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na nieuprawnionym i dowolnym przyjęciu, jakoby oskarżony A. R. (1) uzyskał korzyść porównywalną z korzyścią jaką uzyskali T. W. i R. W. (1);

d) obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść zaskarżonego wyroku tj. art. 92 i 410 k.p.k. przez niewyjaśnienie istotnych okoliczności sprawy, rozstrzygnięcie nie dających się usunąć wątpliwości na niekorzyść skazanego oraz dokonanie dowolnej oceny zebranych dowodów, skutkiem czego były błędne ustalenia faktyczne i przyjęcie, że oskarżony A. R. (1) osiągnął korzyść majątkową z zarzucanych mu przestępstw z pkt 17 wyroku korzyści majątkowej w wysokości 510.000, 00 zł.

e) wadliwą interpretację prawa materialnego, a to: art. 44 § 1, 4 i 8 k.k. art. 45 § 1 k.k. oraz nieuwzględnienia treści art. 115 § 9 k.k.

f) obrazę przepisów postępowania tj. błędy w ustaleniach faktycznych, które miały wpływ na treść orzeczenia poprzez uznanie, że oskarżony z popełnienia przestępstw uczynił sobie stałe źródło dochodu;

g) rażąco niewspółmierność orzeczonej kary pozbawienia wolności orzeczonej względem A. R. (1);

h) rażąco niewspółmierność orzeczonej kary grzywny względem oskarżonego A. R. (1);

i) błąd w ustaleniach faktycznych, mający istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia, polegający na ustaleniu, iż A. R. (1) wbrew przepisom ustawy, wspólnie i w porozumieniu z T. W. (1) i R. K. (1) w miejscowości P., po przeprowadzeniu

w co najmniej dwóch cyklach, uprawy konopi innych niż włókniste, wytworzył poprzez suszenie znaczną ilość, to jest nie mniej niż 12 kg środka odurzającego, w postaci marihuany o wartości ok. 180 tys. zł. a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu – podczas gdy prawidłowa analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego, nie daje przesłanek do poczynienia takich ustaleń, czyniąc je zarazem rażąco dowolnymi i nie znajdującymi oparcia w ujawnionym w sprawie materiale dowodowym, w szczególności wobec treści wyjaśnień A. R. (1) oraz istotnych sprzeczności w zeznaniach świadków R. K. (1) i T. W. (1), które wykluczają, jakoby oskarżony miał dopuścić się zarzucanego mu czynu;

j) błąd w ustaleniach faktycznych, mający istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia, polegający na ustaleniu, iż A. R. (1) wbrew przepisom ustawy wspólnie i w porozumieniu z T. W. (1) i R. K. (1) w miejscowości U. Gmina G., po przeprowadzeniu co najmniej dziesięciu cykli uprawy konopi innych niż włókniste, wytworzył poprzez suszenie znaczną ilość, to jest nie mniej niż 50 kg środka odurzającego w postaci marihuany o wartości ok. 750 tys. zł. a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu – podczas gdy prawidłowa analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego zupełnie nie daje przesłanek do poczynienia takich ustaleń, czyniąc te ustalenia rażąco dowolnymi i nie znajdującymi oparcia w ujawnionym w sprawie materiale dowodowym, w szczególności wobec treści wyjaśnień A. R. (1) oraz istotnych sprzeczności w zeznaniach świadków R. K. (1) i T. W. (1), które wykluczają, jakoby oskarżony miał dopuścić się zarzucanego mu czynu;

k) naruszenie art. 14 kpk i art. 439 § 2 pkt 5 kpk w zw. z art. 17 § 1 pkt 9 kpk poprzez dowolne i nieuprawnione wyjście przez Sąd I instancji poza granice oskarżenia – z pkt XXII (VI) części wstępnej wyroku odnoszącej się do oskarżonego A. R. (1) – w pkt 21 wyroku;

l) błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na tym, że zdaniem Sądu A. R. (1) wbrew przepisom ustawy uczestniczył w obrocie środkami odurzającymi w znacznych ilościach z plantacji w G., które otrzymał od J. J. (1), podczas gdy sam Sąd I instancji uznał, że J. J. (1) nie wytwarzał środków odurzających w G..

W związku z postawionymi zarzutami wniósł o uchylenie przedmiotowego wyroku i skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I Instancji. Ewentualnie wniósł o:

- zmianę wyroku w pkt 21 poprzez uniewinnienie oskarżonego od przypisanych mu przestępstw opisanych w pkt XXII części wstępnej wyroku;

- zmianę wyroku w pkt 17 odnośnie czynów opisanych w pkt I A i II A części wstępnej wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od przypisanych mu przestępstw. Ewentualnie w razie nieuwzględnienia wniosku o uniewinnienie z pkt 17 odnośnie czynów oskarżonego opisanych w pkt I A i II A części wstępnej wyroku, zmianę wyroku z pkt 17 odnośnie czynów opisanych w pkt I A i II A poprzez uznanie, że przypisane oskarżonemu czyny, zostały popełnione przez oskarżonego w ramach pomocnictwa a nie współsprawstwa i złagodzenie kary na podstawie art. 19 § 2 k.k.

W apelacji T. R. (1) sformułowano zarzuty:

a) obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie:

- art. 7 k.p.k. poprzez dowolną i nie znajdującą oparcia w zeznaniach świadków oraz wyjaśnieniach oskarżonych analizę materiału dowodowego co do ustalenia osiągniętej z tytułu przypisanego T. R. (1) ciągu przestępstw z pkt 25 wyroku korzyści majątkowej w wysokości 200.000,00 zł.

b) art. 5 § 2 k.p.k. poprzez wytlumaczenie na niekorzyść oskarżonego T. R. (1) nie dających się usunąć wątpliwości, dotyczących tego, jaki konkretnie zysk uzyskał oskarżony z zarzucanych mu przestępstw z pkt 25 wyroku oraz z jakich konkretnie źródeł taki zysk miał pochodzić;

c) obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść zaskarżonego wyroku tj. art. 92 i 410 k.p.k. przez niewyjaśnienie istotnych okoliczności sprawy, rozstrzygnięcie niedających się usunąć wątpliwości na niekorzyść skazanego oraz dokonanie dowolnej oceny zebranych dowodów, skutkiem czego były błędne ustalenia faktyczne i

przyjęcie, że oskarżony T. R. (1) osiągnął korzyść majątkową z zarzucanych mu przestępstw z pkt 25 wyroku korzyści majątkowej w wysokości 200.000 zł.

d) wadliwą interpretację prawa materialnego, a to: art. 44 § 1, 4 i 8 k.k., art. 45 § 1 k.k. oraz nieuwzględnienia treści art. 115 § 9 k.k.

e) obrazę przepisów postępowania tj. błędy w ustaleniach faktycznych, które miały wpływ na treść orzeczenia poprzez uznanie, że oskarżony z popełnienia przestępstw uczynił sobie stałe źródło dochodu;

f) rażąco niewspółmierność orzeczonej kary pozbawienia wolności orzeczonej względem T. R. (1);

g) rażąco niewspółmierność orzeczonej kary grzywny względem oskarżonego T. R. (1).

Obrońca oskarżonego T. R. (1) wniósł o uchylenie przedmiotowego wyroku i skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Ewentualnie wniósł o zmianę wyroku w pkt 25 i orzeczenie przepadku korzyści majątkowej w kwocie 60 tys. zł. przyznanej przez oskarżonego w toku procesu.

Obrońca oskarżonego J. H. (1) zaskarżył wyrok w zakresie rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 35 części dyspozytywnej w odniesieniu do czynu sformułowanego w punkcie XXXII oraz w zakresie kary. W apelacji postawiono zarzuty:

I. odnośnie czynu opisanego w pkt. XXXII części wstępnej wyroku:

1. obrazę przepisów prawa procesowego, tj:

a) art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie przez Sąd I instancji dowolnej a nie swobodnej oceny materiału dowodowego i w konsekwencji błędne ustalenie, iż oskarżony J. H. (1) dokonał kradzieży energii elektrycznej w miejscowości (...).

II. odnośnie wymiaru kary:

2. obrazę przepisów prawa materialnego, tj:

a) art. 60 § 3 k.k. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na niezastosowaniu wobec oskarżonego J. H. (1) instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary przewidzianej tym przepisem pomimo, iż oskarżony ujawnił wobec organu powołanego do ścigania przestępstw oraz istotne okoliczności jego popełnienia

w przypadku nieuwzględnienia powyższego zarzutu:

b) rażąco surowość orzeczonej kary, poprzez wymierzenie oskarżonemu kary bezwzględnej łącznej 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności, pomimo iż w sprawie zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek w rozumieniu art. 60 § 2 k.k. uzasadniający zastosowanie nadzwyczajnego złagodzenia kary i orzeczenie kary łącznej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

W oparciu o powyższe zarzuty apelujący wniósł o:

1. zmianę wyroku w zaskarżonej części i:

a) uniewinnienie oskarżonego od zarzutu popełnienia czynu opisanego w pkt. XXXII części wstępnej wyroku,

b) zawieszenie wykonania orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności na okres próby lat 6

ewentualnie

2. uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego J. J. (2) zaskarżyła wyrok w części dotyczącej orzeczenia przepadku korzyści majątkowej w wysokości 20 000 zł. Zarzuciła obrazę przepisów postępowania, a w szczególności art. 4 kpk, w zw. z art. 7 i art. 424 kpk przez dowolną ocenę materiału dowodowego, w szczególności wyjaśnień oskarżonych J. J. (2), A. R. (1) i J. J. (1) w zakresie kwot przekazywanych miesięcznie J. J. (2) w czasie pobytu na plantacji w W., skutkiem czego doszło do nieprawidłowego ustalenia wielkości osiągniętej przez oskarżonego korzyści majątkowej.

W apelacji postawiono wnioski o zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie 40, poprzez orzeczenie środka karnego w postaci przepadku uzyskanej korzyści majątkowej w kwocie 10.000 zł. względnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Wyrok zaskarżył w całości obrońca oskarżonego Z. S. (1). Zarzucił:

I. obrazę przepisów prawa procesowego, która miała wpływ na treść skarżonego orzeczenia w postaci:

1) art. 443 k.p.k. wyrażającą się w naruszeniu zakazu reformatio in peius poprzez wydanie orzeczenia surowszego z powodu przyjęcia w wyroku z dnia 28 września 2015r. wobec oskarżonego Z. S. (1) działania w warunkach współsprawstwa, podczas gdy w pkt 46 wyroku Sądu Okręgowego w Opolu, z dnia 24 maja 2013 r., sygn. akt III K 105/11 uchylonego do ponownego rozpoznania, przypisano temu oskarżonemu kwalifikację prawną czynu z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. przy zast. art. 91 § 1 k.k., a więc działanie formie pomocnictwa tj. w warunkach art. 18 § 3 k.k., a powyższa część orzeczenia nie została zaskarżona apelacją przez oskarżyciela publicznego na niekorzyść oskarżonego Z. S. (1);

2) art. 442 § 3 k.p.k., poprzez naruszenie nakazu dookreślonego w tym przepisie, wobec nieuwzględnieniu zapatrywań prawnych z wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 12 czerwca 2014 r., sygn. akt II AKa 48/14 wyrażonych w uzasadnieniu orzeczenia na s. 71, s. 84, s. 85 ;

3) art. 410 kpk w zw. z art. 7 kpk w zw. z art. 2 § 2 kpk - poprzez wydanie wyroku na podstawie tylko części całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy, ocenionych w sposób dowolny przez Sąd a quo, a w konsekwencji przyjęcie za podstawę skarżonego rozstrzygnięcia niepełnych i nietrafnych ustaleń faktycznych, nie odpowiadających obiektywnej prawdzie, czym naruszono zasadę prawdy materialnej, w szczególności poprzez opisane w pkt II petitum apelacji wadliwości strony faktycznej - tj. zarzuty error facti, co skutkowało z tego powodu ustaleniami dowolnymi, nie znajdującymi pełnego i pewnego oparcia w materiale dowodowym sprawy, czym naruszono również dyrektywę swobodnej oceny dowodów;

4) art. 624 § 1 k.p.k. poprzez jego niezastosowanie w realiach niniejszej sprawy i zasądzenie od oskarżonego Z. S. (1) na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w wysokości 1.600 zł przy jednoczesnym ustaleniu, iż jest on w stanie ponieść koszty postępowania w w/w wysokości, podczas gdy, jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy, istnieją podstawy do uznania w świetle art. 624 § 1 k.p.k., że uiszczenie kosztów sądowych w wysokości 1.600 zł byłoby zbyt uciążliwe dla oskarżonego ze względu na jego sytuację majątkową i wysokość osiągniętych dochodów, a nadto pozostające w sprzeczności z zasadą słuszności, wobec czego oskarżony winien zostać zwolniony w całości od ich zapłaty;

II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego rozstrzygnięcia, mający wpływ na treść orzeczenia

5) wyrażający się w nieuprawnionym ustaleniu, iż oskarżony Z. S. (1) z przestępczego procederu uczynił sobie stałe źródło dochodów, podczas gdy z wyjaśnień oskarżonego, którym Sąd meriti w pełni dał wiarę, w zakresie korzyści majątkowych, jakie oskarżony uzyskiwał w związku z dokonywaniem napraw i konserwacji instalacji elektrycznej oraz grzewczej (s. 48 uzasadnienia), wynika jednoznacznie, iż dochód, który otrzymywał za dokonanie w/w prac

miął charakter incydentalny, nieregularny i nieprzewidywalny, zaś Sąd meriti błędnie zastosował w stosunku do tego oskarżonego przepis art. 65 § 1 k.k.;

6) wyrażający się w ustaleniu, iż oskarżony Z. S. (1) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi współoskarżonymi, na terenie posesji w miejscowości C., ul. (...) oraz na terenie posesji w miejscowości (...), ul. (...), w ramach podziału ról, poprzez instalację dodatkowego przyłącza z pominięciem układu pomiarowo - rozliczeniowego dokonał kradzieży energii elektrycznej na cele produkcji marihuany, czym wypełnił w wg Sądu meriti ustawowe znamiona czynu spenalizowanego w art. 278 § 5 k.k., podczas gdy oskarżony de facto

a. na terenie posesji w miejscowości C. jedynie poprawiał już zmodyfikowaną przez n/n osoby instalację elektryczną,

b. zaś na terenie posesji w miejscowości (...) wykonał nielegalne dodatkowe przyłącze prądu z obejściem układu pomiarowego,

w każdym wypadku działał nie dla siebie, lecz tylko na rzecz współoskarżonych, zatem takim swoim zachowaniem ułatwił im w ten sposób kradzież energii, samemu zaś nie czerpiąc z powyższego żadnych korzyści, co zaś prowadzi do wniosku, że podjęcie czynności umożliwiających dostęp do źródła energii, jednak bez jej zużytkowania, czyli kradzieży należy rozpatrywać w kategoriach formy stadialnej w postaci „usiłowania” bądź formy zjawiskowej pomocnictwa do takiej kradzieży;

7) wyrażający się w ustaleniu, iż oskarżony Z. S. (1) w okresie od lata 2007 r. do lutego 2010 r, w O., C., W. pow. (...) i innych miejscowościach na terenie Polski brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, którą założył i kierował T. G. (1), w skład której wchodził A. R. (1), T. R. (1), T. P. (1), J. H. (1), P. S. (1), J. J. (2), i inne osoby, mającą na celu uprawę konopi innych niż włókniste oraz wytwarzanie i dystrybucję znacznych ilości środków odurzających w postaci marihuany, czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 258 § 1 k.k., podczas gdy z materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy wynika jednoznacznie, iż w realiach niniejszej sprawy oskarżeni wykonywali czyny zabronione w ramach współsprawstwa, pomiędzy nimi nie istniały żadne więzi organizacyjne, w tym pozwalające na wskazanie T. G. (1), jako przywódcy w sensie personalnym, każdy z oskarżonych założył plantację tylko i wyłącznie dla własnych celów, z której korzyści majątkowych nie czerpali pozostali, oskarżeni - założyciele plantacji sami organizowali lokal, sprzęt niezbędny dla wytwarzania środka odurzającego, a pieniądze na ten cel nie pochodziły ze środków pieniężnych należących do wszystkich oskarżonych, a nadto in tempore crimini oskarżony Z. S. (1) nie miał świadomości celu i form działania rzekomej grupy przestępczej, a powyższe fakty nie dowodzą istnienia zorganizowanej grupy przestępczej, w której Z. S. (1) pełniłby organizacyjnie jakąkolwiek rolę, które to błędne ustalenia były następstwem naruszeń przepisów proceduralnych wskazanych jako zarzuty pkt I petitum apelacji.

Podnosząc powyższe zarzuty obrońca oskarżonego wniósł o :

zmianę zaskarżonego wyroku co do:

- zarzutu popełnienia czynu z pkt XLIII części wstępnej wyroku - poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu,

- zarzutu popełnienia czynu z pkt XLIV części wstępnej wyroku - poprzez zmianę opisu czynu i przyjęcie, iż oskarżony „w czasie i w miejscu opisanym w pkt XLIV zarzutu, działając w zamiarze bezpośrednim, aby inne osoby: T. G. (1), T. P. (1), A. R. (1), T. R. (1), J. H. (1), P. S. (1) i osoba, co do której umorzono postępowanie z powodu zgonu wbrew przepisom ustawy dokonały czynu zabronionego polegającego na nielegalnej uprawie konopi innych niż włókniste i wytwarzaniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej znacznej ilości środków odurzających swoim zachowaniem polegającym na okazjonalnej naprawie i konserwacji instalacji elektrycznej, grzewczej ułatwił im dokonanie w/w czynu zabronionego”, oraz wyeliminowanie z opisu czynu ustalenia, iż oskarżony Z. S. (1) „przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu ”, a w związku z tym zmianę kwalifikacji prawej czynu mu przypisanego na czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz.

1485 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 2 k.k. przy zast. art. 91 § 1 k.k. i wymierzenie oskarżonemu kary wolnościowej z uwzględnieniem art. 19 § 2 k.k.

- zarzutu popełnienia czynu z pkt XLVI części wstępnej wyroku - poprzez zmianę opisu czynu i przyjęcie, iż oskarżony „w czasie i w miejscu opisanym w pkt XLVI zarzutu, działając „zamiarze bezpośrednim, aby inne osoby: T. G. (1), T. P. (1), A. R. (1), T. R. (1), J. H. (1), P. S. (1) i J. J. (2), wbrew przepisom ustawy dokonały czynu zabronionego polegającego na nielegalnej uprawie konopi innych niż włókniste i wytwarzaniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej znacznej ilości środków odurzających swoim zachowaniem polegającym na bieżącej naprawie i konserwacji instalacji elektrycznej, grzewczej, a także drobnych pracach remontowo - budowlanych ułatwił im dokonanie w/w czynu zabronionego”, oraz wyeliminowanie z opisu czynu ustalenia, iż oskarżony ten „przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu”, a co za tym zmianę kwalifikacji prawej czynu na czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 2 k.k. przy zast. art. 91 § 1 k.k. i wymierzenie oskarżonemu kary wolnościowej z uwzględnieniem art. 19 § 2 k.k.

- zarzutu popełnienia czynu z pkt XLV i XLVII części wstępnej wyroku - poprzez uniewinnienie oskarżonego od tych zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów,

- a nadto poprzez zwolnienie oskarżonego na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości,

względnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy w stosunku do Z. S. (2) do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Opolu, jako właściwemu rzeczowo i miejscowo.

III. Jednocześnie mając na względzie surowość kary orzeczonej przez Sąd a quo, pomimo powyżej zarzuczonych uchybień proceduralno-faktologicznych przy ferowaniu zaskarżonego judykatu ze względu na niewspółmierność rodzaju i wymiaru kary orzeczonej w stosunku do Z. S. (1), na podstawie art. 427 § 1 i 2 oraz art. 438 pkt 4 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił nadto;

8) rażąco niewspółmierność kary orzeczonej wobec oskarżonego, wyrażającą się w wymierzeniu oskarżonemu kary łącznej 3 lat i 1 miesiąca bezwzględnego pozbawienia wolności oraz kary grzywny w wysokości 200 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 30 zł, podczas gdy z materiału dowodowego sprawy wynika bezspornie, iż udział oskarżonego w przestępczym procederze miał charakter marginalny, oskarżony bowiem pełnił rolę pomocnika, za wykonane prace naprawcze i konserwatorskie otrzymał on łączną kwotę w wysokości 3.650 zł, zaś pozostali współoskarżeni z popełniania przestępstw uzyskiwali korzyści majątkowe rzędu 200.000 zł, co zaś wskazuje na mniejszy stopień społecznej szkodliwości czynu, nadto oskarżony ma pozytywną opinię środowiskową stałe zatrudnienie - jednak osiąga z tego tytułu dochód nie większy niż 420 zł brutto/miesięcznie, nie pozostaje w konflikcie z prawem, ma trudną sytuację rodzinną i materialną a Sąd orzekł wobec sprawcy także nawiązkę i przepadek, które częściowo spełniają cele kary, a ujawnienie powyższych okoliczności winno prowadzić do obniżenia wymierzonej oskarżonemu kary i warunkowego zawieszenia jej wykonania bądź też do zmiany kary na karę ograniczenia wolności, w szczególności, iż wobec innych współoskarżonych, których udział w przestępczym procederze miał charakter znaczący, Sąd meriti orzekł kary z zastosowaniem dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia ich wykonania, a także kary grzywny w rażąco mniejszych wysokościach.

Podnosząc powyższy zarzut wniósł o zmianę zaskarżonego co do rozstrzygnięcia o karze i wymierzenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania ewentualnie o wymierzenie zamiast bezwzględnej kary pozbawienia wolności kary ograniczenia wolności na podstawie art. 37a k.k.

W odniesieniu do oskarżonych T. G. (1) i J. J. (3) wyrok zaskarżył na ich niekorzyść prokurator w części w jakiej zostali uniewinnieni od stawianych im zarzutów. Zarzucił:

I. obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia, a to art. 442 § 1 i § 3 k.p.k. polegającą na niewykonaniu przez Sąd pierwszej instancji, w toku ponownego rozpoznawania sprawy oskarżonych J. J. (1) i T. G. (1), zapatrywań prawnych i wskazań zawartych na stronach 66-68 uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 12.06.2014 r. sygn.. akt II A Ka 48/14 – gdzie nie kwestionuje ustaleń faktycznych odnośnie wspólnego wytworzenia przez J. J. (1) i T. G. (1) znacznych ilości środka odurzającego w postaci marihuany, Sąd Apelacyjny wskazał jedynie na konieczność modyfikacji opisu czynu tych osób, w stosunku do opisu zawartego w akcie oskarżenia, w zakresie prawidłowego określenia miejsca popełnienia przestępstwa i ilości wytworzonego narkotyku – i ponownym poczynieniu przez Sąd Okręgowy w Opolu ustaleń faktycznych w tym zakresie negujących sam fakt wytworzenia przez J. J. (1) i T. G. (1) znacznych ilości marihuany, co skutkowało bezpodstawnym uniewinnieniem obu tych oskarżonych od zarzutu popełnienia tego czynu,

II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, że brak było dowodów, iż oskarżeni T. G. (1) i J. J. (1) w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu, w ramach podziału ról, prowadzili uprawę znacznych ilości ziela konopi innych niż włókniste, a poprzez suszenie pozyskanego w tej sposób ziela konopi wytwarzali znaczną ilość środka odurzającego w postaci marihuany w łącznej ilości nie mniejszej niż 20.000 gramów, wartości rynkowej 500.000 zł. przy czym T. H. opisany czyn popełnił w warunkach recydywy z art. 64 § 1 k.k. podczas gdy całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, a przede wszystkim wyjaśnienia współoskarżonych T. R. (1) (k. 1594,1699), a w szczególności A. R. (1) składane na etapie postępowania przygotowawczego (k. 1502, 1564,1587,1716,1936-1937,2029,2600-2601,2629) wskazują, że T. G. (1) sukcesywnie przyuczał J. J. (1) do uprawy konopi innych niż włókniste i wytwarzania z nich marihuany, a kiedy J. J. (1) rozpoczął wytwarzanie marihuany, załatwił mu zbyt na wytworzony narkotyk właśnie z pośrednictwem A. R. (1), co wskazuje na wypełnienie przez obu wskazanych oskarżonych znamion czynu z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przez zast. art. 11 § 2 k.k.

Gdyby Sąd Odwoławczy nie podzielił stanowiska prokuratora, dotyczącego powyższych zarzutów apelacji, w tej sytuacji prokurator wyrokowi zarzucił:

III. obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 11 § 1 k.k. w zw. z art. 56 ust. 3 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii poprzez jego niezastosowanie, polegającą na przyjęciu przez Sąd, iż skoro T. G. (1) i J. J. (1), oskarżeni zostali o czyny z art. 53 ust. 2 oraz art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii nie wytworzyli, a jedynie dostarczyli A. R. (1) znaczną ilość środka odurzającego w postaci nie mniej niż 12 kilogramów marihuany (który to narkotyk odebrał później M. K. (1)), to zastosowanie w trym wypadku art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i skazanie T. G. (1) i J. J. (1) za udział w obrocie przedmiotowym środkiem odurzającym stanowiłoby wyjście poza granice oskarżenia, co skutkowało ich uniewinnieniem, podczas gdy prawidłowa wykładnia przytoczonych przepisów wskazuje, iż poczynione przez Sąd ustalenia faktyczne winny skutkować skazaniem T. G. (1) i J. J. (1) za zarzucane im przestępstwo, ze zmianą opisu czynu (polegającą na przyjęciu udziału w obrocie znaczną ilością środka odurzającego w postaci nie mniej niż 12 kilogramów marihuany) i jego kwalifikacji prawnej (stosując art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii).

Prokurator wniósł o:

I. uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie uniewinnienia T. G. (1) od zarzutu popełnienia czynu z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 i in. k.k. opisanego w części wstępnej wyroku w pkt VI (punkt 6 sentencji wyroku),

II. uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie uniewinnienia J. J. (1) od zarzutu popełnienia czynu z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. opisanego w części wstępnej wyroku w pkt XXXV (punkt 37 sentencji wyroku) i przekazanie w tym zakresie sprawy Sądowi Okręgowemu w Opolu do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył:

W odniesieniu do apelacji **prokuratora**.

Sąd Okręgowy uniewinnił T. G. (1) i J. J. (1) od popełnienia zarzucanego im czynu polegającego na wytworzeniu pomiędzy początkiem 2009 r. a 19 lutym 2010 r. w G., środka odurzającego w postaci marihuany w łącznej ilości nie mniejszej niż 20 000 gramów, wartości rynkowej około 500 000 zł z prowadzonej przez nich uprawy znacznych ilości ziela konopi innych niż włókniste(zarzuty VI i XXV a/o, punkty 6 i 37 zaskarżonego wyroku).

W pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku sąd pierwszej instancji ustalił „ Przed marcem 2010 r. na terenie nieruchomości w (...) nie uprawiano ziela konopi innych niż włókniste. T. G. (1) i J. J. (1) nie uprawiali w okresie pomiędzy początkiem 2009 r. a 19 lutego 2010 r. wspólnie konopi innych niż włókniste w innym miejscu.(...) W 2009 r. T. G. (1) poinformował A. R. (1), iż ma przyjąć od J. J. (1) marihuanę pochodzącą rzekomo z jego plantacji. J. J. (1) miał złożyć marihuanę w (...) obok sklepu na ul. (...). A. R. (1) marihuanę miał przyjąć, poinformować o tym T. G. (1) i wydać ją M. K. (1). W oparciu o ustalony schemat działań J. J. (1) w 2009 r. co najmniej trzykrotnie dostarczył A. R. (1) marihuanę w ilości nie mniejszej niż 12 kg o wartości rynkowej około 300 000 zł. A. R. (1) po ukryciu marihuany w baraku zawiadomił o tym fakcie T. G. (1), a następnie wydawał środek odurzający M. K. (1). Nie zdołano ustalić pochodzenia i dalszego losu środka odurzającego. (s. 17 uzasadnienia). W dalszej części swego uzasadnienia(s. 44-45) Sąd Okręgowy odniósł się do zgromadzonych dowodów. T. G. (1) oraz J. J. (3) zaprzeczyli aby wytwarzali marihuanę, a także aby przy pomocy T. G. (1) J. J. (1) dostarczył marihuanę A. R. (1). Sąd wskazał na wyjaśnienia M. Z. (1) właściciela posesji nr (...) w G., który zaprzeczył aby oskarżeni w zarzucanym im okresie wytwarzali na tej posesji marihuanę.

Podstawowym dowodem stanowiącym uzasadnienie stawianego oskarżonym zarzutu były wyjaśnienia A. R. (1). Sąd pierwszej instancji odwołał się do tych wyjaśnień. A. R. (1) wyjaśnił, że T. G. (1) poinformował go, iż oprócz osób, które przywoziły marihuanę z dotychczas obecnie funkcjonujących plantacji dodatkowo marihuanę będzie przywoził jeszcze J. J. (1). Zgodnie z twierdzeniami T. G. (1) J. J. (1) miał własną plantację, nie wskazał gdzie dokładnie ta plantacja się znajduje. Sąd Okręgowy ocenił, iż wyjaśnienia A. R. (1) nie są spójne bowiem w kolejnych wyjaśnieniach podał, że nigdy nie był na plantacji w G. i nic nie wiedział na temat plantacji tam funkcjonującej. Od G. słyszał, że ten J. miał gdzieś plantację.

Z przytoczonych wyjaśnień wynika, że A. R. (1) został poinformowany przez T. G. (1), iż J. J. (1) miał gdzieś własną plantację.

Sąd Okręgowy wskazał również, iż wyjaśnienia A. R. (1) w zakresie wyżej przedstawionych faktów nie da się zweryfikować. Na wiarę, zdaniem sądu pierwszej instancji, zasługiwały wyjaśnienia A. R. (1), z których wynika, że J. J. (3) w 2009 r. dostarczał marihuanę A. R. (1) w łącznej ilości 12 kg wartości 300 000 zł. Za wiarygodnością tych okoliczności przemawia fakt obciążania się przez A. R. (1).

W ocenie Sądu Apelacyjnego kwestionowane w apelacji rozstrzygnięcie jest prawidłowe. Do takiej oceny upoważnia analiza całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, mimo, że argumentacja sądu pierwszej instancji przedstawiona na poparcie kwestionowanego rozstrzygnięcia nie jest spójna logicznie.

Ma rację prokurator zarzucając sądowi pierwszej instancji brak spójności w ocenie wyjaśnień A. R. (1). Oskarżony mówiąc to co usłyszał od T. G. (1), a mianowicie, że J. J. (3) miał własną plantację i z tej plantacji będzie przywoził marihuanę, którą on miał przyjmować też się sam obciążył i w konsekwencji został skazany za zarzucany mu w punkcie XXII aktu oskarżenia czyn(punkt 21 zaskarżonego wyroku). Wyjaśnienia A. R. (1) nie pozwalają na ustalenie, iż plantacja była w G.. Na tę okoliczność zwrócił uwagę Sąd Apelacyjny w pisemnym uzasadnieniu swego wyroku z dnia 12 czerwca 2014 r.(k. 5286). We wskazanym orzeczeniu Sąd Apelacyjny zajął stanowisko, że nie było wyjściem poza granice skargi zastąpienie, wskazane w akcie oskarżenia, miejsce wytworzenia marihuany(Głogowcu) stwierdzeniem, że została ona wytworzona w nieustalonym miejscu.

Prokurator podniósł, że sąd pierwszej instancji dopuścił się obrazy art. 442§3k.p.k. Brak podstaw do takiej oceny. Sąd Apelacyjny uchylając poprzedni wyrok uniewinniający nakazał powtórzenie postępowania dowodowego. Kierując się treścią art. 410k.p.k. w oparciu o całokształt zebranego i ujawnionego na rozprawie materiału dowodowego Sąd Okręgowy ferował zaskarżony wyrok. Tylko i wyłącznie gdyby w ocenie sądu pierwszej instancji tak zebrane dowody pozwalały na zmianę opisu miejsca popełnienia przestępstwa zarzucanego w akcie oskarżenia, byłyby podstawy do skazania obu oskarżonych. W tym miejscu godzi się już wskazać, iż przy ponownym rozpoznaniu sprawy sąd pierwszej instancji dysponował innymi wyjaśnieniami A. R. (1), niż przy pierwszym rozpoznaniu sprawy. Jest to wynik dokładnego podejścia Sądu Okręgowego do badania szczegółów podawanych przez A. R. (1)(k. 6708), w sytuacji gdy był to jedyny istotny dowód obciążający T. G. (1) oraz J. J. (1). Szerzej w tym zakresie sąd odwoławczy przedstawi swe stanowisko poniżej.

Istota problemu w ocenianej sprawie w istocie sprowadza się nie do tego czy J. J. (1) miał własną plantację w G., ale do tego czy zebrany materiał dowodowy pozwala na przypisanie sprawstwa i winy T. G. (1) i J. J. (1) w zakresie zarzucanego im czynu.

Jedynym dowodem, na którym zbudowano oskarżenie są wyjaśnienia A. R. (1). A zatem należy wnikliwie prześledzić te wyjaśnienia.

Pierwszy raz wyjaśnienia na tę okoliczność A. R. (1) złożył 19 stycznia 2011 r.(k. 1716). Wyjaśnił, że G. powiedział, że ten J. ma swoją uprawę konopi. Nie powiedział gdzie. Powiedział mi, że ten J. przywiezie susz. Tak było kilka razy w 2009 r. Przywoził po 3-4 kilogramy. W kolejnych wyjaśnieniach(k. 1937) A. R. (1) podał „Z tego co mi mówił G., to ten J. miał już wcześniej kupiony jakiś dom gdzieś koło K., gdzie razem z jakimś swoim kolegą produkował marihuanę dla G.. Tam mu to słabo wychodziło, więc G. postanowił ściągnąć go bliżej, żeby samemu móc doglądać tej jego uprawy. Ja wiedziałem, że ten J. w końcu kupił jakiś dom na O., zaczął tam uprawę i G. do niego jeździł uczyć i doglądać, dlatego go nazywali p.. Początkowo tutaj też mu słabo szło i G. się denerwował, że jeździ tam i dalej nic nie wychodzi. Potem G. jeszcze częściej tam jeździł i zaczęły być jakieś wyniki”. Te wyjaśnienia A. R. (1) podtrzymał w toku rozprawy(k. 3672). Na rozprawie w dniu 11 kwietnia 2012 r.(k. 3937) A. R. (1) wyjaśnił „ ja nie wiedziałem gdzie J. miał produkować marihuanę. Po pewnym czasie G. powiedział, że J. już coś tam zaczął działać. W kolejnych wyjaśnieniach(k. 44380-39) A. R. (1) nie wspomina na temat uprawy prowadzonej przez J.. Podał tylko, że ten przywiózł mu 20 kg suszu. Niezwykle istotne są kolejne wyjaśnienia(k. 4724). A. R. (1) podał „ G. nie mówił, że jeździł na plantację (...), ja tak skojarzyłem”. Składając wyjaśnienia na rozprawie w dniu 29 października 2014 r. (k. 5672) A. R. (1) podał, że słyszał jak G. z J. rozmawiali o uprawie marihuany. G. mówił, że pojedzie do J.. Ten mówił G., że mu nie wychodzi uprawa. W ostatnio złożonych wyjaśnieniach A. R. (1) wyjaśnił(k. 6708), że marihuana, którą dostarczał J. chyba pochodziła z jego uprawy.

Autor apelacji nie dostrzega całości przytoczonych wyjaśnień. Odwołuje się w apelacji jedynie do wyjaśnień z postępowania przygotowawczego jakby nie zauważając treści art. 410 k.p.k.

Ma rację sąd pierwszej instancji, iż w oparciu o taki materiał dowodowy nie można przypisać sprawstwa i winy T. G. (1) i J. J. (1) w zakresie zarzucanego im przestępstwa. Po pierwsze z wyjaśnień A. R. (1) wynika, że podawał okoliczności zdarzenia w oparciu o własne skojarzenia oraz przypuszczenia. Po wtóre A. R. (1) podawał okoliczności zdarzenia w oparciu o to co usłyszał od T. G. (1). Co faktycznie usłyszał tego nie można zweryfikować. A zatem wobec braku spójności w przedstawionych wyjaśnieniach oraz wobec braku możliwości weryfikacji tych wyjaśnień należało zaakceptować skarżone rozstrzygnięcie.

Prokurator w apelacji odwołał się, poza wyjaśnieniami A. R. (1) z postępowania przygotowawczego, do „całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, a przede wszystkim wyjaśnień T. R. (1)(k. 1594,1699) – k. 2 apelacji. Całokształt materiału dowodowego odnoszący się do omawianych zarzutów to wyjaśnienia R. oraz wyjaśnienia T. G. (1) i M. Z. (1)(k. 6626). T. G. zaprzeczył popełnieniu przestępstwa, a M. Z. zaprzeczył aby J. J. miał w G. własną plantację konopi. Z kolei T. R. (1) wyjaśnił jedynie(k. 1697), że spotkał u G. J.. Domyślił się, że on ma coś wspólnego z marihuaną.

W realiach ocenianej sprawy brak podstaw do ustaleń, iż T. G. (1) wytwarzał marihuanę wspólnie i w porozumieniu z J. J. (1). Wyjaśnienia A. R. (1) mogłyby ewentualnie prowadzić do postawienia zarzutu J. J. (1) w zakresie wprowadzenia do obrotu znacznych ilości marihuany, a T. G. (1) pomocnictwa do popełnienia tego przestępstwa jednakże nie w ramach tej samej skargi.

Ma rację sąd pierwszej instancji dowodząc, że jest to w istocie inny czyn. Autor apelacji przytoczył szereg orzeczeń sądów odnoszących się do „granic oskarżenia”. Te trafne i zarazem znane orzeczenia nie przystają do realiów ocenianej sprawy. „Granice oskarżenia” zostają zachowane gdy sąd dokonał oceny tego samego zachowania oskarżonego. W realiach ocenianej sprawy oskarżonym zarzucono zachowanie polegające na wytwarzaniu marihuany. Wytwarzanie marihuany nie jest zachowaniem tożsamym z wprowadzeniem do obrotu marihuany. Jest to inna czynność wykonawcza, a co przy tym najistotniejsze, między wytwarzaniem, a wprowadzeniem do obrotu marihuany nie ma wspólnego obszaru wyznaczonego znamionami tych przestępstw.

W swej argumentacji prokurator odwołał się poprzez cytowanie orzeczeń do art. 11§1k.k. W myśl tego przepisu „Ten sam czyn może stanowić tylko jedno przestępstwo”. Po pierwsze przytoczona regulacja nie w sposób przypadkowy jest odmienna od tej jaka była w poprzednim kodeksie karnym, gdzie w art. 10§1d.k.k. sformułowano zapis „Jeden czyn może stanowić tylko jedno przestępstwo”. Wskazano już wyżej, iż w realiach ocenianej sprawy wytwarzanie marihuany oraz wprowadzanie do obrotu marihuany to nie jest ten sam czyn. Przytoczone znamiona tych przestępstw wskazują, że są to różne czyny. Między zarzutem sformułowanym w akcie oskarżenia a przestępstwem z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, jak już wskazano wyżej, nie ma wspólnego obszaru wyznaczonego znamionami tych przestępstw.

Nie do przyjęcia jest również zarzut naruszenia zasady ekonomii procesowej, podniesiony w uzasadnieniu apelacji. Ta argumentacja, nie mająca nic wspólnego z istotą problemu wskazanego wyżej, nie wymaga zajmowania stanowiska.

A zatem mając na uwadze powyższe nie było podstaw do uwzględnienia apelacji prokuratora w odniesieniu do T. G. (1) i J. J. (1). Stąd też kierując się treścią art. 437§1k.p.k. utrzymano w mocy wyrok w zaskarżonej części. Orzeczenie o kosztach uzasadnia treść art. 636§1k.p.k. oraz art. 632pkt 2k.p.k. Obrońca oskarżonego złożył wniosek o zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz J. J. (1) kosztów za obronę przed sądem odwoławczym, nie podając przy tym wysokości tych kosztów. Stąd też zasądzono koszty taryfowe w stawce podstawowej.

W odniesieniu do apelacji oskarżonego **T. G. (1)**.

Apelacja obrońcy oskarżonego(k. 7123-7133) jest w dużej części powtórzeniem apelacji(k. 5107-5121) złożonej od pierwszego wyroku w tej sprawie. W odniesieniu do apelacji złożonej od pierwszego wyroku sąd odwoławczy zajął stanowisko w pisemnym uzasadnieniu swego wyroku(k. 5288-5292), a w szczególności sąd odwoławczy wskazał, że uchylenie wyroku wobec T. G. (1) nastąpiło w związku z uwzględnieniem merytorycznych zarzutów postawionych w apelacji prokuratora.

W pisemnym uzasadnieniu wyroku z 12 czerwca 2014 r. (k. 5289-5291) Sąd Apelacyjny dokonał oceny zgromadzonych w sprawie dowodów konkludując, że „Całokształt powyższych dowodów w ich wzajemnym powiązaniu daje podstawę do przypisania T. G. (1) sprawstwa i winy co do czynów zarzucanych mu w punktach : II, III,IV,V”. Od pierwszego z zarzucanych oskarżonemu czynów T. G. (1) został uniewinniony. W tym zakresie wypowiedział się Sąd Apelacyjny w związku z apelacją prokuratora(k. 5280- 5285). Sąd Apelacyjny dokonał szczegółowej oceny dowodów, z której wynika, że „uzyskanie takich rezultatów(przy produkcji marihuany) było możliwe jedynie dzięki działaniu grupowemu, które musiało być dokładnie zaplanowane, zorganizowane i realizowane w sposób skoordynowany, zgodny ze ściśle ustalonym podziałem zadań(ról).Są to elementy, które wyraźnie odróżniają działalność w ramach zorganizowanej grupy przestępczej od przestępstwa popełnionego w ramach zwykłego współsprawstwa w rozumieniu art. 18§1k.k.”. Także Sąd Apelacyjny przytoczył dowody wskazujące na kierowanie grupą przestępczą przez T. G. (1). Przedstawioną argumentację w pisemnym uzasadnieniu wyroku z dnia 12 czerwca 2014 r. o sygn.. akt II AKa 48/14 podziela także Sąd Apelacyjny w aktualnym składzie. W tym miejscu godzi się bowiem wskazać, iż przy ponownym

rozpoznaniu sprawy sąd pierwszej instancji orzekał wobec T. G. (1) w oparciu o te same zasadnicze dowody jakie przeprowadził sąd pierwszej instancji przy pierwszym rozpoznaniu sprawy. Analiza uzasadnienia Sądu Apelacyjnego sporządzonego do wyroku z dnia 12 czerwca 2014 r. wskazuje, iż zasadniczym powodem uchylenia wyroku wobec T. G. (1) i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania było błędne uniewinnienie go od zarzutu kierowania zorganizowaną grupą przestępczą oraz brak ustaleń w odniesieniu do pozostałych przestępstw popełnionych przez T. G. (1), iż zostały one popełnione w ramach zorganizowanej grupy przestępczej.

Autor apelacji zarzucił w zakresie przypisania oskarżonemu założenia i kierowania zorganizowaną grupą przestępczą obrazę przepisów postępowania, mających istotny wpływ na treść orzeczenia, a to art. 4k.p.k., art. 7k.p.k. i art. 410k.p.k.

Zarzuty są bezpodstawne. Brak powodów do oceny, iż sąd pierwszej instancji ferując zaskarżony wyrok i oceniając zebrane w sprawie dowody dopuścił się obrazy art. 4 k.p.k., a więc wyrażonej w tym przepisie zasady obiektywizmu. Zasada wyrażona w art. 4 k.p.k. nie sprowadza się do obowiązku interpretowania materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie jedynie na korzyść oskarżonego. Istota tej zasady sprowadza się do obiektywnej oceny wszystkich dowodów zgromadzonych w sprawie. Tak też jest w ocenianej sprawie.

Kolejny zarzut apelacji wskazuje na obrazę art. 410 k.p.k. Tak sformułowany zarzut nie jest trafny. Obraza art. 410 k.p.k. zachodzi, gdy wyrokujący sąd opiera się na materiale nieujawnionym na rozprawie głównej albo opiera się tylko na części materiału ujawnionego. Dokonanie oceny materiału ujawnionego, nieodpowiadającej interesowi procesowemu skarżącego, nie uchybia dyspozycji art. 410 k.p.k. Inną rzeczą jest prawidłowość oceny materiału dowodowego, co zapewne chciał zarzucić skarżący, a czym innym jest dokonanie ustaleń faktycznych stanowiących podstawę rozstrzygnięcia na dowodach nie ujawnionych w toku rozprawy głównej.

Ocena zebranych dowodów jest swobodna a nie dowolna, jak zarzuca apelujący. Autor apelacji czyniąc zarzuty pod adresem skarżonego wyroku opiera się przede wszystkim na wyjaśnieniach T. G. (1) tracąc z pola widzenia inne zgromadzone w sprawie dowody.

Sąd pierwszej instancji prawidłowo ustalił, że T. G. (1) posiadał wiedzę o uprawie marihuany i doświadczenie w tym zakresie. Uprawiał w przeszłości marihuanę, za co został skazany. Zaproponował swemu znajomemu A. R. (1) wspólne działania. A. R. (1) miał wyłożyć środki finansowe na założenie plantacji i wytworzenie marihuany. Rola T. G. (1) polegała na wyborze nieruchomości niezbędnej do uprawy konopi, przygotowaniu tych nieruchomości do uprawy, doboru niezbędnych urządzeń, nasion oraz przekazywanie wiedzy niezbędnej przy uprawie konopi i wytwarzaniu z niej marihuany, a także zapewniał dystrybucję wytworzonej marihuany. Do uprawy konopi i produkcji marihuany pozyskał ludzi, którzy mieli niezbędną wiedzę w tym zakresie jak T. P. (1). Osobą pozyskaną przez T. G. (1) był także Z. S. (1) dysponujący niezbędną wiedzą w zakresie obejść pozalicznikowych na instalacjach elektrycznych. Z. S. (1) to wuj konkubiny oskarżonego T. G. (1). Dowody z wyjaśnień współoskarżonych : A. R. (1), T. R. (1), T. P. (1), J. J. (2), J. H. (1), P. S. (1) i K. B. pozwalają na powyższe ustalenia. W konfrontacji z tymi dowodami krytycznie należało ocenić wyjaśnienia T. G. (1).

A. R. (1) wyjaśnił, iż proceder zaczął się od T. G. (1) (k. 1563). T. P. (1) wskazał, że T. G. (1) i on(T. P.) dogadali się z A. R. (1), że mogą rozwinąć plantację marihuany. A. R. (1) był zorientowany, że oni mają wiedzę na ten temat(k. 2606). P. S. (1) wyjaśnił, iż J. H. (1) powiedział mu, że (...) – T. P. – jest kierownikiem. Po zbiorze spotykają się : A. R., T. R., (...) i (...), podliczają koszty i dzielą się zyskiem. (...) miał być pomysłodawcą całego interesu. To T. G. (1)(k. 1123, k. 3763). A. R. (1) wyjaśnił także, że gdy T. G. odbywał karę pozbawienia wolności wiedział o wszystkim co dzieje się na plantacjach. A. R. informował A. G. (1), a ta przekazywała jemu od T. G. dyspozycje(k. 3673). Tym wyjaśnieniom zaprzeczyła A. G. (1)(k. 6603). Trudno uznać, aby w realiach ocenianej sprawy, w kontekście omawianego zarzutu, gdy świadek nie jest osobą pokrzywdzoną, konkubina oskarżonego zeznawała wbrew postawie procesowej T. G.. Oczywistym jest w sprawie, iż w czasie odbywania kary przez T. G. świadek często korzystała z widzeń z oskarżonym(k. 2918). T. G. (1) odbywał karę od 2 stycznia 2006 r. do 18 stycznia 2008 r.(k. 1771-1774).Oskarżony J. J. (2) wyjaśnił „słyszałem, że

obie plantacje założył P.”(k. 1449-1451). Zważyć należy także na wyjaśnienia T. R. (1)(k. 5676). Wyjaśnił on, że gdyby nie T. G. plantacje by nie powstały. T. G. dał jasny i klarowny instruktaż jak założyć plantacje.

W konfrontacji z przedstawionymi wyżej dowodami gołosłowne są zarzuty podnoszone w apelacji, że T. G. (1) nie założył i nie kierował zorganizowaną grupą przestępczą. Grupa działała w sposób ciągły i zorganizowany. W grupie była hierarchia. Sąd Okręgowy prawidłowo wskazał na rolę i pozycję poszczególnych osób w grupie. T. G. (1) z racji swego doświadczenia w produkcji marihuany koordynował całość działań. Partycypował w zyskach. Organizował zbyty marihuany. Z wyjaśnień A. R. wynika, że T. G. wskazywał mu, kto przywiezie marihuanę oraz kto ją odbierze. Decydował także kto będzie pracować na poszczególnych plantacjach. W tym miejscu zasadnym jest odwołanie się do wyjaśnień T. R. (1)(k. 1591). „T. G. ustalił, że ja i P. S. jesteśmy na plantacji w W., a (...) i J. H. w B.”. Dalej T. R. wyjaśnił(k. 3690) na obu plantacjach przyłącza robił Z. S.. Decyzję podjął T. G.. Przy podłączeniach był obecny P. S. i T. R.. T. R. podał również, że gdy T. G. był w zakładzie Karnym wydawał różne polecenia(k. 1593-1600). Bezpodstawny jest zarzut, iż T. G. nie organizował, ani nie uczestniczył w organizacji zbytu marihuany. A. R. dokładnie opisał jak była dostarczana marihuana do A. R., którą odbierał (...) – M. K. (1)(k. 5672). Prawidłowo również sąd pierwszej instancji ocenił rolę A. R.. Zważyć należy, iż okoliczności podawane przez A. R. znajdują potwierdzenie w innych wyżej wskazanych już dowodach. Wbrew wywodom zawartym w apelacji zasady logicznego rozumowania przemawiają za daniem wiary wyjaśnieniom A. R., a nakazują krytyczną ocenę wyjaśnień T. G.. A. R. potrzebny był do udziału w przedsięwzięciu z uwagi na posiadanie niezbędnych środków finansowych. Wymaganą wiedzę i doświadczenie posiadał T. G.. To pozwalało mu na decydowanie o poszczególnych przedsięwzięciach niezbędnych przy założeniu plantacji, uprawie konopi, wytwarzaniu marihuany i jej zbycie. W tym miejscu zasadnym jest wskazanie na zeznania A. Z.(k. 6630). Podał on, że na prezentacji nieruchomości w miejscowości (...) był A. R. z jakimś kolegą. Osoba towarzysząca była zainteresowana nieruchomością od strony technicznej. Do tej osoby pasuje T. G..

Nie można podzielić zarzutu apelacji, iż sąd pierwszej instancji bezkrytycznie przypisał oskarżonemu T. G. (1) rolę kierowniczą w grupie. Wskazano już wyżej na dowody, które pozwoliły na takie ustalenia. To, że były zakładane jeszcze inne plantacje poza tą w miejscowości (...) oraz w miejscowości C., nie podważa ustaleń sądu pierwszej instancji. Apelujący wskazał na plantację w R., w U.. Konsekwentnie również należy jeszcze wskazać na plantację w miejscowości M. i w miejscowości P.. W prowadzeniu tych plantacji rola T. G. była podobna. Także sposób odbioru tej marihuany był podobny. Marihuana była wożona na zaplecze sklepu prowadzonego przez A. R. skąd odbierał ją M. K.. Na te okoliczności wskazali T. W. (3)(k. 6606-6614) i R. W. (2)(k. 6615). W odniesieniu do plantacji w miejscowości R. zeznania złożył H. S.(k. 6673), wobec którego zapadł już prawomocny wyrok(k. 4054). Wskazał on, iż w tej miejscowości w uprawie konopi uczestniczyli T. P. i Z. S.. Ten fakt nie podważa istnienia zorganizowanej grupy kierowanej przez T. G., w której byli także T. P. i Z. S.. Zważyć przy tym należy, że zarzut kierowania zorganizowaną grupą przestępczą przez T. G. obejmuje okres od 2005 r. do stycznia 2010 r., a plantacja w miejscowości R. była prowadzona w okresie od lata 2010 r. do 10 listopada 2010 r.

Bezzasadne są również zarzuty apelacji mówiące o braku podstaw do przyjęcia działania zorganizowanej grupy przestępczej z uwagi na brak elementu organizacyjnego oraz z uwagi na brak elementu kierownictwa i dyscypliny. Sąd pierwszej instancji prawidłowo ustalił, iż istniał element organizacyjny grupy. Wskazano już wyżej dowody na poparcie tej oceny. Grupa działała w sposób zorganizowany. Poszczególni jej członkowie wykonywali przydzielone im zadania. T. G. (1) koordynował te działania. Z uwagi na doświadczenie i posiadaną wiedzę w uprawie konopi i produkcji marihuany oceniał czy dana nieruchomość przed jej zakupem nadaje się do przystosowania pod uprawę konopi. Decydował o zakupie nasion i urządzeń. Udzielał instruktarzu przy uprawie. Decydował, kto pracuje na danej plantacji. Zapewniał odbiór marihuany dostarczanej do A. R.. Partycypował w zyskach. Wydawał polecenia. Wskazywał, którzy członkowie grupy mają otrzymywać stałe pensje(k. 5672 – wyjaśnienia A. R.).

Autor apelacji zarzucając brak struktury organizacyjnej nie dostrzega wskazanych wyżej dowodów, w tym wyjaśnień T. R. (1), w których wskazał kto jaką rolę pełnił oraz co konkretnie należało do jego obowiązków. Nie dostrzega również wyjaśnień P. S.(k. 1123). Wskazano już także wyżej na dowody świadczące o kierowniczej roli T. G. (1) w grupie. Autor apelacji czyni również zarzut, że „ze zgromadzonego materiału dowodowego nie wynika aby zorganizowanie grupy dokonało się przed popełnieniem planowanych przestępstw”. Apelujący zupełnie nie dostrzega przytoczonych

już wyjaśnień T. P. (1) (k. 2606), z których wynika, że T. G., T. P. dogadali się z A. R., że mogą rozwinąć plantację marihuany.

Grupa działała na przestrzeni pięciu lat. Osoby tworzące podstawowy trzon grupy przestępczej funkcjonowali w tej grupie od początku jej istnienia do czasu zatrzymania w sprawie (T. G., T. P., A. R., T. R.). Pozostałych członków sukcesywnie pozyskiwano. Stąd też zupełnie nie jest zrozumiały zarzut braku trwałości relacji między oskarżonymi.

Autor apelacji zarzucił również sądowi pierwszej instancji dowolność w zakresie przyjęcia czasokresu popełnienia przez T. G. przestępstwa kierowania zorganizowaną grupą przestępczą. Ustalenia Sądu Okręgowego są prawidłowe. Do takich ustaleń upoważniają wyjaśnienia A. R., T. R. oraz T. P.. W ocenie sądu odwoławczego dla poparcia powyższej oceny wystarczające jest odwołanie się w tym miejscu do wyjaśnień T. P. (k. 2608). Wyjaśnił on, że to wszystko zaczęło się na przełomie lat 2004/2005. Pożyczyli pieniądze od A. R. na rozkręcenie interesu. Nie byli w stanie oddać pieniędzy. Dogadali się z A. R., że mogą rozwinąć plantację marihuany co przyniesie zyski. Przytoczono już wyżej wyjaśnienia A. R. (1) oraz T. R. (1) wskazujące, iż T. G. (1) kierował przestępczym procederem także w czasie gdy był pozbawiony wolności (styczeń 2006-styczeń 2008). Brak natomiast podstaw do przyjęcia, iż w tym czasie realizował znamiona przestępstwa polegające na uprawie konopi. Przebywając w Zakładzie Karnym kierował zorganizowaną grupą przestępczą, której celem była uprawa konopi oraz wytwarzanie z tej uprawy marihuany. Tak też sąd odwoławczy odczytuje stanowisko sądu pierwszej instancji (k. 29 uzasadnienia tego sądu). Stąd też w tym zakresie w zaskarżonym wyroku dokonano korekty w odniesieniu do czasokresu popełnienia przestępstw przez T. G. polegających na wytwarzaniu środka odurzającego w postaci marihuany, eliminując okres, w którym T. G. przebywał w Zakładzie Karnym.

W dalszej części apelacji jej autor zarzucił obrazę przepisów postępowania, mających istotny wpływ na treść orzeczenia, a to art. 7k.p.k. i art. 410k.p.k., art. 92k.p.k. w zw. z art. 4k.p.k. i art. 2§2k.p.k.

Wskazując na obrazę wyżej wymienionych przepisów autor apelacji kwestionuje ocenę dowodów podnosząc, iż wyjaśnienia oskarżonych A. R. oraz T. R. nie są wiarygodne. Podobny zarzut został postawiony w apelacji oskarżonego od pierwszego wyroku w tej sprawie. W tej kwestii Sąd Apelacyjny bardzo obszernie przedstawił swą ocenę wyjaśnień A. R. i T. R. (k. k. 5289-5290). Tę ocenę podziela sąd odwoławczy w aktualnym składzie, przyjmując ją za własną.

Zważyć należy, iż istotne fakty wynikające z wyjaśnień A. R. oraz T. R. znalazły potwierdzenie w innych dowodach. Wskazać należy na wyjaśnienia już przytoczone: T. P., J. J., P. S., J. H., także na wyjaśnienia K. B.. Podał on, że raz w C. widział znanego mu T. G. (1). Wyglądało, że umówił się tam z T. P. (1). Był tam J. H. (1). Rozmawiali o pomieszczeniu, w którym kiedyś były świnie. Mówili, aby zrobić tam remont i to pomieszczenie wykorzystać. Rozmawiali o temperaturach, wilgotności i o naświetleniu (k. 1938). K. B. przyznał, że otrzymał od T. G. i T. P. 500 zł, a następnie od T. G. 500 zł. Było to wynagrodzenie za pobyt w B. (k. 1939). Te wyjaśnienia przeczą twierdzeniom T. G. oraz zarzutom apelacji, iż T. G. nie miał nic wspólnego z plantacjami, i nikt go na tych plantacjach nie widział.

Apelujący kwestionując wiarygodność wyjaśnień A. R. i T. R. odwołał się do wyjaśnień T. P.. A zatem zasadnym jest wskazanie na te wyjaśnienia. T. P. podał, że w B. z T. G. (1) rozpoczęli plantację od wysiania nasion (k. 2608). Na plantację w B. T. P. przyjeżdżał z T. G. przez pół roku. Doglądali plantacji, robili tam wszystko (k. 2609).

Autor apelacji odwołał się do zeznań R. K. (1) (k. 6675). Te zeznania nie dotyczą zarzutów stawianych T. G. w ocenianej sprawie. Dotyczą zarzutów stawianych A. R.. Zeznania R. K. oraz zeznania T. W. (3) i R. W. (2) stanowią podstawę ustaleń w zakresie zarzutów postawionych A. R., do których ten się nie przyznał. A zatem ponownie należy wskazać, że sąd dał wiarę tym faktom podawanym przez A. R., które zostały zweryfikowane innymi dowodami.

W apelacji kwestionuje się wiarygodność wyjaśnień J. J. (2), który tylko ze słyszenia wiedział o osobie (...). Fakty podawane przez J. J. (2) znalazły potwierdzenie w innych dowodach. T. P. (1) w swych wyjaśnieniach wskazał na swój pseudonim oraz na pseudonim (...) G. (k. 2609). Przyznał, że T. G. (1) miał pseudonim podawany przez J. J. (2).

Apelujący zakwestionował również ocenę zeznań A. Z., wyżej już przytoczonych. Świadek wskazał, że T. G. był z A. R. na prezentacji nieruchomości w miejscowości (...) i interesował się nieruchomością od strony technicznej. Autor apelacji kwestionując wiarygodność tych zeznań nie zauważył, że harmonizują one z zeznaniami T. W. (3)(k. 6606-6614), który wskazał, że przed zakupem domu w P. dom oglądali T. G. i A. R. i mieli ocenić czy ta nieruchomość nada się na uprawę konopi. Ich ocena była pozytywna. Świadek wskazał również, że T. G. przywiózł sprzęt do P. po likwidacji plantacji w miejscowości M..

W kolejnym zarzucie apelacji dotyczącym obrazu przepisów postępowania, mających istotny wpływ na treść orzeczenia, a to art. 4k.p.k., art. 7k.p.k. i art. 410 k.p.k. zarzucono dowolną ocenę zeznań A. G. (1). Zarzut jest bezpodstawny. Ocena wskazanych zeznań jest prawidłowa. Do tych zeznań odniósł się już sąd odwoławczy. W tym miejscu wskazuje się, iż sąd pierwszej instancji w ramach uprawnień przysługujących sądowi na podstawie art. 7k.p.k. był uprawniony do krytycznej oceny zeznań A. G. (1). Te zeznania zasługiwały na krytyczną ocenę w konfrontacji z wyjaśnieniami A. R. i T. R.. Wyjaśnienia wymienionych oskarżonych znajdują wsparcie w informacji z karty widzeń A. G. z T. G.(k. 2918). Zważyć należy również, iż A. G. jest osobą najbliższą dla T. G.. Nie występuje jako osoba pokrzywdzona. Stąd też trudno oczekiwać aby jej zeznania były sprzeczne z linią obrony T. G..

W apelacji zarzucono dowolność ustalenia w zakresie korzyści majątkowej w kwocie 200 000 zł jaką miał osiągnąć T. G. (1). Podstawę ustaleń w zakresie korzyści majątkowej osiągniętej przez T. G. (1) z popełnionych przestępstw stanowią wyjaśnienia T. P. (1), P. S. (1) i T. R. (1). T. P. (1) wyjaśnił „Ogólnie z tego wszystkiego mogłem mieć około 200 000 zł. A. R. (1) z T. G. (1) mieli drugie tyle”. Wskazano już wyżej na wyjaśnienia P. S. (1)(k. 1123), który podał, że A. R. (1), T. R. (1), T. G. (1) i T. P. (1) spotykali się po zbiorze, podliczali koszty i dzielili się zyskiem we cztery. Wskazani oskarżeni stali najwyżej na czele grupy. Stąd też sąd pierwszej instancji mając na uwadze wyjaśnienia T. P. (1) był uprawniony ustalić, iż także T. G. (1), A. R. (1) i T. R. (1) osiągnęli korzyść ze wspólnie popełnionych przestępstw nie mniejszą jak T. P. (1). Zważyć również należy, iż pozostali członkowie grupy, którzy stali niżej w strukturze wskazali jakie korzyści osiągnęli : P. S. (1) 70 000 zł(k. 2637), J. H. (1) 70 000 zł(k. 3160), J. J. (2) 20 000 zł(k. 2640-2641). W ocenie sądu odwoławczego wskazane ustalenia nie budzą wątpliwości. Przekonuje również argumentacja sądu pierwszej instancji przedstawiona na poparcie dokonanych ustaleń(k. 7040-7042). Sąd Apelacyjny podziela te ustalenia, gdyż mają one oparcie w zebranych dowodach, ocenionych w sposób, który nie narusza wskazań zawartych w art. 7 k.p.k.

Dokonując oceny powołanych wyżej dowodów zważyć należy na wyjaśnienia T. R. (1). Podał on (k. 1697), że za 1 kg suszu dostawał od T. G. (1) 3000 zł. W kolejnych wyjaśnieniach (k. 3690 i nast. złożone przed sądem 16.01.2022 r.) przyznał, że dostawał 4000 zł za kg marihuany.

T. R. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Zważyć należy, iż w stawianych mu zarzutach ustalono, że uczestniczył w wytworzeniu 151 kg marihuany, w tym między innymi wspólnie z T. G. (1). Stąd też te wyjaśnienia T. R. wskazują, że osiągnął on jak i T. G. (1) większą korzyść z popełnionych przestępstw niż ustalił sąd pierwszej instancji. Taki wniosek nasuwa się gdy się przeliczy ilość wytworzonej marihuany przez kwoty za jeden kilogram. A zatem sąd odwoławczy nie znajduje podstaw do kwestionowania ustaleń sądu pierwszej instancji. Apelujący kwestionując ustalenia sądu pierwszej instancji odwołał się do faktu przebywania przez T. G. w Zakładzie karnym oraz wskazał na wyjaśnienia T. P.. Jednakże wskazując na wyjaśnienia T. P. apelujący nie dostrzega tej części wyjaśnień, w których T. P. podaje, że pierwsze korzyści przypadające T. P. i T. G. z wytworzonej marihuany były zaliczane na poczet długu zaciągniętego przez nich u A. R..

T. G. (1) przebywał w Zakładzie Karnym od 2 stycznia 2006 r. do 18 stycznia 2008 r. Wskazano już wyżej na wyjaśnienia A. R., z których wynika, że T. G. za pośrednictwem A. G. wydawał dyspozycje A. R.(k. 3667 i nast.). Podobnie wyjaśnił T. R.(k. 3690 i nast.). Podał on, że gdy T. G. był w Zakładzie Karnym wydawał różne polecenia.

W zaskarżonym wyroku sąd pierwszej instancji ustalił, iż drugiego z zarzucanych oskarżonemu przestępstw T. G. dopuścił się od połowy 2005 r. W apelacji podniesiono, że w tym czasie M. K. (1) był pozbawiony wolności. Stąd też T. G. nie mógł skontaktować M. K. z A. R.. M. K. przebywał w Zakładzie Karnym do 4 stycznia 2007 r.(k. 4175).

Fakt przebywania obu wyżej wskazanych w Zakładzie Karnym nie wyklucza możliwości przekazywania między nimi informacji, a w konsekwencji odbioru marihuany przez M. K. (1) od A. R. (1). Tym bardziej, że obaj oskarżeni w tym samym czasie przebywali w Zakładzie Karnym w S.. Zważyć przy tym należy, iż rozpoczęcie uprawy konopi w połowie 2005 r. nie jest równoznaczne ze zbytem marihuany od tego momentu. Plantacja była w fazie rozruchu. Początkowy okres tej plantacji nie był okresem jej wielkiej aktywności. Cykl produkcyjny opisał w swych wyjaśnieniach T. P.. Wskazał także na początkowe trudności z uzyskaniem marihuany oraz wykorzystywanie pierwszych produkcji na własne potrzeby. (...) marihuany była w okresie późniejszym. Zważyć przy tym należy, iż największe zbiory osiągnięto na plantacji w miejscowości (...). Ta plantacja rozpoczęła działalność od listopada 2007 r.

Brak podstaw do oceny, iż sąd pierwszej instancji dopuścił się obrazy art. 45§1k.k., gdyż, jak zarzuca apelujący, sąd pierwszej instancji nie zbadał czy oskarżony dysponuje majątkiem odpowiadającym kwocie orzeczonego przepadku korzyści majątkowej. W związku z tym zarzutem wskazać należy, iż do podnoszonej kwestii sąd odwoławczy odniósł się przy omawianiu apelacji dotyczącej oskarżonego A. R.. Przedstawione tam rozważania mają odniesienie do zarzutu stawianego w apelacji T. G.. Apelujący traci z pola widzenia treść art. 188§2k.k.w. W stadium postępowania wykonawczego organ wykonujący orzeczenie o przepadku równowartości korzyści osiągniętej z popełnionych przestępstw w razie potrzeby ustali składniki mienia objęte przepadkiem.

Apelujący zarzucił także obrazę art. 5§2k.p.k. poprzez nierozstrzygnięcie wątpliwości na korzyść oskarżonego, co do posiadanej przez T. G. wiedzy o istnieniu nielegalnego przyłącza.

Nie można podzielić zarzutu obrazy art.5§2k.p.k. Obraza art. 5 § 2 k.p.k. ma miejsce wówczas, gdy w danym zakresie istnieją wątpliwości, które nie dają się usunąć, mimo wykorzystania wszelkich dostępnych źródeł i środków dowodowych. O naruszeniu tego przepisu można zatem mówić dopiero wówczas, gdy mimo przeprowadzenia postępowania dowodowego zgodnie z regułami, o których mowa w art. 7 k.p.k. wątpliwości te nie zostały usunięte i rozstrzygnięto je na niekorzyść oskarżonego. Dodać przy tym należy, że zasada ta nie wchodzi w grę, jeżeli wątpliwości zgłasza jedynie autor środka odwoławczego, a nie miał ich (jak w niniejszej sprawie) sąd orzekający, który dokonał stanowczych, zgodnych z dyrektywami określonymi w art. 7 k.p.k. ustaleń faktycznych (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 stycznia 2006 r., III K 195/05, OSNKW z 2006 r., z. 4, poz. 39, str. 45).

Obejścia dostawy energii elektrycznej poza licznikami w miejscowości C. i (...) dokonał Z. S. (1). Jest on wujem konkubiny T. G.. To za sprawą T. G. Z. S. został wciągnięty do działalności przestępczej w miejscowości C. i (...). Wiedzę na temat uprawy konopi posiadał właśnie T. G.. Oczywistym było, że do uprawy konopi niezbędna jest energia elektryczna w dużej ilości. Po to właśnie był Z. S., aby zapewnić dopływ energii elektrycznej bez wykładania na nią kosztów Wskazano już wcześniej na wyjaśnienia T. R. (1), w których podał, że przyłącza robił Z. S., a decyzję podjął T. G.(k. 3960 i nast.). Zasadnym jest również odwołanie się do wyjaśnień Z. S.. Podał on, że robił nielegalne podłączenia w C. i w miejscowości (...). W C. robił to jeszcze za życia S. S. (1), a w miejscowości (...) było to miesiąc po wymianie słupa(k. 1173). A zatem nie ma wątpliwości, iż T. G. miał świadomość istnienia nielegalnego podłączenia energii elektrycznej na obu plantacjach. Tej oceny nie zmienia fakt, iż T. G. odbywał karę pozbawienia wolności gdy dokonano nielegalnego obejścia licznika elektrycznego w miejscowości C.. Wskazano już wyżej na dowody świadczące o tym, że T. G. wydawał polecenia z Zakładu Karnego. Istota przestępstwa stypizowanego w art. 278§5k.k.nie sprowadza się do dokonania samego nielegalnego obejścia licznika energii elektrycznej, a do kradzieży energii elektrycznej. Kradzież energii miała miejsce gdy oskarżony opuścił Zakład Karny.

Zupełnie nie jest zrozumiałym zarzut „w jaki sposób możliwe było przypisanie oskarżonemu popełnienia czynu zabronionego z art. 278§5k.k.(s. 61 i nast. Uzasadnienia wyroku), podczas gdy w punkcie uzasadnienia wyroku(s. 48) Sąd w ogóle nie wymienia oskarżonego T. G. (1) jako osobę współdziałającą w tym procederze.

Po pierwsze zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego ustalenia faktyczne to te, które zawarte są w opisie czynu (zob. wyrok SN z 21 stycznia 2008 r., V KK 221/07, OSNKW 2008 z.2, poz. 21 i wyrok SN z 5 stycznia 2011 r., V KK 219/10, niepubl.). W punkcie 5 części dyspozytywnej skarżonego wyroku T. G. został uznany winnym popełnienia

zarzucanych mu czynów w punkcie III i V części wstępnej wyroku. Wskazano tam, iż T. G. dokonał kradzieży energii elektrycznej w ramach podziału ról. Wyżej omówiono jego rolę.

Po wtóre zważyć należy na całość uzasadnienia wyroku sądu pierwszej instancji. Sąd Okręgowy w pisemnych motywach swego rozstrzygnięcia omówił rolę T. G. w kradzieży energii elektrycznej(s. 1 - 3 uzasadnienia).

A zatem reasumując powyższe Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do uwzględnienia zarzutów jak i wniosków sformułowanych w apelacji T. G..

Sąd Okręgowy prawidłowo ustalił okoliczności, które należało wziąć pod uwagę przy wymiarze kary(k. 7057-7061). Sąd Apelacyjny nie znajduje podstaw do oceny, iż kara wymierzona T. G. jest karą rażąco surową. Mimo przewagi okoliczności obciążających sąd orzekł kary jednostkowe w wysokości zbliżonej do dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Także kara łączna została ukształtowana w oparciu o zasadę asperacji zbliżoną do zasady absorpcji. Wysokość orzeczonej grzywny jest następstwem oceny bardzo wysokiej społecznej szkodliwości popełnionych przestępstw oraz ustaleniem dużych korzyści osiągniętych przez oskarżonego z popełnionych przestępstw.

Sąd pierwszej instancji nie prawidłowo zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 26 maja 2011 r. do 16 listopada 2012 r. T. G. był tymczasowo aresztowany od 25 lutego 2011 r. (k. 1996) do 16 listopada 2012 r.(k. 4502) Okres tymczasowego aresztowania od 25 lutego 2011 r. do 25 maja 2011 r. został zaliczony na poczet kary pozbawienia wolności przez Sąd Apelacyjny w wyroku z 12 czerwca 2014 r. o sygn.. II AKa 48/14(k. 5249v.). T. G. został zatrzymany 25 lutego 2011 r. o godz. 14:45. Stąd też zaliczenie aresztu winno być od 25 maja 2011 r. Wobec tego rozstrzygnięcia w apelacji nie postawiono zarzutu. Stąd też sąd pierwszej instancji jest uprawniony do skorygowania swego rozstrzygnięcia w oparciu o art. 420§2k.p.k.

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny orzekł jak na wstępie. Podstawę prawną rozstrzygnięcia stanowi art. 437§1k.p.k. Orzeczenie o kosztach sądowych w tym o opłacie uzasadnia treść art. 636§1k.p.k. w zw. z art. 634k.p.k. w zw. z art. 633k.p.k. oraz art. 618§1pkt 1k.p.k. w zw. z §1ust. 1rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 18.06.2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym/ Dz. U. Nr 108, poz. 1026 ze zm./ . Wysokość orzeczonych opłat uzasadnia art. 2 ust.1pkt 5, art. 3 ust.1 i art. 8 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych – tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm./

W odniesieniu do apelacji oskarżonego **T. P. (1)**.

W apelacji postawiono zarzuty błędu w ustaleniach faktycznych oraz zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonej kary. Zarzuty błędu w ustaleniach faktycznych dotyczą :

- działania w zorganizowanej grupie przestępczej,
- ustalenia wartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionych przestępstw,
- wartości skradzionej energii elektrycznej.

Apelujący zdaje się nie dostrzegać, iż pierwszy wyrok w tej sprawie(k. 4732-4769) wobec oskarżonego został uchylony, a sprawa została przekazana do ponownego rozpoznania w następstwie uwzględnienia apelacji prokuratora(k. 5079) zarzucającej między innymi uniewinnienie oskarżonego od działania w zorganizowanej grupie przestępczej oraz z powodu braku ustaleń, iż oskarżony dopuścił się popełnienia pozostałych przestępstw działając w zorganizowanej grupie przestępczej. Do tego zagadnienia Sąd Apelacyjny wyczerpująco odniósł się w pisemnym uzasadnieniu swego wyroku(k. 5280-5285). Sąd pierwszej instancji wykonując zalecenia sądu odwoławczego dokonał prawidłowych ustaleń. Także Sąd Okręgowy w sposób wyczerpujący i przekonywujący uzasadnił swe stanowisko(k. 6995-7001 oraz k. 7021-7027). Argumentację przedstawioną przez oba sądy sąd odwoławczy w aktualnym składzie podziela, przyjmuje za własną i tym samym nie znajduje powodów do ponownego powtarzania przedstawionej już argumentacji, zwłaszcza, że stanowisko prezentowane w apelacji nie podważa wskazanej argumentacji.

Sąd Apelacyjny uznaje za wystarczające wskazanie na konsekwentne wyjaśnienia P. S. (1). Podał on, iż J. H. (1) mówił mu, że (...) – T. P. (1) jest kierownikiem. Po zbiorze spotykali się : A. R. (1), T. R. (1), T. P. (1) i T. G. (1), podliczali koszty i dzielili się zyskiem we czterech(k. 1123). Działanie T. P. (1) w zorganizowanej grupie potwierdza A. R. (1)(k. 1585). Podał on, że T. G. (1) kierował przedsięwzięciem a od nadzoru był (...). Podobnie T. R. (1) w swych wyjaśnieniach opisał role poszczególnych osób, co pozwala na ocenę istnienia zorganizowanej grupy przestępczej(k. 3691 i nast.). Także wyjaśnienia T. P. (1) nie pozostawiają wątpliwości w tym zakresie. Podał on(k. 2606), że T. G. (1) i oskarżony dogadali się z A. R. (1), że mogą rozwinąć plantację marihuany. A. R. (1) był zorientowany, że oni mają wiedzę na ten temat i wszystko zorganizował.

Sąd Okręgowy ustalił, że T. P. (1) uczestniczył w pozyskaniu 50 000 gramów marihuany wartości 1.250 000 zł oraz w pozyskaniu 101 000 gramów marihuany wartości 2 525 000 zł i z tego przestępstwa osiągnął korzyść w kwocie 200 000 zł.

Podstawę ustaleń w zakresie osiągniętej korzyści z popełnionych przestępstw stanowią wyjaśnienia T. P. (1)(k. 2648). Wyjaśnił on „ Ogólnie z tego wszystkiego mogłem mieć około 200 000 zł. A. R. (1) z T. G. (1) mieli drugie tyle”. Wskazano już wyżej na wyjaśnienia P. S. (1)(k. 1123), który podał, że A. R. (1), T. R. (1), T. G. (1) i T. P. (1) spotykali się po zbiorze podliczali koszty i dzielili się zyskiem we czterech. Wskazani oskarżeni stali najwyżej na czele grupy. Stąd też sąd pierwszej instancji mając na uwadze wyjaśnienia T. P. (1) był uprawniony ustalić, iż także T. G. (1), A. R. (1) i T. R. (1) osiągnęli korzyść ze wspólnie popełnionych przestępstw nie mniejszą jak po 200 000 zł. Zważywszy również należy, iż pozostali członkowie grupy, którzy stali niżej w strukturze wskazali jakie korzyści osiągnęli : P. S. (1) 70 000 zł(k. 2637), J. H. (1) 70 000 zł(k. 3160), J. J. (2) 20 000 zł(k. 2640-2641). W ocenie sądu odwoławczego wskazane ustalenia nie budzą wątpliwości. Przekonuje również argumentacja sądu pierwszej instancji przedstawiona na poparcie dokonanych ustaleń(k. 7040-7042). Sąd Apelacyjny podziela te ustalenia, gdyż mają one oparcie w zebranych dowodach, ocenionych w sposób, który nie narusza wskazań zawartych w art. 7 k.p.k.

W aktach sprawy znajdują się wyliczenia pokrzywdzonego dotyczące ilości i wartości skradzionej energii elektrycznej(k. 521-523 i k.824). Na tę okoliczność zostali przesłuchani pracownicy pokrzywdzonego, którzy stwierdzili fakt nielegalnego podłączenia do sieci energetycznej(J. S. k. 5772, W. S. k. 5773, P. O. k. 5775). Dokonując ustaleń faktycznych w tym zakresie Sąd Okręgowy wskazał na wyjaśnienia oskarżonych mówiące o tym, kto uczestniczył bądź był obecny przy nielegalnych podłączeniach. Sąd odwołał się również do dowodów z dokumentów, a zwłaszcza protokołów oględzin oraz taryfy operatora systemu dystrybucyjnego (...)

W zaskarżonym wyroku sąd pierwszej instancji nie podzielił wyliczeń dokonanych przez pokrzywdzonego. Dokonał własnych wyliczeń(k. 7055-7056). Przyjął wartości znacznie mniejsze od tych jakie podał pokrzywdzony. Sąd działał na korzyść oskarżonych wychodząc ze słusznego założenia, że precyzyjnie tych wartości w realiach ocenianej sprawy nie da się wyliczyć, wartość skradzionej energii nie ma wpływu na kwalifikację prawną, a w istocie także na ostateczną odpowiedzialność karną, gdy się zważy, iż zasadnicza odpowiedzialność karna dotyczy popełnionych zbrodni.

Sąd pierwszej instancji ograniczył się do wyliczeń związanych z jednym cyklem(k. 7056). Jest to wyliczenie, które jest zaniżone, gdyż nie uwzględnia ilość cykli produkcyjnych przyjętych w zarzucie. To ustalenie jest kwestionowane jedynie w apelacji wniesionej na korzyść. Stąd też takie zaniżone ustalenia zostały zaakceptowane przez sąd odwoławczy.

W uzasadnieniu apelacji jej autor podniósł, że „nie wykazano żadnych wartości zaboru energii elektrycznej”. Trudno zrozumieć takie stanowisko, a tym bardziej je zaakceptować. Sąd pierwszej instancji wskazał na szereg dowodów świadczących o nielegalnym poborze energii. Świadek J. S. (2) podał (k. 5772), że w miejscowości (...) urządzenia elektryczne były poza pomiarem. Podobnie W. S. (2) zeznał(k. 5773), że w C. na strychu posesji była puszka wpięta między zabezpieczenie główne a licznik. Także oskarżony T. P. wyjaśnił, iż energia była pobierana nielegalnie. Wartość skradzionej energii została wyliczona przez pokrzywdzonego, zaś sąd pierwszej instancji tę wartość odniósł jedynie do jednego cyklu uprawy, a więc z maksymalną korzyścią dla oskarżonego, z powodów które wskazano wyżej.

W apelacji postawiono także zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonej kary. Z uzasadnienia apelacji nasuwa się wniosek, iż zarzut dotyczy kary pozbawienia wolności oraz kary grzywny. Zarzut jest częściowo zasadny w odniesieniu do kary grzywny, jednakże nie z tych powodów, które wskazano w apelacji.

Oskarżonemu wymierzono kary za dwie zbrodnie popełnione w ciągu przestępstw w grupie przestępczej. Ma rację skarżący, że po stronie oskarżonego wystąpiły okoliczności łagodzące podnoszone w apelacji. Te okoliczności nie uszły uwadze sądu pierwszej instancji. Wskazywane okoliczności, a zwłaszcza przyznanie się do popełnionych przestępstw oraz współpraca z organami ścigania dały podstawę do orzeczenia kar w oparciu o instytucję obowiązkowego nadzwyczajnego złagodzenia kary i to do wszystkich przestępstw. Konsekwencją nadzwyczajnego złagodzenia kary było orzeczenie kary pozbawienia wolności za zbrodnie poniżej ustawowego minimum co w konsekwencji pozwoliło na warunkowe zawieszenie wykonania tej kary.

W odniesieniu do przestępstwa z art. 258§1k.k. oraz w odniesieniu do przestępstwa z art. 278§5k.k. sąd stosując nadzwyczajne złagodzenie kary w oparciu o art. 60§6 pkt 4k.k. orzekł kary grzywny. Nadzwyczajnie łagodząc karę za wskazane występki sąd przeoczył treść art. 60§7k.k. w zw. z art. 37ak.k. Zgodnie z art. 37ak.k. „Jeżeli ustawa przewiduje zagrożenie karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 8 lat, można zamiast tej kary orzec grzywnę albo karę ograniczenia wolności, o której mowa w art. 34§1apkt 1 lub 4”. Wskazany przepis obowiązuje w dacie orzekania. Powołany przepis przewiduje sankcje alternatywne za występki zagrożony karą pozbawienia wolności do lat 8. Sąd też jeżeli czyn zagrożony jest więcej niż jedną z kar wymienionych w art. 32 pkt 1-3, nadzwyczajne złagodzenie kary polega na odstąpieniu od wymierzenia kary i orzeczeniu środka karnego wymienionego w art. 39 pkt 2-3,7,8, środka kompensacyjnego lub przepadku(art. 60§7k.k.). Wskazany przepis winien stanowić podstawę rozstrzygnięcia przy nadzwyczajnym złagodzeniu kary za występki z art. 258§1k.k. oraz z art. 278§5k.k.(oba zagrożone karą pozbawienia wolności do lat pięciu). A zatem wyrok należało skorygować poprzez zastąpienie w podstawie wymiaru kary art. 60§6 pkt 4k.k. art. 60§7k.k. i w konsekwencji odstąpienie od wymierzenia oskarżonemu kary. Jednakże art.60§7k.k. przewiduje obowiązkowe orzeczenie środka karnego wymienionego w art. 39pkt2-3,7,8, środka kompensacyjnego lub przepadku. Orzeczono środek karny w postaci świadczenia pieniężnego, ustalając wysokość tego w dolnej granicy.

Konsekwencją wskazanej zmiany wyroku jest utrata mocy orzeczonej kary łącznej grzywny. Jednocześnie nie zachodziła potrzeba orzeczenia nowej kary łącznej, gdyż do wykonania pozostaje kara orzeczona w punkcie 9(dziewiątym) skarżonego wyroku.

W uznaniu sądu odwoławczego tak orzeczonych kar nie można ocenić jako kar rażąco surowych. Są one adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości popełnionych zbrodni oraz korzyści osiągniętych przez oskarżonego z popełnionych przestępstw, jego roli w popełnieniu tych przestępstw, a zarazem odpowiadają ustawowym dyrektywom wymiaru kary wskazanym w art. 53§1i2k.k.

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny orzekł jak w punktach V,VI i VII wobec T. P. (1). Podstawę prawną rozstrzygnięcia stanowi art. 437§1k.p.k. Orzeczenie o kosztach sądowych w tym o opłacie uzasadnia treść art. 636§1k.p.k. w zw. z art. 634k.p.k. w zw. z art. 633k.p.k. oraz art. 618§1pkt 1k.p.k. w zw. z §1ust. 1rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 18.06.2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym/ Dz. U. Nr 108, poz. 1026 ze zm./ . Wysokość orzeczonych opłat uzasadnia art. 2 ust.1pkt 5, art. 3 ust.1 i art. 10 ust.1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych – tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm./.

W odniesieniu do apelacji oskarżonego **A. R. (1)**.

W apelacji postawiono szereg zarzutów dotyczących wyroku oraz zawarto w apelacji zażalenie dotyczące postanowienia z dnia 20.10. 2014r. Sądu Okręgowego w Opolu łączącego sprawy o sygn. III K 105/11 i III K 84/13.

Postanowieniem z dnia 20 października 2014 r. o sygn. akt III K 121/14(k. 5611) Sąd Okręgowy w Opolu połączył do wspólnego rozpoznania sprawy zawisłe przed tym sądem, w których oskarżonym był A. R. (1). Na rozprawie

w dniu 22 października 2014 r.(k. 5632) przewodniczący składu orzekającego ogłosił to postanowienie stronom. Na tej rozprawie obecny był A. R. (1) oraz jego obrońca. Postanowienie jest prawidłowe. Po pierwsze w sprawie zachodzi łączność podmiotowa. W takiej sytuacji sprawy powinny być rozpoznawane w jednym procesie, a tylko wyjątkowo gdy zachodzą okoliczności utrudniające łączne rozpoznanie spraw, można odrębnie rozpoznawać sprawy tych samych osób oskarżonych o różne czyny(art. 34§3k.p.k.).Po wtóre na wskazane wyżej postanowienie nie przysługuje zażalenie, bowiem przepisy o łączności podmiotowej jak i o łączności przedmiotowej nie przewidują zażalenia na takie postanowienie. Taki też wniosek wynika z treści art. 459§1 i 2 k.p.k. Po trzecie gdyby nawet zażalenie przysługiwało uchybiono terminowi, o którym mowa w art. 460 k.p.k., do wniesienia zażalenia. Po czwarte w realiach ocenianej sprawy łączne rozpoznanie obu spraw A. R. (1) w jednym procesie jest dla niego korzystniejsze jak rozpoznawanie tych spraw w równych procesach. Szerzej na ten temat będzie w dalszej części rozważań.

Chybiona jest również argumentacji przedstawiona w apelacji na poparcie złożonego zażalenia. Po pierwsze autor apelacji nie dostrzega, że instytucję nadzwyczajnego złagodzenia kary stosuje się do konkretnej kary wymierzonej za określone przestępstwo. A więc może wystąpić sytuacja, jak w zaskarżonym wyroku, że do pewnych przestępstw są podstawy aby wymierzyć za nie karę pozbawienia wolności w warunkach art. 60§3k.k., a do innych przestępstw takie podstawy nie występują. Po wtóre zgodnie z art. 443 k.p.k. naruszenie zakazu reformationis in peius, do którego odwołuje się skarżący ma miejsce wówczas, gdy przy ponownym rozpoznaniu sprawy wydano orzeczenie surowsze, gdy orzeczenie było zaskarżone wyłącznie na korzyść oskarżonego. W ocenianej sprawie taka sytuacja nie występuje. Wyrok wobec A. R. (1) został uchylony a sprawa przekazana do ponownego rozpoznania w następstwie uwzględnienia apelacji prokuratora oraz postawionych w tej apelacji zarzutów(k. 5079 – 5086 – apelacja prokuratora, k. 5280-5285v.).

W apelacji sformułowano zarzuty błędu w ustaleniach faktycznych. Apelujący podniósł, że sąd ustalił, iż „A. R. (1) wbrew przepisom ustawy uczestniczył w obrocie środkami odurzającymi w znacznych ilościach z plantacji w G., które otrzymał od J. J. (1), podczas gdy sam Sąd I instancji uznał, że J. J. (3) nie wytwarzał środków odurzających w G.”. Tak sformułowany zarzut dowodzi, iż apelujący nie dostrzega wyjaśnień A. R. (1) oraz niezbyt wnikliwie analizuje treść uzasadnienia wyroku sądu pierwszej instancji.

Podstawę kwestionowanych ustaleń stanowią wyjaśnienia A. R. (1). Te wyjaśnienia bardzo szczegółowo zostały przytoczone w związku z apelacją prokuratora. Stąd też nie zachodzi potrzeba ponownego ich powtarzania, a jedynie czyni się odesłanie do tego fragmentu uzasadnienia, które jest odpowiedzią na apelację prokuratora. W tym miejscu wskazuje się jedynie na karty z wyjaśnieniami A. R. (1) w tym zakresie(k. 1716, k. 1937- w tych wyjaśnieniach oskarżony podał, że J. przywoził do niego w 2009 r. marihuanę kilka razy po 3-4 kg, k. 4438-4439, gdzie oskarżony podał, że J. przywiózł do niego 20 kg marihuany).

Sąd pierwszej instancji w zaskarżonym wyroku ustalił, że A. R. (1) co najmniej trzykrotnie przyjął od J. J. (1) marihuanę w łącznej ilości 12 kg, wartości rynkowej 300 000 zł(punkt 21 skarżonego wyroku). W pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku sąd pierwszej instancji ustalił „ Przed marcem 2010 r. na terenie nieruchomości w (...) nie uprawiano ziela konopi innych niż włókniste. T. G. (1) i J. J. (1) nie uprawiali w okresie pomiędzy początkiem 2009 r. a 19 lutego 2010 r. wspólnie konopi innych niż włókniste w innym miejscu.(...) W 2009 r. T. G. (1) poinformował A. R. (1), iż ma przyjąć od J. J. (1) marihuanę pochodzącą rzekomo z jego plantacji. J. J. (1) miał złożyć marihuanę w (...) obok sklepu na ul. (...). A. R. (1) marihuanę miał przyjąć, poinformować o tym T. G. (1) i wydać ją M. K. (1). W oparciu o ustalony schemat działań J. J. (1) w 2009 r. co najmniej trzykrotnie dostarczył A. R. (1) marihuanę w ilości nie mniejszej niż 12 kg o wartości rynkowej około 300 000 zł. A. R. (1) po ukryciu marihuany w baraku zawiadomił o tym fakcie T. G. (1), a następnie wydawał środek odurzający M. K. (1). Nie zdołano ustalić pochodzenia i dalszego losu środka odurzającego. (s. 17 uzasadnienia).

W apelacji wskazano na naruszenie zasady skargowości wobec A. R. (1). Zarzut jest chybiony. Analiza zarzutu sformułowanego w punkcie XXII aktu oskarżenia oraz analiza przypisanego A. R. (1) czynu w punkcie 21 zaskarżonego wyroku dowodzi, iż A. R. (1) był oskarżony o uczestnictwo w obrocie znaczną ilością środków odurzających, które przyjął od J. J. (1) i za taki czyn został skazany. Do bytu przestępstwa przypisanego oskarżonemu w punkcie 21

zaskarżonego wyroku należy uczestnictwo w obrocie. Dla odpowiedzialności karnej z tego przepisu nie jest istotne czy J. J. (1) wyprodukował marihuanę w G., czy też w innym miejscu. Istotne jest, że A. R. (1) przyjął tę marihuanę, a następnie przekazał ją innej ustalonej osobie. Na tym polega jego udział w obrocie.

Sąd I instancji skazał A. R. (1) za przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. Przepis art. 56 ust. 1 u.p.n. przewiduje dwie alternatywne formy sprawcze przestępnego zachowania, a to: wprowadzenie do obrotu środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej albo (tzw. alternatywna rozłączna) uczestniczenie w takim obrocie

W ocenie Sądu Apelacyjnego nie ulega wątpliwości, że A. R. (1) w sprawie niniejszej został skazany za czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., polegający na uczestniczeniu w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci marihuany, a zatem zrealizował znamię, o którym mowa w art. 56 ust. 1 in fine powołanej ustawy. Wynika to wyraźnie z opisu przedmiotowego czynu i zawartego tam sformułowania „uczestniczył w obrocie”. A. R. (1) został skazany za przestępstwo w formie sprawczej polegającej na uczestniczeniu w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci marihuany.

W Komentarzu do art. 56 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii autorstwa Katarzyny Łuczar i Anny Muszyńskiej (Oficyna 2008 r.), wskazano „Wprowadzenie do obrotu środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej, zgodnie z treścią art. 4 pkt 34 u.p.n., polega na udostępnieniu ich odpłatnie lub nieodpłatnie osobom trzecim. Warunkiem koniecznym jest również ustalenie, że osoba, której środki są udostępniane, nie jest konsumentem. Wprowadzenie do obrotu oznacza różnego rodzaju aktywną formę obrotu, natomiast uczestnictwo w obrocie będzie stanowić bierną jego formę. W przypadku gdy odbiorcą jest konsument takich środków, sprawca nie popełnia przestępstwa określonego w art. 56, lecz jedno z przestępstw udzielania, określanych w przepisach art. 58 lub 59 (zob. wyrok SA w Krakowie z dnia 31 października 2006 r., II AKA 177/06, KZS 2006, z. 12, poz. 31; wyrok SA w Białymstoku z dnia 12 lutego 2004 r., II AKA 389/03, OSAB 2004, nr 2, poz. 27). „Uczestniczenie w obrocie polega na przyjęciu odpłatnie bądź nieodpłatnie środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej przez osobę nie będącą konsumentem w celu późniejszego ich przekazania innej osobie, przy czym nabywca nie jest konsumentem”.

W świetle powyższego, analizując opis przypisanego oskarżonemu A. R. (1) czynu nie ulega kwestii, że chodzi tu o uczestniczenie przez tegoż oskarżonego w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci marihuany. Uczestniczy bowiem w obrocie ten kto przyjmuje narkotyki (nieodpłatnie lub odpłatnie) w zamiarze późniejszego ich przekazania (zbycia) osobie nie będącej konsumentem (zob. wyrok SA we Wrocławiu z dnia 25 czerwca 2009 r., II AKA 122/09, LEX nr 512067, Prok. i Pr. – wkł. 2010/11/15). Należy nadto zwrócić uwagę na okoliczność, że w opisie czynu przypisanego oskarżonemu w zaskarżonym wyroku został zamieszczony zwrot „... a następnie przekazał innej osobie”. Wskazać również należy, iż ta inna osoba została ustalona, z tym że wyłączono wobec niej materiały do odrębnego rozpoznania (k. 3299), a ilość przekazywanej marihuany jednoznacznie świadczy, iż odbiorca nie był konsumentem.

Kolejny zarzut apelacji dotyczy błędów w ustaleniach faktycznych w zakresie udziału oskarżonego w wytwarzaniu marihuany w miejscowości P. i U. wspólnie z T. W. (3) i R. K. (1).

Wobec A. R. (1) zapadł 27 marca 2014 r. wyrok skazujący w Sądzie Okręgowym w Opolu o sygn. III K 84/13 (k. 5647). Na podstawie wskazanego wyroku A. R. (1) został skazany na karę łączną 5 lat pozbawienia wolności, 500 stawek grzywny po 80 zł każda stawka oraz przepadek korzyści majątkowej pochodzącej z przestępstwa w kwotach : 84 000 zł i 300 000 zł. Wyrok ten został uchylony a sprawa została przekazana do ponownego rozpoznania wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 2 września 2014 r. o sygn. II AKA 227/14 (k. 5654) po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego. W pisemnym uzasadnieniu swego wyroku Sąd Apelacyjny w odniesieniu do apelacji obrońcy A. R. (1) stwierdził „ Uchylenie zaskarżonego wyroku w stosunku do oskarżonego A. R. (1) uzasadnione było nie tyle słuszością podniesionych w apelacji zarzutów, jak potrzebą skonkretyzowania jego roli w zakresie przestępczego procederu uprawy konopi i wytwarzania zeń środka odurzającego w postaci marihuany na terenie nieruchomości w P. i U. i ewentualnie ustalenia rozmiarów korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionych przestępstw”(k. 5887). Dalej

sąd ten wskazał, iż akceptuje ustalenia sądu pierwszej instancji oparte na wyjaśnieniach T. W. (3) i co do zasady R. K. (1). Sąd Apelacyjny ocenił, że „Wbrew zarzutom zawartym w apelacji, istniejące w sprawie dowody wystarczały do uznania sprawstwa i winy oskarżonego w zakresie obu zarzucanych mu czynów”. Rozważenia wymagała jedynie forma popełnienia przestępstw oraz korzyści osiągnięte z popełnienia tych przestępstw(k. 5887v. - 5888).

Apelacja obrońcy oskarżonego A. R. (1) zdaje się nie dostrzegać stanowiska wyrażonego już przez sąd odwoławczy. Ustalenia Sądu Okręgowego są prawidłowe. W pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku sąd pierwszej instancji wskazał na dowody, które stanowiły podstawę ustaleń faktycznych(k. 7011-714). Z poczynionych ustaleń wynika, że A. R. (1) wspólnie z T. W. (3) i R. K. (1) w P. w co najmniej dwóch cyklach produkcyjnych wytworzył łącznie 12 kg marihuany wartości 180 000 zł. W miejscowości U. A. R. (1) uczestniczył w wytworzeniu marihuany w łącznej ilości nie mniejszej niż 50 kg wartości 750 000 zł. Odkonano to w co najmniej w 10 cyklach do czasu aresztowania A. R. (1) to jest do 19 lutego 2010 r.

Ustaleń sąd pierwszej instancji dokonał w oparciu o zeznania i wyjaśnienia T. W. (3), R. W. (2) i R. K. (1). Dokonana przez Sąd Okręgowy w Opolu ocena wskazanego materiału dowodowego nie budzi żadnych wątpliwości(k. 7044-7048). Sąd Apelacyjny, wbrew temu co twierdzi apelujący, nie dostrzega dowolności w ocenie dowodów oraz dowolności w zakresie ustaleń faktycznych. W konfrontacji z zeznaniami wskazanych świadków prawidłowo sąd pierwszej instancji dokonał krytycznej oceny wyjaśnień A. R. (1)(k. 5672), który zaprzeczył swemu udziałowi w popełnionych przestępstwach.

Sąd pierwszej instancji dokonał oceny wskazanych świadków w oparciu o zasadę bezpośredniości. Co do istotnych faktów te zeznania są konsekwentne, mimo upływu czasu. Zważyć należy także, że zeznania wskazani świadkowie złożyli już po prawomocnym ich skazaniu, w tym za te same czyny.

T. W. (3) słuchany na rozprawie w dniu 16 marca 2016 r.(k. 6606- 6615) w swych obszernych zeznaniach wskazał na rolę A. R. (1) w popełnionych przestępstwach. W popełnieniu tych przestępstw uczestniczył także T. W. (3), za co został prawomocnie skazany. Po odczytaniu podtrzymał odczytane mu wyjaśnienia oraz wyjaśnił występujące rozbieżności. Zważyć należy, że istotne fakty podawane przez T. W. (3) są zbieżne z zeznaniami R. W. (2)(k. 6615-6619). Świadek oświadczył również po odczytaniu mu uprzednio złożonych wyjaśnień, że je podtrzymuje. Podał powody dlaczego złożył odczytane mu wyjaśnienia, „są zgodne z prawdą”(k. 6618). Fakty podane przez T. W. (3) oraz R. W. (2) znajdują również potwierdzenie w zeznaniach R. K. (1)(k. 6675-6683).

Prawidłowo również sąd pierwszej instancji ocenił rolę A. R. (1) w popełnieniu przestępstw. Sąd Okręgowy ocenił, że A. R. (1) działał w ramach ustalonego podziału ról. Wyłożył pieniądze na zakup i remont nieruchomości. Znał przeznaczenie tych nieruchomości. Oceniał przydatność nieruchomości do uprawy marihuany. Sprawował funkcję nadzoru i kierowania(k. 6618). Z zeznań T. W. (3) wynika, że bez udziału A. R. (1) uprawa w U. nie miałaby szans (k. 6609). Podobnie R. K. (1) zeznał(k. 6697), że bez finansowego wsparcia A. R. (1) nie byłoby ich stać na zakup nieruchomości w U. i rozpoczęcie tam uprawy. W odniesieniu do uprawy w P. T. W. (3) podał, że bez udziału A. R. (1) byłyby trudności ze zgromadzeniem środków na zakup nieruchomości w P. i jej remont(k. 6608). A. R. (1) odbierała wytworzoną marihuanę i płacił za nią.

Wskazane zachowania A. R. (1) były uzgodnione, zwłaszcza z R. K. (1) i stanowiły istotny wkład w realizację wspólnego przestępczego przedsięwzięcia. A. R. (1) obejmował własną wolą popełnienie obu omawianych przestępstw.

Kolejne zarzuty postawione w apelacji dotyczyły ustaleń w zakresie korzyści jakie A. R. (1) osiągnął z popełnianych przestępstw.

Podstawę ustaleń w zakresie korzyści majątkowej osiągniętej przez A. R. (1) z popełnionych przestępstw stanowią wyjaśnienia T. P. (1), P. S. (1), T. W. (3), R. W. (2) i R. K. (1).

T. P. (1) w odniesieniu do plantacji w miejscowości (...) oraz w miejscowości C. wyjaśnił „Ogólnie z tego wszystkiego mogłem mieć około 200 000 zł. A. R. (1) z T. G. (1) mieli drugie tyle”. Z kolei P. S. (1) podał(k. 1123), że A. R. (1), T. R.

(1), T. G. (1) i T. P. (1) spotykali się po zbiorze, podliczali koszty i dzielili się zyskiem we czterech. Wskazani oskarżeni stali najwyżej na czele grupy. Stąd też sąd pierwszej instancji mając na uwadze wyjaśnienia T. P. (1) był uprawniony ustalić, iż także T. G. (1), A. R. (1) i T. R. (1) osiągnęli korzyść ze wspólnie popełnionych przestępstw nie mniejszą jak T. P. (1). Zważyć również należy, iż pozostali członkowie grupy, którzy stali niżej w strukturze wskazali jakie korzyści osiągnęli : P. S. (1) 70 000 zł(k. 2637), J. H. (1) 70 000 zł(k. 3160), J. J. (2) 20 000 zł(k. 2640-2641). W ocenie sądu odwoławczego wskazane ustalenia nie budzą wątpliwości. Przekonuje również argumentacja sądu pierwszej instancji przedstawiona na poparcie dokonanych ustaleń(k. 7040-7042). Sąd Apelacyjny podziela te ustalenia, gdyż mają one oparcie w zebranych dowodach, ocenionych w sposób, który nie narusza wskazań zawartych w art. 7 k.p.k.

Dokonując oceny wskazanych wyżej dowodów zważyć należy na wyjaśnienia T. R. (1). Podał on (k. 1697), że za 1 kg suszu dostawał od T. G. (1) 3000 zł. W kolejnych wyjaśnieniach (k. 3690 i nast. złożone przed sądem 16.01.2022 r.) przyznał, że dostawał 4000 zł za kg marihuany. Na kolejnej rozprawie przyznał, że na plantacji w miejscowości (...) zarobił 60 000-80 000 zł(k. 3703). Przytoczone wyjaśnienia oskarżony podtrzymał na kolejnej rozprawie w dniu 29.10.2014 r.(k. 5676).

A. R. (1) przyznał się do wytwarzania marihuany na plantacji w miejscowości (...) oraz w miejscowości C.. Zważyć należy, iż w stawianych mu zarzutach ustalono, że uczestniczył w wytworzeniu 151 kg marihuany. W swych wyjaśnieniach podał, że zarobił około 50 000 – 70 000 zł(k. 3672 i nast..). Te wyjaśnienia należało ocenić krytycznie w konfrontacji z wyżej przedstawionymi dowodami.

Zeznania T. W. (3), R. W. (2) i R. K. (1) pozwoliły na ustalenie korzyści majątkowej osiągniętej przez A. R. (1) na plantacjach w miejscowości P. oraz w miejscowości U.. W oparciu o te zeznania sąd pierwszej instancji ustalił, że w P. wytworzono i dostarczono A. R. (1) 12 kg marihuany wartości 180 000 zł. W U. do lutego 2010 r.(do momentu tymczasowego aresztowania oskarżonego A. R.) w 10 cyklach wytworzono 50 kg marihuany, wartości 750 000 zł, którą to marihuanę dostarczono A. R. (1). Za tę marihuanę A. R. płacił po 10 000 zł za kilogram(k. 6617 – zeznania R. W.). Według R. K. za 1 gram mieli otrzymywać od A. R. po 8 zł(k. 6676).

A zatem skoro ustalono, że A. R. uczestniczył w wytworzeniu 62 kg marihuany, z czego wskazani wyżej świadkowie otrzymali dwie trzecie, czyli A. R. pozostała jedna trzecia, czyli 310 000 zł. W tym miejscu wskazać należy także na wyjaśnienia T. P. (1)(k. 2606 i nast.), że marihuana u A. R. kosztowała 15 000 – 16 000 zł. A więc reasumując powyższe sąd pierwszej instancji miał podstawy do ustaleń, że A. R. osiągnął łącznie korzyść majątkową w kwocie 510 000 zł z prowadzonej działalności przestępczej(200 000 zł z plantacji w miejscowości (...) i C. oraz 310 000 zł z plantacji w miejscowości P. i U.).

Apelujący zarzucając sądowi pierwszej instancji obrazę przepisów postępowania : art. 7k.p.k., art. 5§2k.p.k., art. 92k.p.k., art. 410 k.p.k., art. 44§1k.k., 4 i 8k.k. oraz art. 45§1k.k. i art. 115§9k.k. odwołał się do postanowienia Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 10 lipca 2013 r. o sygn. akt II AKz 266-270/13. We wskazanym postanowieniu Sąd Apelacyjny wyraził pogląd, że korzyść majątkową jaką odniósł oskarżony wyrażają pieniądze uzyskane bezpośrednio z przestępstwa. Polski pieniądź zgodnie z art. 115§9k.k. jest przedmiotem. Na podstawie art. 45§1k.k. można orzec przepadek korzyści w postaci przedmiotu, w rozumieniu art. 115§9 k.k. ale tylko takiego, który nie pochodzi z przestępstwa bezpośrednio(ten podlega przepadkowi na podstawie art. 44§1k.k.) albo korzyści majątkowej pochodzącej z przestępstwa bezpośrednio, jak i pośrednio, nie będącej przedmiotem(innego prawa majątkowego). Orzeczenie środka karnego przepadku, w każdej postaci musi mieć ściśle określony substrat, w postaci konkretnie wskazanych składników majątkowych sprawcy, istniejących w chwili orzekania. Istoty środka karnego w postaci przepadku korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa albo jej równowartości nie można sprowadzać do nałożenia na sprawcę obowiązku zapłaty określonej sumy pieniężnej, bez ustalenia, że sprawca dysponuje konkretnymi wartościami, mogącymi stanowić przedmiot przepadku. Orzekając przepadek równowartości przedmiotów przestępstwa w kwocie pieniężnej nie wolno jej ustalać abstrahując od rzeczywistego majątku sprawcy lecz orzec przepadek faktycznie posiadanych przezeń środków pieniężnych. Zważyć należy, że na podstawie art. 44§8 k.k. i art. 45§6 k.k. objęte przepadkiem przedmioty, korzyść majątkowa lub jej równowartość przechodzą na własność

Skarbu Państwa z chwilą uprawomocnienia się wyroku. Orzeczenie sądu ma w tej części charakter konstytutywny i musi odnosić się do realnie istniejącego przedmiotu, który z momentem prawomocności wyroku zmienia właściciela.

Ma rację apelujący, że w toku postępowania nie ustalono jakimi środkami dysponuje oskarżony. Te czynności winny być wykonane w toku postępowania wykonawczego. Wynika to wprost z treści art. 188§2k.k.w. W myśl tego przepisu „Wykonując przepadek przedmiotów, równowartości takich przedmiotów, korzyści osiągniętych z przestępstwa albo równowartości takich korzyści, urząd skarbowy, w razie potrzeby, ustala składniki mienia objętego przepadkiem, przed ich przejęciem”.

Prawidłowe jest ustalenie sądu, iż A. R. (1) uczynił sobie z popełnienia przestępstw stałe źródło dochodów. To ustalenie znajduje podstawy w zebranych materiale dowodowym, w tym w wyjaśnieniach A. R. (1). Za trafnością stanowiska sądu pierwszej instancji przemawiają następujące okoliczności. Po pierwsze czas, przez który oskarżony uczestniczył w wytwarzaniu marihuany – połowa 2005 r. do lutego 2010, a więc do momentu zatrzymania 19 lutego 2010 r.(k. 166). Po drugie ustalona duża ilość cykli produkcyjnych i wytworzona ilość marihuany. Po trzecie cel w jakim ta uprawa była prowadzona. A więc wytworzenie marihuany i wprowadzenie jej do obrotu. W świetle wyjaśnień A. R. (1) bezspornym jest w jaki sposób ta marihuana była wprowadzana do obrotu(dostarczana na zaplecze sklepu (...) skąd odbierał ją M. K. (1)). Po czwarte regularnie osiągnęte zyski.

W apelacji postawiono także zarzuty rażącej surowości orzeczonej kary pozbawienia wolności oraz kary grzywny.

Wyrok w sprawie III K 105/11 został uchylony w następstwie uwzględnienia apelacji prokuratora. W tej apelacji postawiono także wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie skazania A. R. (1) za przypisane jemu przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07. 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii(punkt 22 sentencji wyroku) gdzie wyeliminowano znamień” przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw” i nie zastosowano wobec oskarżonego wnioskowego przez oskarżyciela co do tego czynu nadzwyczajnego złagodzenia kary(k. 5080v..).

Za wskazany czyn A. R. (1) był skazany na karę roku pozbawienia wolności oraz 100 stawek dziennych grzywny po 100 złotych każda stawka(k. 4754).

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy sąd pierwszej instancji za omawiane przestępstwo orzekł karę roku i ośmiu miesięcy pozbawienia wolności oraz 150 stawek dziennych grzywny po 100 złotych każda stawka(k. 6855). Analiza obu omawianych rozstrzygnięć wskazuje, że sąd pierwszej instancji przyjął, te same ustalenia jak w pierwszym wyroku, a nadto zastosował nadzwyczajne złagodzenie kary, a mimo to wymierzył karę surowszą. Sąd Apelacyjny nie znajduje podstaw do akceptacji takiego rozstrzygnięcia w zakresie orzeczonej kary. W tym zakresie zmieniono zaskarżony wyrok w punkcie 21 części dyspozytywnej obniżając karę do wysokości kary orzeczonej w pierwszym wyroku. Tym samym straciła moc orzeczona kara łączna.

Kary wymierzone oskarżonemu T. R. (1) za przypisane mu przestępstwa w punktach 16 i 20 części rozstrzygającej zostały wymierzone z zastosowaniem instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary. Orzeczono za nie kary grzywny. W tym zakresie wyrok wymagał korekty z tych powodów, które wskazano przy omawianiu apelacji oskarżonego T. P. (1).

Istota omawianego zarzutu postawionego w apelacji (rażącej surowości orzeczonej kary) sprowadza się do rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 17 części dyspozytywnej skarżonego wyroku. W tym punkcie A. R. (1) został skazany za ciąg przestępstw na karę 5 lat pozbawienia wolności oraz 500 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda stawka. To skazanie objęło uprzednie skazania :

- 1. wyrokiem o sygn. III K 105/11 na karę 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz 300 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda stawka, za wytwarzanie marihuany na plantacjach w miejscowości C. oraz w miejscowości (...), przy czym przestępstwa kwalifikowane były z art. 53 ust. 2 i art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zastosowaniu art. 11§3k.k. i art. 91§1k.k. oraz art. 65§1k.k., a karę pozbawienia wolności wymierzono

z zastosowaniem nadzwyczajnego złagodzenia kary z art. 60§3k.k. i warunkowo zawieszono wykonanie tej kary na okres próby 6 lat z oddaniem pod dozór kuratora sądowego(k. 4753 i k. 4763),

- 2.wyrokiem o sygn. III K 84/13 na karę łączną 5 lat pozbawienia wolności oraz 500 stawek dziennych grzywny po 80 zł każda stawka, przy czym w skład kary łącznej wchodziły dwa skazania :

a) za czyn z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 20.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1k.k. na karę 3 lat i 2 miesiące pozbawienia wolności oraz 300 stawek dziennych grzywny po 80 zł każda stawka(wytwarzanie marihuany w miejscowości P.),

b) za czyn z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2009 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zastosowaniu art. 11§2k.k. i art. 65§1k.k. na karę 4 lat pozbawienia wolności i 350 stawek dziennych grzywny po 80 złotych każda stawka.

Wyrok Sądu Okręgowego w Opolu o sygn. III K 84/13 był zaskarżony wyłącznie przez obrońcę A. R. (1).

W omawianym punkcie 17 Sąd Okręgowy w Opolu zakwalifikował działanie A. R. (1) w odniesieniu do wszystkich zarzucanych mu przestępstw jako ciąg przestępstw.

Zważyć należy, iż art. 91§1k.k. uległ zmianie z dniem 1 lipca 2015 r. W znowelizowanym art. 91§1k.k. przesłankę popełnienia składających się na ciąg przestępstw „w podobny sposób” zastąpiono warunkiem ich popełnienia „z wykorzystaniem takiej samej sposobności”. W poprzednim brzmieniu art. 91§1k.k. musiała być zachowana tożsamość kwalifikacji prawnej każdego z przestępstw spiętych klamrą ciągłości oraz wskazana była podstawa wymiaru kary za ciąg przestępstw. Po nowelizacji art. 91§1k.k. odnosi się do podstawy wymiaru kary, przesądzając, że w przypadku ciągu stanowić musi ją przepis będący podstawą wymiaru kary za każde z przestępstw spiętych klamrą ciągłości w rozumieniu art. 91§1k.k.

Z powyższego wynika, że przed nowelizacją aby ocenić, iż pozostające w zbiegu realnym przestępstwa stanowią ciąg przestępstw, każde z tych przestępstw składających się na ciąg musiało być kwalifikowane z tego samego przepisu lub musiał być to ten sam zestaw przepisów tworzących kumulatywną kwalifikację w odniesieniu do każdego z czynów stanowiących części składowe ciągu przestępstw(tożsamość kwalifikacji prawnej). W aktualnym stanie prawnym każde z przestępstw spiętych klamrą ciągłości ma w podstawie kwalifikacji prawnej wykorzystany ten sam przepis, stanowiący podstawę wymiaru kary za każde z nich i jednocześnie obok tego przepisu w podstawie kwalifikacji we wszystkich lub niektórych pojawiają się inne jeszcze przepisy, stanowiące element budowy kumulatywnej kwalifikacji, niestanowiące jednak podstawy wymiaru kary.

Wskazane rozważania upoważniają do wniosku, że na gruncie aktualnie obowiązującego przepisu art. 91§1k.k. możliwy jest do przyjęcia ciąg wszystkich wyżej wskazanych przestępstw z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, gdyż nie jest wymagana aktualnie tożsamość kwalifikacji prawnej przestępstw tworzących ciąg przestępstw.

W ocenianym aktualnie wyroku sąd ustalił, podobnie jak w poprzednio przyjętych wyrokach, że A. R. (1) z popełnionych przestępstw uczynił sobie stałe źródło dochodów. Przyjął także, że wszystkie przestępstwa należało zakwalifikować z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomani. Sąd przeoczył, iż w wyroku z 27 marca 2014 r. o sygn. III K 84/13 nie było tożsamości kwalifikacji prawnej przestępstw. Apelacja była wniesiona na korzyść oskarżonego. Jednakże, jak wskazano już wyżej, w aktualnym stanie prawnym taka konstrukcja prawna jest możliwa. Należało zastosować ustawę obowiązującą w dacie orzekania, gdyż ustawa poprzednio obowiązująca nie jest względniejsza dla oskarżonego. W odniesieniu do wszystkich czynów wchodzących w skład ciągu przestępstw podstawą wymiaru kary jest art. 53 ust. 2 ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Rację ma apelujący zarzucając rażącą surowość orzeczonej kary pozbawienia wolności w punkcie 17 części dyspozytywnej skarżonego wyroku. Kształtując kary jednostkowe nie można tracić z pola widzenia postawy A. R. (1)

w toku całego postępowania, który przyznał się do większości zarzucanych mu czynów, współpracował z organami ścigania przy ujawnianiu przestępstw, wyraził skruchę oraz nie był dotychczas karany.

W wyroku z 24 maja 2013 roku o sygn. III K105/11 przy podstawie wymiaru kary za ciąg dwóch przestępstw zastosowano art. 60§3k.k.(k. 4753). W aktualnie zaskarżonym wyroku Sąd pierwszej instancji nie zastosował obligatoryjnego nadzwyczajnego złagodzenia kary. Oskarżonemu wymierzono karę z zastosowaniem art. 91§1k.k. przewidującego nadzwyczajne obostrzenie kary. W ocenianej sprawie, w zakresie kary wymierzonej w punkcie 17 części dyspozytywnej, ma miejsce sytuacja przewidziana w art. 57§2k.k. Stąd też w tym miejscu zasadnym jest odwołanie się do ukształtowanego na gruncie art. 57§2k.k. orzecznictwa. Między innymi w postanowieniu z dnia 4 lutego 2008 r., III KK 363/07, Prok. i Pr.-wkl.2008/18/6, Sąd Najwyższy wyraził pogląd, że w wypadku zbiegu nadzwyczajnego obostrzenia i złagodzenia kary tracą one obligatoryjny charakter przewidziany przepisem szczególnym. W sytuacji gdy sprawca popełnił przestępstwa w warunkach ciągu przestępstw (art. 91 § 1 k.k.), przy czym co do niektórych z tych przestępstw zachodziły przesłanki przewidziane w art. 60 § 3 k.k., sąd, orzekając jedną karę na podstawie przepisu, którego znamiona każde z tych przestępstw wyczerpuje, może - na podstawie art. 57 § 2 k.k. - albo zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary, albo wymierzyć karę z nadzwyczajnym jej obostrzeniem, albo orzec karę w granicach "zwyczajnego" ustawowego zagrożenia, natomiast przy podejmowaniu decyzji, którą z możliwości wybrać i w jakiej wysokości orzec karę, powinien kierować się dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 53 k.k.

Sąd pierwszej instancji w pisemnym uzasadnieniu skarżonego wyroku wskazał na okoliczności łagodzące jak i obciążające, które wziął pod uwagę przy wymiarze kary oskarżonemu A. R.(k.7058- 7060). Jednakże Sąd Okręgowy nie uzasadnił swego stanowiska dlatego nie orzekł kary bez jej zaostrzenia lub złagodzenia(k. 7060). Jest to zagadnienie kluczowe dla wymiaru kary. Rozważenia wymaga zatem, które okoliczności dominują. W ocenie sądu odwoławczego przeważają okoliczności pozwalające wymierzyć karę z zastosowaniem nadzwyczajnego jej złagodzenia.

Ciąg przestępstw z punktu 17 części dyspozytywnej skarżonego wyroku obejmuje cztery przestępstwa. Co do popełnienia dwóch z tych przestępstw oskarżony się przyznał. Współpracował z organami ścigania. Jego wyjaśnienia stanowią podstawę ustaleń faktycznych w sprawie. Niezbędnym jest zestawienie przestępstw do których popełnienia A. R. się przyznał z przestępstwami do których się nie przyznał. To zestawienie pozwala ocenić stopień społecznej szkodliwości poszczególnych czynów. Wszystkie czyny dotyczą wytworzenia marihuany. W odniesieniu do przestępstw, do których zachodzą warunki do zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary jest to 151 kg marihuany. W odniesieniu do pozostałych dwóch przestępstw składających się na ciąg przestępstw, do popełnienia których oskarżony się nie przyznaje jest to 62 kg marihuany. W ocenie sądu odwoławczego to zestawienie przemawia za zastosowaniem nadzwyczajnego złagodzenia kary pozbawienia wolności orzeczonej za omawiany ciąg przestępstw. Stąd też Sąd Apelacyjny złagodził orzeczoną karę pozbawienia wolności do wysokości jak w punkcie VIII podpunkt 2. Tak orzekając sąd odwoławczy miał na uwadze te okoliczności, które legły u podstaw rozstrzygnięcia zawartego w wyroku z 24 maja 2013 r.(k. 4753).

W zaistniałej sytuacji straciła moc kara łączna pozbawienia wolności oraz grzywny. Sąd odwoławczy orzekł nową karę łączną w oparciu o zasadę absorpcji. Zasadę tę zastosował również sąd pierwszej instancji (apelacja została wniesiona wyłącznie na korzyść oskarżonego).

Wymierzając karę A. R. należy mieć również na uwadze wewnętrzną sprawiedliwość wyroku oraz całokształt odpowiedzialności karnej za wszystkie przestępstwa popełnione przez oskarżonego. W rozpoznawanej sprawie oskarżony odpowiada za osiem przestępstw. W odniesieniu do sześciu z tych przestępstw istniały obligatoryjne podstawy nadzwyczajnego złagodzenia kary. Także w wyroku z 24 maja 2013 r. sąd pierwszej instancji zastosował nadzwyczajne złagodzenie kary do ciągu przestępstw, na który to ciąg składały się wówczas dwa przestępstwa.

A. R. jest mężczyzną w wieku 60 lat. Nie był dotychczas karany. Legitymuje się pozytywną opinią środowiskową. W ocenie sądu odwoławczego wskazane okoliczności oraz postawa procesowa oskarżonego przemawiają za warunkowym zawieszeniem wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. Wyznaczenie sześcioletniego okresu próby jest następstwem bardzo wysokiej społecznej szkodliwości przestępstw popełnionych przez oskarżonego oraz jego

wiodącej roli przy popełnianiu tych przestępstw. Te okoliczności przemawiały za potrzebą wyznaczenia dłuższego okresu oddziaływania resocjalizacyjnego na oskarżonego. Oddanie pod dozór kuratora sądowego w okresie próby było obligatoryjne.

Zmiana wyroku powoduje, iż dezaktualizuje się w znacznej mierze zarzut rażącej surowości orzeczonej kary grzywny. Ten zarzut został częściowo uwzględniony. Obniżono karę grzywny orzeczoną w punkcie 17 skarżonego wyroku. Kara łączna została wymierzona z zastosowaniem zasady absorpcji. Na poczet tej kary został zaliczony okres tymczasowego aresztowania. A więc w konsekwencji efektywnemu wykonaniu podlega grzywna w kwocie 16 800 zł. Gdy się zważy na dobrą sytuację materialną oskarżonego oraz bardzo wysokie korzyści jakie osiągał z popełnionych przestępstw, to tak orzeczonej grzywny nie można ocenić jako kary rażąco surowej i to w sytuacji gdy warunkowo zawieszono wykonanie kary pozbawienia wolności.

A. R. (1) był tymczasowo aresztowany od 19 lutego 2010 r.(k. 166) do 9 lipca 2010 r(k. 888). Stąd też ten okres(141 dni) zaliczono na poczet orzeczonej kary grzywny, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności odpowiada dwóm dziennym stawkom grzywny(282stawki).

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny orzekł jak na wstępie. Podstawę prawną rozstrzygnięcia stanowi art. 437§1k.p.k. Orzeczenie o kosztach sądowych w tym o opłacie uzasadnia treść art. 636§1k.p.k. w zw. z art. 634k.p.k. w zw. z art. 633k.p.k. oraz art. 618§1pkt 1k.p.k. w zw. z §1ust. 1rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 18.06.2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym/ Dz. U. Nr 108, poz. 1026 ze zm./ . Wysokość oruczonych opłat uzasadnia art. 2 ust.1pkt 5, art. 3 ust.1 i art. 10 ust.1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych – tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm./

W odniesieniu do apelacji oskarżonego **T. R. (1)**.

Apelacja oskarżonego kwestionuje

- osiągnięcie z popełnionych przestępstw przez T. R. (1) korzyści majątkowej w kwocie 200 000 zł i orzeczenie przepadku korzyści majątkowej w kwocie 200 000 zł,
- ustalenie, iż oskarżony T. R. (1) z popełnienia przestępstw uczynił sobie stałe źródło dochodów,
- rażąca niewspółmierność orzeczonej kary pozbawienia wolności oraz kary grzywny.

Podstawę ustaleń w zakresie korzyści majątkowej osiągniętej przez T. R. (1) z popełnionych przestępstw stanowią wyjaśnienia T. P. (1), P. S. (1) i T. R. (1). T. P. (1) wyjaśnił „Ogólnie z tego wszystkiego mogłem mieć około 200 000 zł. A. R. (1) z T. G. (1) mieli drugie tyle”. Odwołano się już wyżej do wyjaśnień P. S. (1)(k. 1123), który podał, że A. R. (1), T. R. (1), T. G. (1) i T. P. (1) spotykali się po zbiorze, podliczali koszty i dzielili się zyskiem we czterech. Wskazani oskarżeni stali najwyżej na czele grupy. Stąd też sąd pierwszej instancji mając na uwadze wyjaśnienia T. P. (1) był uprawniony ustalić, iż także T. G. (1), A. R. (1) i T. R. (1) osiągnęli korzyść ze wspólnie popełnionych przestępstw nie mniejszą jak T. P. (1). Zważyć również należy, iż pozostali członkowie grupy, którzy stali niżej w strukturze wskazali jakie korzyści osiągnęli : P. S. (1) 70 000 zł(k. 2637), J. H. (1) 70 000 zł(k. 3160), J. J. (2) 20 000 zł(k. 2640-2641). W ocenie sądu odwoławczego wskazane ustalenia nie budzą wątpliwości. Przekonuje również argumentacja sądu pierwszej instancji przedstawiona na poparcie dokonanych ustaleń(k. 7040-7042). Sąd Apelacyjny podziela te ustalenia, gdyż mają one oparcie w zebranych dowodach, ocenionych w sposób, który nie narusza wskazań zawartych w art. 7 k.p.k.

Dokonując oceny wskazanych wyżej dowodów zważyć należy na wyjaśnienia T. R. (1). Podał on (k. 1697), że za 1 kg suszu dostawał od T. G. (1) 3000 zł. W kolejnych wyjaśnieniach (k. 3690 i nast. złożone przed sądem 16.01.2022 r.) przyznał, że dostawał 4000 zł za kg marihuany. Na kolejnej rozprawie przyznał, że na plantacji w miejscowości (...) zarobił 60 000-80 000 zł(k. 3703). Przytoczone wyjaśnienia oskarżony podtrzymał na kolejnej rozprawie w dniu 29.10.2014 r.(k. 5676).

T. R. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Zważyć należy, iż w stawianych mu zarzutach ustalono, że uczestniczył w wytworzeniu 151 kg marihuany. Stąd też wyjaśnienia oskarżonego wskazują, że osiągnął większą korzyść z popełnionych przestępstw niż ustalił sąd pierwszej instancji. Taki wniosek nasuwa się gdy się przeliczy ilość wytworzonej marihuany przez kwoty za jeden kilogram jakie oskarżony otrzymywał. Z plantacji prowadzonej w miejscowości (...) oskarżony otrzymał, jak sam wskazał 60 000 – 80 000 zł. A zatem sąd odwoławczy nie znajduje podstaw do kwestionowania ustaleń sądu pierwszej instancji.

Apelujący zarzucając sądowi pierwszej instancji obrazę przepisów postępowania : art. 7k.p.k., art. 5§2k.p.k., art. 92k.p.k., art. 410 k.p.k., art. 44§1k.k., 4 i 8k.k. oraz art. 45§1k.k. i art. 115§9k.k. odwołał się do postanowienia Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 10 lipca 2013 r. o sygn. akt II AKz 266-270/13. We wskazanym postanowieniu Sąd Apelacyjny wyraził pogląd, że korzyść majątkową jaką odniósł oskarżony wyrażają pieniądze uzyskane bezpośrednio z przestępstwa. Polski pieniądź zgodnie z art. 115§9k.k. jest przedmiotem. Na podstawie art. 45§1k.k. można orzec przepadek korzyści w postaci przedmiotu, w rozumieniu art. 115§9 k.k. ale tylko takiego, który nie pochodzi z przestępstwa bezpośrednio(ten podlega przypadkowi na podstawie art. 44§1k.k.) albo korzyści majątkowej pochodzącej z przestępstwa bezpośrednio, jak i pośrednio, nie będącej przedmiotem(innego prawa majątkowego). Orzeczenie środka karnego przypadku, w każdej postaci musi mieć ściśle określony substrat, w postaci konkretnie wskazanych składników majątkowych sprawcy, istniejących w chwili orzekania. Istoty środka karnego w postaci przypadku korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa albo jej równowartości nie można sprowadzać do nałożenia na sprawcę obowiązku zapłaty określonej sumy pieniężnej, bez ustalenia, że sprawca dysponuje konkretnymi wartościami, mogącymi stanowić przedmiot przypadku. Orzekając przepadek równowartości przedmiotów przestępstwa w kwocie pieniężnej nie wolno jej ustalać abstrahując od rzeczywistego majątku sprawcy lecz orzec przepadek faktycznie posiadanych przezeń środków pieniężnych. Zważyć należy, że na podstawie art. 44§8 k.k. i art. 45§6 k.k. objęte przypadkiem przedmioty, korzyść majątkowa lub jej równowartość przechodzą na własność Skarbu Państwa z chwilą uprawomocnienia się wyroku. Orzeczenie sądu ma w tej części charakter konstytutywny i musi odnosić się do realnie istniejącego przedmiotu, który z momentem prawomocności wyroku zmienia właściciela. Brak substratu przypadku w chwili orzekania powoduje faktyczną niemożność orzeczenia tego środka karnego, w każdej przewidzianej przez ustawę postaci.

Ma rację apelujący, że w toku postępowania nie ustalono jakimi środkami dysponuje oskarżony. Te czynności winny być wykonane w toku postępowania wykonawczego. Wynika to wprost z treści art. 188§2k.k.w. W myśl tego przepisu „Wykonując przepadek przedmiotów, równowartości takich przedmiotów, korzyści osiągniętych z przestępstwa albo równowartości takich korzyści, urząd skarbowy, w razie potrzeby, ustala składniki mienia objętego przypadkiem, przed ich przejęciem”.

Prawidłowe jest ustalenie sądu, iż T. R. (1) uczynił sobie z popełnienia przestępstw stałe źródło dochodów. To ustalenie znajduje podstawy w zebranych materiale dowodowym, a zwłaszcza w wyjaśnieniach T. R. (1). Te wyjaśnienia przytoczono już wyżej. Za trafnością stanowiska sądu pierwszej instancji przemawiają także następujące okoliczności. Po pierwsze, czas przez który oskarżony uczestniczył w wytwarzaniu marihuany – połowa 2005 r. do lutego 2010, a więc do momentu zatrzymania go na plantacji w miejscowości (...) k. 5 – protokół zatrzymania, k. 6 –protokół przeszukania.). Po drugie, ustalona duża ilość cykli produkcyjnych i wytworzona ilość marihuany. Po trzecie cel w jakim ta uprawa była prowadzona. A więc wytworzenie z uprawianych konopi marihuany i wprowadzenie jej do obrotu. W świetle wyjaśnień T. R. (1) bezspornym jest w jaki sposób ta marihuana była wprowadzana do obrotu(dostarczana na zaplecze sklepu (...) skąd odbierał ją M. K. (1)). Po czwarte regularnie osiąganane zyski na przestrzeni tego czasu, w którym wytwarzana była marihuana.

Apelujący zarzucił również rażącą surowość orzeczonej kary grzywny oraz kary pozbawienia wolności. Tak sformułowany zarzut nie zasługiwał na uwzględnienie.

Okoliczności wskazane w apelacji, okoliczności łagodzące, zostały uwzględnione przez sąd pierwszej instancji. Oskarżony przyznał się oraz współpracował z organami ścigania. Te okoliczności dały podstawę do wymierzenia

kary pozbawienia wolności w oparciu o instytucję obligatoryjnego nadzwyczajnego złagodzenia kary oraz warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności za dwie zbrodnie popełnione w ciągu przestępstw.

Ferując zaskarżony wyrok w zakresie kwestionowanych kar Sąd Okręgowy nie stracił z pola widzenia dyrektyw wymiaru kary wskazanych w art. 53§1 i 2k.k. oraz okoliczności wskazanych w art. 33§3k.k. w zakresie ustalania stawki dziennej grzywny. Stopień społecznej szkodliwości czynów popełnionych przez oskarżonego jest bardzo wysoki. Oskarżony uczynił sobie z popełnianych przestępstw stałe źródło dochodów. Osiągnął z prowadzonej działalności przestępczej wysokie dochody. Te okoliczności musiały znaleźć przełożenie na wysokość orzeczonych kar w tym kary grzywny.

W związku ze stawianym zarzutem wyrok jednak wymagał korekty w zakresie rozstrzygnięć zawartych w punktach 23 i 27 skarżonego wyroku, z tych powodów które wskazano w związku z apelacją oskarżonego T. P. (1). W konsekwencji tych zmian straciła moc orzeczona kara łączna grzywny. Jednocześnie nie zachodziła już potrzeba orzekania nowej kary łącznej grzywny, gdyż do wykonania pozostaje kara orzeczona w punkcie 24 zaskarżonego wyroku.

Reasumując powyższe Sąd Apelacyjny stwierdza, iż tak orzeczone kary nie noszą cech rażącej surowości. Zważyć także należy, że na poczet kary grzywny sąd zaliczył oskarżonemu okres jego tymczasowego aresztowania od 27 stycznia 2010 r. (k. 5) do 11 sierpnia 2010 (k. 1110) przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny. Tym samym orzeczona grzywna w wysokości 300 stawek dziennych po 100 złotych każda stawka w całości zostaje wykonana poprzez zaliczenie na jej poczet okresu tymczasowego aresztowania oskarżonego (od 27.01.2010r. do 25.06.2010r.).

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny orzekł jak w punktach XV, XVI i XVII. Podstawę prawną rozstrzygnięcia stanowi art. 437§1k.p.k. Orzeczenie o kosztach sądowych w tym o opłacie uzasadnia treść art. 636§1k.p.k. w zw. z art. 634k.p.k. w zw. z art. 633k.p.k. oraz art. 618§1pkt 1k.p.k. w zw. z §1ust. 1rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 18.06.2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym/ Dz. U. Nr 108, poz. 1026 ze zm./ . Wysokość orzeczonych opłat uzasadnia art. 2 ust.1pkt 5, art. 3 ust.1 i art. 10 ust.1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych – tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm./.

W odniesieniu do apelacji oskarżonego **J. H. (1)**.

W apelacji zaskarżono rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 35 części dyspozytywnej wyroku oraz orzeczenia o karze.

Apelujący kwestionuje popełnienie przestępstwa zarzuconego mu w punkcie XXXII aktu oskarżenia, a więc kradzież energii elektrycznej w miejscowości (...). Oskarżony nie przyznał się do popełnienia tego przestępstwa.

W pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku sąd pierwszej instancji ustalił, że „Na plantacji w miejscowości (...) również dokonano nielegalnego przyłącza prądu. Nastąpiło to w chwili wymiany słupa energetycznego, tj. w dniu 5 marca 2009 r. Wykonawcą nielegalnego przyłącza był Z. S. (1), któremu pomagał P. S. (1) i T. P. (1). (...) Pozostali członkowie grupy mieli świadomość istniejącego przyłącza i nielegalnego sposobu poboru energii. W czasie kiedy przyłączy było montowane na plantacji był również T. R. (1)” (k. 7007). Dalej sąd pierwszej instancji ocenił (k. 7042), że „J. H. (1) nie przyznał się do zarzutu związanego z kradzieżą energii elektrycznej w miejscowości (...). Sąd uznał, iż powoływane na tę okoliczność wyjaśnienia nie mogą wpłynąć na zasadność stawianego mu zarzutu ponieważ, mimo iż, jak twierdzi, a co przyjął Sąd, w chwili montowania przyłącza na nieruchomości w W. (przy okazji wymiany słupa energetycznego) nie przebywał już tam, to jako członek grupy miał pełną świadomość istnienia nielegalnego przyłącza. Pamiętać należy, iż J. H. (1) wyposażony w taką wiedzę, po powrocie na stałe do plantacji w B., sporadycznie pojawiał się na plantacji w W., gdzie wykonywał drobne czynności, a nadto, iż miał przez cały czas kontakt z P. S. (1), który to przecież brał bezpośredni udział w tworzeniu nielegalnego przyłącza przez Z. S. (1) i który o jego istnieniu go poinformował”.

Ma rację autor apelacji podnosząc, że sąd pierwszej instancji z naruszeniem art. 7 k.p.k. dokonał oceny dowodów oraz w ślad za tym ustaleń faktycznych. Po pierwsze analiza wyjaśnień P. S. (1) nie pozwala na ustalenie, iż poinformował

on J. H. (1) o nielegalnym podłączeniu się do sieci energetycznej. Z wyjaśnień P. S. (1) wynika(k. 5686), iż to on był informowany przez J. H. (1) o tym, że plantacje w C. i na W. funkcjonowały już przed 2008 r., a więc przed przybyciem tam P. S. (1). Dowiedział się również, iż na plantacjach znalazł się bo go polecił J. H. (1)(k. 1123). Po wtóre, bezspornym jest, iż gdy dokonywano podłączenia nie było przy tym J. H. (1), bowiem w tym czasie zajmował się pracami na plantacji w C.. Po trzecie, nielegalnego podłączenia dokonano przy okazji wymiany słupa energetycznego, to jest 5 marca 2009. Z treści zarzutu – punkt XXXI a/o, punkt 32 zaskarżonego wyroku wynika, że J. H. (1) pracował na plantacji w miejscowości (...) od listopada 2007 r., na co wskazał P. S., o czym była mowa wyżej. A więc pracował gdy legalnie czerpano do upraw energię elektryczną. Po czwarte wskazać należy również na inne dowody. Z wyjaśnień T. R. (1)(k. 3691 i nast. złożonych na rozprawie w dniu 16 stycznia 2012 r.) wynika, że J. H. (1) nie wiedział o nielegalnym podłączeniu do sieci energetycznej.

A więc mając na uwadze powyższe rozważania nie sposób przypisać oskarżonemu J. H. (1) popełnienie przestępstwa zarzucanego mu w punkcie XXXII aktu oskarżenia.

W apelacji postawiono także zarzut obrazy art. 60§3k.k. Tak postawiony zarzut nie jest trafny. Do obligatoryjnego zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary niezbędne jest łączne występowanie wymienionych w art.60§3 k.k. warunków:

- a) współdziałanie z innymi osobami przy popełnieniu przestępstwa,
- b) ujawnienie informacji dotyczących osób uczestniczących w popełnieniu przestępstwa,
- c) ujawnienie musi być dokonane przed organem powołanym do ścigania przestępstw,
- d) ujawnienie musi dotyczyć istotnych okoliczności przestępstwa.

Współdziałanie z innymi osobami przy popełnieniu przestępstwa oznacza, że w grę może wchodzić współdziałanie z co najmniej dwiema osobami. Rozumieć należy to współdziałanie zgodnie ze znaczeniem nadanym temu pojęciu przez przepisy zawarte w rozdziale II kodeksu karnego. Osobą „współdziałającą” ze sprawcą w ujęciu powyższych przepisów jest więc współsprawca, tzn. sprawca kierowniczy, sprawca polecający, podżegacz i pomocnik, przy czym wszystkie te postaci współdziałania dotyczą konkretnego czynu zabronionego, nie zaś pewnych wspólnych działań, w trakcie których popełniane są różne przestępstwa/ tak też SA w Katowicach w wyroku z dnia 17.02.2000 r. sygn. II AKa 1/00 Lex/.

Porównując treść art. 60§3 k.k. z treścią art. 60§4 k.k. nasuwa się wniosek, że dla obligatoryjnego zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary na podstawie art. 60§3 k.k. nie jest niezbędne, aby ujawnione informacje dotyczące osób współdziałających oraz okoliczności popełnienia, były organom ścigania nieznane/ Z. Sienkiewicz, Kodeks Karny Komentarz, tom II, s. 130, ARCHE s.c. Gdańsk 1999/. Takie też zajął stanowisko SN w uchwale z dnia 25.02. 1999 r. I KZP 38/98 – Lex. W myśl tej uchwały „ Warunkiem stosowania obligatoryjnego nadzwyczajnego złagodzenia kary, przewidzianego w art. 60§3 k.k., jest przekazanie organowi powołanemu do ścigania przestępstw, przez sprawcę przestępstwa popełnionego we współdziałaniu(w rozumieniu przepisów zawartych w rozdziale II k.k.) z co najmniej dwiema osobami, wszystkich istotnych w sprawie, posiadanych przez niego informacji o osobach współdziałających z nim w popełnieniu tego przestępstwa oraz okoliczności jego popełnienia, niezależnie od tego, czy informacje te były już organowi ścigania znane, a także od tego, na jakim etapie postępowania przygotowawczego – prowadzonego w tej sprawie – nastąpiło przekazanie takich informacji”.

Jednak w późniejszej uchwale z dnia 29.10.2004 I KZP 24/04 – OSNKW 2004/10/92 – Sąd Najwyższy wyraził pogląd, że „ Użyty w art. 60§3 k.k. termin ujawni oznacza przekazanie przez sprawcę organowi powołanemu do ścigania przestępstw określonych tym przepisem wiadomości dotychczas temu organowi nieznanych lub takich, które – według wiedzy sprawcy – są temu organowi nieznane”. Taki pogląd dotyczący terminu „ujawni” został ugruntowany w orzecznictwie. Wskazać należy również, że „ Potwierdzenie przez oskarżonego w toku przesłuchania przed organem powołanym do ścigania przestępstw wiedzy tegoż organu o popełnionych przez niego czynach, których opis został

zawarty w treści postanowienia o przedstawieniu zarzutów, nie stanowi ujawnienia informacji, o których mowa w art. 60§3 k.k./ por. wyrok SN z 20 lutego 2003 r. – II KK 113/02, OSNKW, z. 5-6/2003, poz.52 oraz wyrok SA we Wrocławiu z 25 maja 2006 r. – II AKa 129/06, Lex/

Przez okoliczności „ istotne” w orzecznictwie Sądu Najwyższego rozumie się nie tylko stanowiące ustawowe znamiona przestępstwa, ale również jego rozmiary, sposób działania, wielkość wyrządzonej szkody oraz osoby, które brały w nim udział, a bardziej generalnie – wszystkie znane sprawcy okoliczności, które mają znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy/ por. wyrok SN z dnia 21.10.2001 r. V KK 282/02 Lex/.

Powyższe zapatrywania judykatury należy przenieść na grunt ocenianej postawy J. H. (1). Na tę postawę trafnie zwrócił uwagę sąd pierwszej instancji wskazując na zmienność wyjaśnień oskarżonego, w tym na wyjaśnienia mówiące o tym, że złożone przez niego wyjaśnienia przyznające to „nic nie znaczące pierdoły i fantazje” (k. 7019).

Wskazanych okoliczności nie dostrzega autor apelacji, który stawiając zarzut obrazy art. 60§3k.k. nie czyni nawet próby uzasadnienia tego zarzutu zgodnie ze wskazanymi wyżej wymogami.

Sąd Okręgowy w Opolu nie znalazł podstaw do nadzwyczajnego złagodzenia kary J. H. (1). Dokonując ustaleń, które zostały uwzględnione przy wymiarze kary sąd pierwszej instancji dostrzegł okoliczności obciążające jak i okoliczności łagodzące. Zważyć należy, iż w zaskarżonym wyroku J. H. (1) odpowiada za popełnienie przestępstw z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a więc odmiennie jak w pierwszym wyroku następnie uchylonym. Jednakże jak ustalił sąd pierwszej instancji jego rola nie była pierwszoplanowa.

W ocenie sądu odwoławczego brak w odniesieniu do J. H. (1) podstaw do obligatoryjnego nadzwyczajnego złagodzenia kary pozbawienia wolności. Oskarżony został zatrzymany 18 lutego 2010 r.(k. 133). Następnego dnia złożył wyjaśnienia, w których podał fakty dotyczące przestępczej działalności(k.150). Dzień po przyznaniu się odwołał złożone wyjaśnienia. Swoje stanowisko zmienił w czasie konfrontacji z A. R. (1), a więc w sytuacji, w której poznał istotne dowody go obciążające. Jednakże i ta postawa uległa zmianie, gdyż J. H. (1) ponownie zaprzeczył stawianym mu zarzutom. Dopiero pouczony o treści art. 60k.k. przyznał się do części stawianych mu zarzutów. Taka postawa nie spełnia warunków o jakich mowa w art. 60§3k.k., a więc nie spełnia wymogów do nadzwyczajnego złagodzenia kary.

Jednakże rozważenia wymagała ocena czy kara wymierzona temu oskarżonemu nie jest karą rażąco surową w konfrontacji z jego postawą oraz karami wymierzonymi innym oskarżonym, a także z uwagi na wyrażone już stanowisko przez sąd odwoławczy.

Także w pierwszym wyroku w tej sprawie Sąd Okręgowy nie znalazł uzasadnienia do obligatoryjnego nadzwyczajnego złagodzenia kary(k. 4756). W wyroku z dnia 24 maja 2013 r. o sygn. III K 105/11 Sąd Okręgowy w Opolu wymierzył karę pozbawienia wolności J. H. (1) w oparciu o art. 60§2k.k. w odniesieniu do przestępstw z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. To rozstrzygnięcie było kwestionowane przez prokuratora(k. 5080). W związku z zarzutem stawianym przez prokuratora, a dotyczącym obrazy art. 60§2k.k. Sąd Apelacyjny zajął stanowisko, iż ten zarzut w zasadniczym zakresie stał się bezprzedmiotowy, albowiem wyrok w większej części został uchylony. Zważyć jednak należy, iż taki sam zarzut – obrazy art. 60§2k.k. – został postawiony wobec Z. S. (1). W zakresie w jakim Sąd Apelacyjny utrzymał w mocy pierwszy wyrok zaakceptował zastosowanie art. 60§2k.k. przy zbieżnych okolicznościach sprawy dotyczącej roli obu oskarżonych w popełnianych przestępstwach.

A zatem nie można nie dostrzec następujących okoliczności. Wyjaśnienia przyznające złożone przez J. H. (1), a następnie podtrzymane w toku postępowania jurysdykcyjnego w sposób istotny pozwoliły na ustalenie stanu faktycznego. Oskarżony nie należał do osób wiodących w grupie. Był wykonawcą przydzielonych mu zadań. Nie był dotychczas karany. A także wewnętrzna spójność, wewnętrzna sprawiedliwość wyroku przemawia za nadzwyczajnym złagodzeniem kary temu oskarżonemu zwłaszcza gdy wymierzoną temu oskarżonemu karę odniesie się do kary wymierzonej T. R. (1), który był istotną postacią w grupie i jak sam wyjaśnił to on odpowiadał za plantację w miejscowości Węgry(k. 3690 i nast.).

W przekonaniu sądu odwoławczego są podstawy aby orzec karę J. H. (1) z zastosowaniem art. 60§2k.k., tak jak uczynił to sąd pierwszej instancji w pierwszym wyroku w tej sprawie(k. 4756-4757).

Przy wymiarze kary uwzględniono ostateczne przyznanie się oskarżonego do części zarzucanych mu przestępstw, okazaną skruchę, pozytywną opinię środowiskową oraz dotychczasową niekaralność, a także okoliczność, że wyjaśnienia oskarżonego stały się także istotną podstawą ustaleń faktycznych w sprawie. Wskazane okoliczności są istotną przeciwwagą dla okoliczności obciążających takich jak działanie w zorganizowanej grupie przestępczej oraz uczynienie sobie stałego źródła dochodów z prowadzonej działalności przestępczej. A nade wszystko, kara ukształtowana z zastosowaniem instytucji nadzwyczajnego jej złagodzenia, w ocenie sądu odwoławczego, czyni zadość wewnętrznej sprawiedliwości zaskarżonego wyroku.

Karę łączną ukształtowano w oparciu o zasadę absorpcji. Tę zasadę zastosował sąd pierwszej instancji wobec orzeczonej kary grzywny. Za przyjęciem tej zasady przy kształtowaniu kary łącznej przemawia bliski związek podmiotowo-przedmiotowy występujący między popełnionymi przestępstwami przez J. H. (1).

J. H. (1) był pozbawiony wolności od 18 lutego 2010 r.(k. 133) do 6 sierpnia 2010 r.(k. 918). Stąd też na poczet orzeczonej kary łącznej grzywny – 250 stawek należało zaliczyć 125 dni rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, to jest do 22 czerwca 2010 r. a pozostały okres tymczasowego aresztowania tj. od 23 czerwca 2010 r. do 6 sierpnia 2010 r. na poczet kary pozbawienia wolności zgodnie z regułami wskazanymi w art. 63§1k.k.

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny orzekł jak na wstępie wobec oskarżonego J. H. (1). Podstawę prawną rozstrzygnięcia stanowi art. 437§1k.p.k. Orzeczenie o kosztach sądowych uzasadnia treść art. 636§1k.p.k.

W odniesieniu do apelacji oskarżonego **J. J. (2)**.

W apelacji kwestionowano jedynie rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 40 części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku. We wskazanym punkcie sąd w oparciu o art. 45§1k.k. orzekł przepadek korzyści majątkowej w kwocie 20 000 zł pochodzącej z popełnionego przestępstwa przypisanego oskarżonemu w punkcie 39 zaskarżonego wyroku.

W pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sąd Okręgowy odniósł się do kwestionowanego rozstrzygnięcia(k. 7040). Brak podstaw aby nie podzielić stanowiska wyrażonego przez sąd pierwszej instancji. Podstawą ustaleń w tym zakresie są przede wszystkim wyjaśnienia J. J. (2). W swych pierwszych wyjaśnieniach wskazał on, że T. R. (1) i (...) – T. P. (1) powiedzieli mu aby nauczył się obsługiwać plantację w miejscowości (...). Tam było nie mniej niż 8 zbiorów i zebrano nie mniej niż 62 kg suszu. Słyszał, że obie plantacje założył (...). Dostał 22 000 zł(k. 1451). Podobne w treści są kolejne wyjaśnienia(k. 1614). Także w kolejnych wyjaśnieniach przyznał, że dostał od A. R. (1) nie mniej niż 20 000 zł(k. 2640-2641). Na rozprawie w dniu 13 lutego 2012 r.(k. 3768) J. J. (2) zaprzeczył swemu udziałowi w popełnieniu zarzucanych mu przestępstw. Podał, że za pilnowanie posesji i karmienie psa otrzymywał od A. R. (1) około 1000 zł miesięcznie. Słuchany na rozprawie przy kolejnym rozpoznaniu sprawy wyjaśnił, że był na plantacji w W. od marca 2007 r. do lutego 2008 r. i mógł uzyskać około 10 000 zł.

Dokonując oceny wyjaśnień J. J. (2) zasadnym jest odwołanie się do wyjaśnień A. R. (1). Wyjaśnił on, że J. J. (2) dawał około 2000 zł miesięcznie(k. 3672 i nast. wyjaśnienia złożone na rozprawie w dniu 3 stycznia 2012 r.).

A zatem mając na uwadze powyższe przekonują te wyjaśnienia J. J. (2), które złożył w toku postępowania przygotowawczego. Sąd pierwszej instancji był zatem uprawniony do dokonania ustaleń, iż J. J. (2) osiągnął korzyść z popełnionego przestępstwa nie mniejszą niż 20 000 zł. Oskarżony brał udział w pracach na plantacji w miejscowości (...) przez okres 12 miesięcy. Otrzymując pensję około 2000 zł osiągnął korzyść około 24000 zł. Tak ustalona kwota jest zbieżna z jego pierwszymi wyjaśnieniami.

W związku z argumentacją prezentowaną w apelacji wskazać należy, że Sąd Okręgowy trafnie przyjął, iż podlegająca przypadkowi korzyść majątkowa, którą oskarżony osiągnął z popełnienia przypisanego mu przestępstw, w rozumieniu art.45§1k.k., to nie osiągnięty przez niego zarobek łączący się z pomniejszeniem przysporzenia majątku o koszty jego

uzyskania, a ekwiwalent wyrażony pieniędzmi, odpowiadający kwocie uzyskanej w związku z udziałem w popełnieniu przestępstwa wytwarzania środka odurzającego/ podobnie SA w Katowicach w wyroku z 24.01.2007 r. II AKA 420/06 oraz SA w Krakowie w wyroku z 24.01.2008 II AKA 255/07 – LEX/.

Niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów wyrok wobec J. J. (2) należało zmienić w zakresie rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 38 części dyspozytywnej skarżonego wyroku. U podstaw tej zmiany znalazły się okoliczności wskazane przy omawianiu apelacji T. P. (1). W konsekwencji tej zmiany straciła moc orzeczona kara łączna grzywny. Jednocześnie nie zaistniały warunki do orzeczenia nowej kary łącznej, gdyż do wykonania pozostała kara orzeczona w punkcie 39. Trudna sytuacja materialna oskarżonego, obligatoryjne orzeczenie kary pieniężnej, kierunek apelacji, nakazywały obniżenie kary grzywny orzeczonej w punkcie 39 części dyspozytywnej skarżonego wyroku.

A zatem mając na uwadze powyższe orzeczono jak w punktach XXXV, XXXVI i XXXVII wyroku. Podstawę prawną rozstrzygnięcia stanowi art. 437§1k.p.k. Gdy się zważy na sytuację materialną oskarżonego - brak stałych dochodów(k. 1630) – zasadnym było zwolnienie go, zgodnie z art. 624§1k.p.k., od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Orzeczenie o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu uzasadnia treść §4ust.1 i 3 w zw. z §17pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu/ Dz. U. 2015.1801/.

W odniesieniu do apelacji oskarżonego **Z. S. (1)**.

W wyroku z dnia 24 maja 2013r. o sygn. III K 105/11 (k. 4732-4769) Z. S. (1) został uznany winnym popełnienia zarzucanych mu przestępstw opisanych w punktach XLIV, XLVI, XLVIII, to jest ciągu przestępstw z art. 18§3k.k. w zw. z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii(Dz. U. Nr 179, poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 65§1k.k. i art. 91§1k.k. i za to na podstawie art. 19§1k.k. w zw. z art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11§3k.k. i art. 91§1k.k. oraz przy zastosowaniu art. 60§2k.k. i art. 60§6 k.k. skazany na karę roku i 2 miesiące pozbawienia wolności oraz 100 stawek dziennych grzywny po 50 zł każda stawka(punkt 46 części dyspozytywnej tego wyroku).

Apelację w zakresie tego rozstrzygnięcia złożył prokurator(k. 5079). Prokurator zakwestionował w zakresie tego rozstrzygnięcia wymiar kary z zastosowaniem art. 60§2k.k.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu wyrokiem z dnia 12 czerwca 2014 r. o sygn. II AKA 48/14 uchylił zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego Z. S. (1) w zakresie rozstrzygnięcia zawartego w omawianym punkcie 46 w zakresie czynów zarzucanych oskarżonemu w punktach XLIV i XLVI i sprawę w tym zakresie przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Opolu, natomiast utrzymał w mocy tenże wyrok co do pkt 46 części dyspozytywnej w zakresie skazania wymienionego oskarżonego za czyn zarzucany mu w punkcie XLVIII części wstępnej, z tym że z opisu tego czynu wyeliminował ustalenie, iż oskarżony ten „ z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu”, a co za tym idzie z kwalifikacji prawnej tego czynu wyeliminował art. 65§1k.k. i za czyn ten na podstawie art. 19§2k.k. w zw. z art. 53 ust. 2 k.k. ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11§3k.k. i art. 60§2 i §6 k.k. wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności oraz 50 stawek dziennych grzywny po 50 zł każda stawka(k. 5255v. – 5256, punkt XVI wyroku Sądu Apelacyjnego).

Z treści uzasadnienia sądu odwoławczego jednoznacznie wynika, że Sąd Apelacyjny nie podzielił argumentów zawartych w apelacji obrońcy oskarżonego i odniósł się do nich w pisemnym uzasadnieniu swego wyroku(k. 5293v, - 5296).

Sąd Apelacyjny wyraził pogląd, w związku z zarzutem dotyczącym obrazy art. 60§2k.k., iż zarzut ten stał się bezprzedmiotowy w zasadniczym zakresie z uwagi na uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Zasadniczym powodem uchylenia wyroku były zarzuty sformułowane w apelacji prokuratora dotyczące uniewinnienia od przestępstwa z art. 258§1k.k. oraz braku ustaleń w odniesieniu do pozostałych przestępstw, iż zostały

popelnione w ramach grupy przestępczej. Sąd Apelacyjny zaakceptował orzeczenie kary z zastosowaniem art. 60§2k.k. „mając na uwadze potrzebę zachowania wewnętrznej sprawiedliwości orzeczenia”(k. 5281v.- 5282).

W apelacji trafnie zwraca się uwagę, iż Sąd Apelacyjny wskazał, że Z. S. (1) w zakresie ciągu przestępstw z punktu 46 przypisano pomocnictwo do tych czynów(k. 5282). Sąd Apelacyjny wyraził pogląd, że skoro omawiana część rozstrzygnięcia z punktu 46 nie została zaskarżona przez oskarżyciela publicznego na niekorzyść oskarżonego Z. S. (1), nie ma możliwości zmiany rozstrzygnięcia(w kierunku współsprawstwa), mimo iż materiał dowodowy upoważnia do ustaleń, iż Z. S. (1) dopuścił się przestępstw ujętych w ciąg przestępstw w formie współsprawstwa.

Rozpoznając ponownie sprawę Sąd Okręgowy w Opolu nie dostrzegł wskazanych wyżej problemów. W punkcie 54 części dyspozytywnej skarżonego wyroku(k. 686o) ustalił, iż oskarżony dopuścił się ciągu przestępstw jako współsprawca i wymierzył mu za ten ciąg karę 3 lat pozbawienia wolności i 200 stawek dziennych grzywny po 30 złotych każda stawka. Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary. Stąd też w tym zakresie zaskarżony wyrok należało skorygować, gdyż z uwagi na określoną sytuację procesową, kierunki wniesionych apelacji, nie było możliwe już przypisanie Z. S. (1) współsprawstwa lecz może odpowiadać on jako pomocnik.

Sąd Okręgowy prawidłowo ocenił zebrane w sprawie dowody, które pozwoliły na ustalenie popełnienia przez oskarżonego zarzucanych mu czynów. Swe stanowisko sąd pierwszej instancji przedstawił w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku(k. 7032-7037 i k. 7042). Argumentacja sądu pierwszej instancji jest zbieżna ze stanowiskiem wyrażonym przez sąd odwoławczy(k. 5294). To stanowisko akceptuje sąd odwoławczy w aktualnym składzie.

Wbrew wywodom zawartym w apelacji brak podstaw do oceny, iż zaskarżony wyrok został wydany z obrazą art. 410k.p.k., w zw. z art. 7k.p.k. w zw. z art. art. 2§2k.p.k.

Obraża art. 410 k.p.k. zachodzi, gdy wyrokujący sąd opiera się na materiale nieujawnionym na rozprawie głównej albo opiera się tylko na części materiału ujawnionego. Dokonanie oceny materiału ujawnionego, nieodpowiadającej interesowi procesowemu skarżącego, nie uchybia dyspozycji art. 410 k.p.k. Inną rzeczą jest prawidłowość oceny materiału dowodowego, a czym innym jest dokonanie ustaleń faktycznych stanowiących podstawę rozstrzygnięcia na dowodach nie ujawnionych w toku rozprawy głównej.

Także nie można zgodzić się z zarzutem obrazy art. 7 k.p.k. sprowadzającym się do wskazywania, iż ocena dowodów dokonana przez sąd pierwszej instancji jest dowolna a nie swobodna. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wypracowano wymogi, którym podlegać musi ocena dowodów, aby nie przekształciła się w "dowolną". Tak więc przekonanie sądu o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną art. 7 k.p.k. wtedy, gdy:

- jest poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 k.p.k.) i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy (art. 2 § 2 k.p.k.),
- stanowi wyraz rozważenia wszystkich tych okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego (art. 4 k.p.k.),
- jest wyczerpujące i logiczne - z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego - uargumentowane w uzasadnieniu wyroku (art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k.).

Ocena dowodów dokonana przez Sąd Okręgowy w Opolu jest swobodna i nie uchybia treści przepisu art. 7 k.p.k. Ta ocena została dokonana z zastosowaniem zasady bezpośredniości. Sąd pierwszej instancji wskazał dlaczego dał wiarę jednym dowodom a odmówił wiarygodności innym dowodom. Dowody zostały ocenione we wzajemnym powiązaniu. Przy tej ocenie sąd pierwszej instancji wziął pod uwagę całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, istotnych dla ustalenia i oceny odpowiedzialności oskarżonego w związku ze stawianymi mu zarzutami.

Sąd Okręgowy wskazał jaka była rola Z. S. (1) w popełnieniu przestępstw(k. 7032). Do takich ustaleń upoważniają wyjaśnienia współoskarżonych: P. S.(k. 1125), który podał, że przyłącza obojętne elektrycznych robił ze S.. Także A.

R. (1) wyjaśnił, że przyłącza robił Z. S. (k. 3672 i nast.). Podobnie wyjaśnił T. R. (1) (k. 928-929). Brak podstaw aby kwestionować wskazane ustalenia w sytuacji gdy Z. S. (1) przyznał te fakty (k. 1173). To że jego postawa procesowa uległa częściowej zmianie (k. 3788 i k. 5687- „w B. poprawiałem istniejącą instalację na zlecenie A. R. (1)), nie podważa wiarygodności wcześniej wskazanych wyjaśnień. Ewolucję postawy oskarżonego dostrzegł sąd pierwszej instancji i prawidłowo ją ocenił jako przyjętą linię obrony zmierzającą do umniejszenia swej odpowiedzialności karnej. Trafnie Sąd Okręgowy ocenił, iż Z. S. (1) miał świadomość w jakim celu robił nielegalne podłączenia elektryczne. Do takiego wniosku uprawniają zasady logicznego rozumowania wynikające z zasad doświadczenia życiowego. Oskarżony miał pełną świadomość, że dokonane przez niego obejścia służą do kradzieży energii elektrycznej. Skradziona energia służyła uprawie plantacji konopi i wytwarzaniu marihuany, z czego oskarżony uzyskał on realną korzyść. Rola Z. S. (1) polegała nie tylko na dokonaniu nielegalnych obejść elektrycznych ale nadto na naprawie i konserwacji niezbędnych do produkcji marihuany instalacji elektrycznej i grzewczej. Wynika to także z jego wyjaśnień. Dodatkowo, jak wskazali współoskarżeni, Z. S. przeprowadzał niezbędne roboty remontowo-budowlane. Przy tych obowiązkach trudno by było nie zauważyć plantacji konopi, jej uprawy oraz energii, która była niezbędna do uprawy.

Prawidłowe są ustalenia sądu pierwszej instancji, iż Z. S. (1) uczynił sobie stałe źródło dochodów z popełnianych przestępstw. Do tych kwestii odniósł się już Sąd Apelacyjny w pisemnym uzasadnieniu swego wyroku (k. 5294v.). Zebrane w sprawie dowody upoważniają do ustaleń dokonanych przez sąd pierwszej instancji. Z wyjaśnień A. R. (1) wynika, że płacił stałą miesięczną pensję Z. S. (1) w kwocie po 1000 zł (k. 3672 i nast.). Także wyjaśnienia Z. S. (1) upoważniają do dokonanych ustaleń (k. 1174). Brak podstaw aby nie dać wiary wskazanym wyjaśnieniom wymienionych oskarżonych skoro co do istoty są spójne. Także wyjaśnienia Z. S. (1) pozwoliły na ustalenie korzyści majątkowej jaką odniósł z popełnianych przestępstw (k. 7042).

Prawidłowe są również ustalenia sądu pierwszej instancji w zakresie przynależności Z. S. (1) do zorganizowanej grupy przestępczej. Uniewinnienie od tego przestępstwa w pierwszym wyroku w tej sprawie stało się zasadniczym powodem uchylecia wyroku w związku z apelacją prokuratora. Temu zagadnieniu Sąd Apelacyjny poświęcił wyjątkowo dużo czasu w pisemnym uzasadnieniu swego wyroku (k. 5280-5285). Wskazał przy tym sąd odwoławczy także na rolę pełnioną w tej grupie przez Z. S.. Sąd Okręgowy w Opolu rozpoznając ponownie sprawę w sposób pełny i przekonywujący przedstawił swe stanowisko w zakresie funkcjonowania grupy przestępczej z udziałem Z. S. (k. 7027). Sąd Apelacyjny podziela przedstawioną argumentację przyjmując ją za własną i nie znajduje uzasadnienia do ponownego powtarzania przedstawionych już argumentów oraz przytaczanie dowodów, które pozwoliły na ustalenie funkcjonowania zorganizowanej grupy przestępczej. Stanowisko sądu odwoławczego podyktowane jest także faktem, iż autor apelacji tak w zarzucie apelacji (k. 7104) jak i uzasadnieniu tego zarzutu (k. 7112) nie przedstawia argumentów, które podważyłyby stanowisko sądu pierwszej instancji. Autor apelacji stawiając omawiany zarzut nie dostrzega wyjaśnień T. P. (1) (k. 2606), P. S. (1) (k. 1123), A. R. (1) (k. 3672 i nast.) oraz T. R. (1) (k. 3690 i nast. „przyłącza robił S., a decyjącę podjął G.”).

W apelacji postawiono również zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonej kary. Zarzut jest zasadny. W pierwszym wyroku w tej sprawie wymierzono oskarżonemu karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Sąd Apelacyjny, jak wskazano już wyżej, rozpoznając apelację prokuratora kwestionującą wymierzenie kary z zastosowaniem jej nadzwyczajnego złagodzenia w istocie nie podzielił tego zarzutu, skoro sam wymierzył oskarżonemu karę z zastosowaniem nadzwyczajnego złagodzenia kary w oparciu o art. 60§2k.k.

Uwzględniając częściowo apelację w związku z uchybieniem sądu pierwszej instancji wymierzono karę w oparciu o art. 19§2k.k. W myśl tego przepisu „Wymierzając karę za pomocnictwo sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary”. Rola Z. S. w popełnianiu przestępstw nie była wiodąca. Przyznał się on częściowo do stawianych mu zarzutów. Legitymuje się pozytywną opinią środowiskową. Z popełnianych przestępstw odniósł stosunkowo nie dużą korzyść majątkową. Te okoliczności, a nade wszystko zachowanie wewnętrznej sprawiedliwości wyroku, przekonały sąd odwoławczy do zmiany zaskarżonego wyroku poprzez nadzwyczajne złagodzenie kary orzeczonej w punkcie 54 części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku i wymierzenie kary pozbawienia wolności w dolnej granicy.

Sąd pierwszej instancji ukształtował karę w oparciu o zasadę niemal całkowitej absorpcji. W sytuacji gdy apelację wniesiono na korzyść oskarżonego także sąd odwoławczy ukształtował karę łączną w oparciu o zasadę niemal całkowitej absorpcji.

W ocenie sądu odwoławczego, gdy się zważy na drugorzędną rolę oskarżonego w popełnionych przestępstwach, małe korzyści jakie odniósł z tych przestępstw, a przede wszystkim jego pozytywną opinię środowiskową, to w przekonaniu sądu odwoławczego celowym jest warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. Ustalono maksymalny okres próby z oddaniem oskarżonego pod dozór kuratora sądowego mając na uwadze charakter popełnionych przestępstw (dwie zbrodnie w ramach zorganizowanej grupy przestępczej).

Z. S. (1) był tymczasowo aresztowany od 10 listopada 2010 r. (k. 1156) do 13 lipca 2011 r. (k. 3350). Ten okres sąd pierwszej instancji zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności (pkt 66 części dyspozytywnej). Zmiana wyroku nakazywała uchylenie tego rozstrzygnięcia i zaliczenie oskarżonemu okresu jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie na poczet orzeczonej kary grzywny. Okres od 10 listopada 2010 r. do 9 grudnia 2010 r. został zaliczony w poprzednim wyroku sądu apelacyjnego na poczet grzywny orzeczonej przez ten sąd (k. 5251 pkt XXIV wyroku). Stąd też na poczet kary łącznej 200 stawek dziennych grzywny zaliczono 100 dni pozbawienia wolności od 10 grudnia 2010 r. do 19 marca 2011 r. a pozostały okres od 20 marca 2011 r. do 13 lipca 2011 r. zaliczono na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny orzekł jak na wstępie. Podstawę prawną rozstrzygnięcia stanowi art. 437§1k.p.k. Orzeczenie o kosztach sądowych w tym o opłacie uzasadnia treść art. 636§1k.p.k. w zw. z art. 634k.p.k. w zw. z art. 633k.p.k. oraz art. 618§1pkt 1k.p.k. w zw. z §1ust. 1rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 18.06.2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym/ Dz. U. Nr 108, poz. 1026 ze zm./ . Wysokość orzeczonych opłat uzasadnia art. 2 ust.1pkt 4, art. 3 ust.1 i art. 10 ust.1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych – tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm./

Zmiana zaskarżonego wyroku w konsekwencji pociągnęła za sobą zmianę orzeczenia o kosztach i opłacie. Stąd też w znacznej części zdezaktualizował się zarzut postawiony w tym zakresie w apelacji. Nie przekonują argumenty podnoszone w apelacji. Z. S. (1) jest mężczyzną w wieku 58 lat. Jest w stanie podjąć pracę i osiągać dochody. Przychody wykazywane dla celów podatkowych nie przemawiają za zwolnieniem oskarżonego od kosztów sądowych. Wykazywane przychody budzą poważne wątpliwości, gdy się zważy na wiek oskarżonego i aktualny rynek pracy.

W oparciu o art. 435k.p.k. wyrok należało również zmienić na korzyść oskarżonego P. S. (1) w zakresie rozstrzygnięć zawartych w punktach 45 i 49 części dyspozytywnej skarżonego wyroku z tych powodów, które zostały omówione w związku z apelacją T. P. (1), a które to powody stały się podstawą zmiany wyroku w odniesieniu między innymi do T. P.. W konsekwencji zmiany wyroku utraciła mocy kara łączna grzywny. Jednocześnie nie powstały warunki do orzeczenia nowej kary łącznej, gdyż po zmianie wyroku do wykonania pozostaje kara wymierzona w punkcie 46 części dyspozytywnej skarżonego wyroku.

SSA Wojciech Kociubiński SSA Stanisław Rączkowski SSA Robert Wróblewski